

1 крб. 50 коп

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ З ЛЕМКІВЩИНИ

УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ ПІСНІ
З ЛЕМКІВЩИНИ

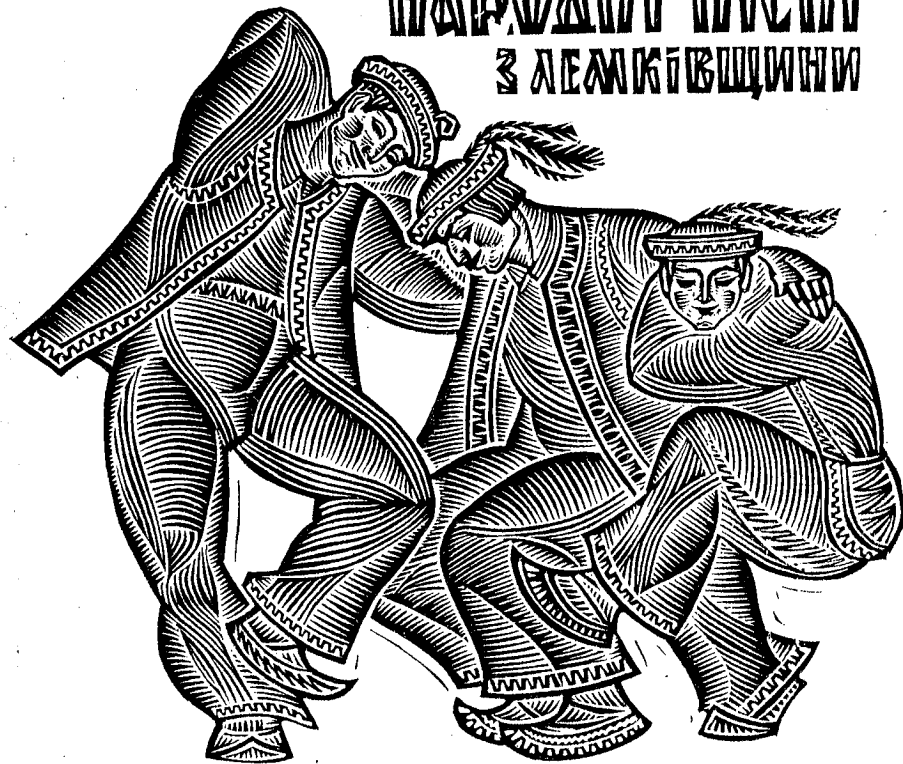

« МУЗИКА УКРАЇНА »

<http://lemko.org>

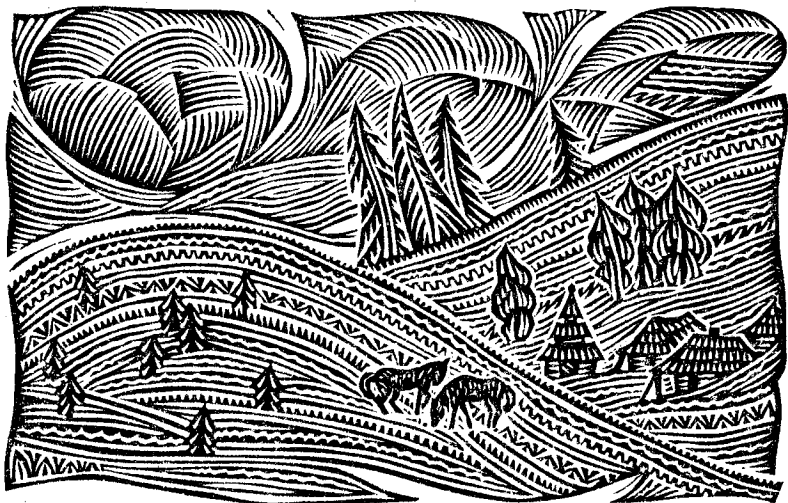
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ З ЛЕМКІВЩИНИ

УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ ПІСНІ
З ЛЕМКІВЩИНИ

« МУЗИКА УКРАЇНА »

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ

ЗІБРАВ ОРЕСТ ГИЖА

«МУЗИЧНА УКРАЇНА», КИЇВ — 1972

ПІСНІ З ЛЕЖКІВЩИНИ

ЗАГАЛЬНА РЕДАКЦІЯ С. ГРИЦИ

Printed in the USSR
«МУЗИЧНА УКРАЇНА», КИЇВ — 1972

НА СХИЛАХ КАРПАТСЬКИХ БЕСКИДІВ

Вихід у світ нової збірки лемківських пісень завдячуємо палкому любителю народної творчості Оресту Марковичу Гижі. Либонь 30 років тому до фольклорної праці його заохотив академік Ф. М. Колесса. Вчений щиро прагнув, аби дослідження пісенної культури крайньозахідних етнографічних груп українців, започатковані в його роботах «Народні пісні з Галицької Лемківщини» (Львів, 1929), «Народні пісні з Південного Підкарпаття» (Ужгород, 1923), «Народні пісні з Підкарпатської Русі» (Ужгород, 1938), були надалі продовжені.

І ось у 1958 році у Словаччині виходять друком «Народні пісні Пряшівського краю» та «Українські народні пісні Східної Словаччини» (1963), «Лемківські співанки» М. Соболевського (Київ, 1967) і, нарешті, збірник Ореста Гижі.

Звідкіля такі пісенні багатства на лемківській землі, стільки творчої енергії у її люду?

Українці-лемки з давніх-давен заселяли територію по обох схилах Карпатських Бескидів — від верхнього Сяну і Ціроки по верхній Попрад і Дунаєць та по західному Ужу¹. Багато племен і народів пройшло по цих землях, розташованих в центрі Європи. Однак вже з VI-го століття існують відомості про їх поступову колонізацію слов'янами. З виникненням могутньої держави Київської Русі та розширенням її володінь ці землі наприкінці X століття разом із червонськими містами Західного Побужжя ввійшли у її склад.

Назва «лемки» пішла від вживаного у лемківському мовному діалекті прислівника «лем» (іноді «лен»), що означає «тільки», «лише». Численні українські поселення на Спиші, Сандеччині згадуються в історичній літературі початку XIV століття.

З посиленням феодальних міжусобиць і війн історичне становище Лемківщини, яка опинилась на стику кордонів Польщі, Чехії, Угорщини, було нелегким. В середині XIV століття її північну части-

ну захопила шляхетська Польща, південна попала під владу Угорщини і Чехії.

Після першого розподілу Польщі (1772) Лемківщина цілком перейшла у володіння Австро-Угорської монархії; між першою і другою світовими війнами північна частина знаходилася під пануванням буржуазної Польщі, південна — Чехословаччини.

Лемківський край був джерелом визиску, економічно і культурно відсталою провінцією. У багатьох українських селах Східної Словаччини, аж до її визволення (1944), зберігалась напівфеодальна форма експлуатації. Та чим жорстокішими були умови життя, тим більше українці лемки тяжіли до возз'єднання з єдинокровними братами зі Сходу, до національного самозбереження. Асиміляційна політика, яку довгі роки вели панівні держави, не зломилася, а ще більше загартувала волю українців-лемків.

Вже наприкінці XVI століття лемки Сяніччини, Перемишльщини стають на захист своїх прав і приєднуються до антифеодального опришківського руху Західного Поділля. Через школи, монастирі Галичини, Волині, через учителів, духовних осіб, що навчались в Перемишлі, у львівських братських школах, Києво-Могилянській академії, до лемків потрапляла українська друкована література і рукописні збірники. Географічне розташування Лемківщини — тут проходив один із торговельних шляхів зі Сходу на Захід — сприяло її активному спілкуванню із широким світом. Незважаючи на патріархальні умови розвитку краю, його населення було рухливим, ініціативним. В пошуках засобів існування лемки, поряд з землеробством, займалися випасом худоби, яку виводили на продаж в Моравію, Чехію і Польщу, а також різними видами промислів — ткацтвом, гончарством, виготовленням дьогтю. З надією на покращання своєї долі наприкінці XIX століття вони почали емігрувати за океан. По-різному складалося життя українського селянства на чужині.

Жорстока експлуатація з боку австро-угорського, польського урядів не раз викликала гнівний протест. Становище лемків особливо ускладнилось з поширенням реакційних москвофільських теорій «панрусського народу», підтримуваних царизмом та австро-угорською монархією. Москвофіли заперечували права на існування україн-

¹ «Народы Европейской части СССР», т. I, М., 1964, стор. 592.

ської нації та єдність її етнографічних груп, вони прагнули відмежувати лемків від українського народу. Але навіть у найтяжчі періоди історії лемки не втрачали національної гордості та віри у краще майбуття. Устами свого улюбленого поета Ігоря Антонича вони закликали кріпити волю:

Наші очі далечню гартуймо,
А серце куймо
На сталь, на сталь...
І сонцю ми поженемо навпроти,
Бадьорі, радісні...

Знаменний 1939 рік возз'єднання українського народу в єдиній Українській Радянській державі для лемків, що залишились по той бік радянського кордону — за річкою Сян, не приніс визволення.

У роки Великої Вітчизняної війни, виявляючи свої патріотичні почуття та солідарність з радянським народом, українці цих земель беруть активну участь в партизанському русі, пліч-о-пліч з радянськими воїнами борються за звільнення Західної Європи від фашизму.

Після розгрому гітлерівської Німеччини лемківські землі увійшли до складу Польської Народної та Чехословацької Соціалістичної Республік. У 1945—1946 рр. чимало лемків добровільно переїхало на територію Радянської України. Оселившись переважно в Львівській, Тернопільській, Івано-Франківській, Херсонській та інших областях, вони активно включились у будівництво нового життя. Як ніколи, нині українці-лемки мають найкращі можливості розвивати свої творчі здібності. Письменник Д. Бедзик, скульптор В. Одрехівський, сестри-співачки Байко, передовики соціалістичної праці М. Заяць, М. Гутей разом з усім українським народом плідно працюють над зміцненням економічного та культурного потенціалу Радянської України.

Відомо, що пісня — душа народу. Її локальні відміни, як діти однієї матері, — рідні, але й різні. Своєрідною є лемківська пісенність в багатому суцвітті української народної творчості. Вона виявляє, як справедливо писав Ф. Колесса, «безсумнівну приналеж-

ність до українського матірнього пня і нерозривну спільність з іншими українськими діалектами музичними», але разом з тим у новіших нашаруваннях має і певні відмінності, що відбивають специфіку соціально-економічних умов життя лемків.

Лемківська пісня лаконічна у виразах, винахідлива у формі. Вона не відчула на собі потрясінь козацьких воєн, стихій незорих степів, але вона по-своєму уславила любов українського народу до рідної землі.

«Гори мої зелені,
В прекраснім віночку сплетени
Шовковом травичком покрити,
Роками, віками забити...
Гори наши, гори наши,
Гори наши Карпати,
Нихто не зна, не буде знав,
Кілько ви в нас вартате...»

В лемківській пісні вабить жвавий оптимістичний тонус. Вона наскрізно пройнята жартівливими, фривольно-пародійними настроями, що навіяні загострено критичним світосприйманням. Іронічні півтони навіть у поважних обрядових, баладних піснях є наслідком переоцінки народом ним же створених традиційних канонів. Може, тому пісні карпатських Бескидів так припали до душі великої інтелектуалістки Лесі Українки, яка, отримавши збірку «Галицько-руські народні мелодії» С. Людкевича, писала сестрі: «...Там найкращі пісні лемківські».

* * *

Збічник «Українські народні пісні з Лемківщини» О. М. Гижі містить 300 творів. Збиранням фольклору О. Гижя почав займатися ще в 1933 р. у своєму селі Висові. Любов до рідної культури перейняв Орест від батька, який був активним будителем національної свідомості на Лемківщині. Напуття ж до фольклорної праці дав йому Ф. Колесса.

«Після закінчення гімназії,— якимось розповів О. Гижка,— я відпочивав цілий рік вдома і, повний молодечого запалу, взявся керувати хоровим та драматичним гуртками... Хоча моя музична підготовка була такою ж скромною, як і програма навчання співів у класичній гімназії, все ж таки вона дала мені реальну підставу для фіксування мелодій пісень...»

У 1933—1937 рр. Гижка навчався у Варшавській стоматологічній академії. Він брав участь у студентських хорах, вивчав музичну літературу.

Повернення у рідний край після закінчення академії, знову розбудило в ньому давню пристрасть до фольклору. Наприкінці 1938 року О. Гижка зі своїми записами народних пісень поїхав у Львів до Ф. М. Колесси. «Кількагодинна розмова-консультація,— згадує він — на все життя закарбувалася в моїй пам'яті, як кращий спогад. Поважний академік, мов юнак, радів з того, що знайшовся ентузіаст для продовжування його почину... Він проаналізував не тільки кожний такт мелодії від першої до останньої пісні, але й кожне слово. Особливу увагу звертав Філарет Михайлович на точне відтворення ритмічної будови пісень». Відтоді збирання усної народної творчості стало для О. Гижки завідною справою його життя. В історії української музичної фольклористики, після Івана Колесси та Порфирія Демицького, це ще один приклад самовідданої праці лікаря на ниві збирання та популяризації народної пісні.

У 1945 р. Орест Маркович переїхав на Радянську Україну. З того часу, працюючи стоматологом в районній лікарні міста Бережани на Тернопільщині, він невтомно збирає пісенні скарби. У цій благородній справі його гаряче підтримали академік М. Т. Рильський, професори П. О. Козицький та О. Н. Сорока.

О. М. Гижка записував фольклор переважно від селян. Щоправда, не нехтував інформаціями окремих інтелігентів. Серед співаків, з якими доводилося йому працювати, він відзначає співачок Теодору Марчик з Мохначки Нижньої, Антоніну Плеш з с. Волиця, Осипа Ференца, родини Криницьких, Коблош і Макарів з с. Висова.

З власних зізнань записувача нотування народних пісень, зокрема їх ритміки, давалось йому нелегко. Він не раз повертався до

раніше зібраних зразків, перевіряв їх. Тактування у записах О. Гижки назагал вірно відтворює композиційні особливості побудови лемківської пісенної строфи з її тенденціями до ритмічної періодичності. Однак схильність автора укладати пісню у метричні рамки не завжди виправдана щодо пісень типу «рубато» з нахилом до імпрізованої ритміки.

Матеріал збірника розподілено за жанрово-тематичним принципом на: обрядові, пісні про кохання та балади, побутові і жартівливі.

В межах кожної групи автором цих рядків проведена детальніша систематизація на тематичні підгрупи: обрядові пісні містять календарно-обрядові і родинно-обрядові. Календарно-обрядові в свою чергу розподілено згідно з приуроченістю їх до того чи іншого свята; родинно-обрядові — на весільні, хрестинні.

Пісні про кохання згруповані за мотивами щасливого і невдалого кохання; балади — за типовими сюжетами і мелодіями. У групі побутових пісень — дівочі, парубочі, пастуші, косарські, про сімейне життя і жіночу долю, про сирітство, колицкові, дитячі. Сюди ж внесена апокрифічна пісня про Лазаря; у групі соціально-побутових — пісні з історичним підкладом жовнірські та емігрантські. Жартівливі поділені на дівочі, парубочі і діалогічні. Крім того, по змозі, зводилися споріднені мелодичні варіанти. Наприкінці ж збірки подана паспортизація пісень.

Великий цикл у збірнику складають календарно-обрядові пісні. Поряд з спільними для всієї України колядками, щедрівками, виступає тут і своєрідна група «собіткових» пісень. Календарно вони відповідають купальському, однак під такою назвою відомі саме українцям-лемкам і західним слов'янам, зокрема полякам, словакам.

Весільні пісні подані в порядку розвитку весільної драми на Лемківщині. Залицання, ходіння молодого до дівчини на зальоти¹; готування ріжчки² та вінкоплетення у молодої; запрошення гостей —

¹ Іван Бугера. Українське весілля на Лемківщині, Львів, 1936.

² Вершок ялиці, прикрашений барвінком, квітами, стьожками, з булкою або яблуками на самім вершечку, які мають з'їсти молоді по шлюбі. Те ж, що і традиційне «гільце» в українському весіллі центральної зони.

тим часом, як у молодого в суботу ввечері дружбівський танець та його прощання з товаришами. Саме весілля розпочинається з гостини перед шлюбом у молодого («Здалека-сме приїхали», «Чом тот дружба» та ін.), потім у молоді («Ідеме, ідеме», «На подвір'ю встав») співанням за столом ритуальних пісень («Закувала зо-зуленька», «Засіяло срібло, золото» і т. д.). Гостина завершується благословенням молодих і виїздом до шлюбу. Після повернення рідні, дружба прощається з молодію («Ой сідай, сідай», «Вибирайся, Ганцю»). Далі ідуть зачіпини молоді і комора («Іди, дружба, до комори»). Весілля закінчується «приданами» — гостиною у молодого, що справляє для своїх рідних і знайомих молада. Єдина для всієї України традиція весільної драми має на Лемківщині лиш деякі локальні відміни в окремих звичаях та репертуарі пісень.

Фольклор Лемківщини добре відбиває особливості побуту та господарювання на цих землях. Часто згадується у піснях жито, овес, які культивували лемки, сінокоси, якими вони займалися у себе і на заробітках, випасання «волків» (волів), овець, що було невід'ємною частиною їх напівпастушого господарства.

Історичні події давніх часів звучать тут досить глухо. Від основної частини української суспільності лемки були надто ізольованими, щоби відтворювати в мистецтві ті потрясіння, які переживала Україна, зокрема в XV—XVII ст. ст. Тільки відгомонам в окремих побутових баладних піснях звучать мотиви про козака на полі бою, про його повернення з війни. Натомість ці суспільні події, які безпосередньо торкалися життя лемків (опришківство, перша і друга світові війни, еміграція), знайшли в їх творчості яскраво реалістичне відображення.

Неабияку соціальну вагу мають жовнірські пісні. В них з великим сумом і тугою трудовий народ оспівав примусове служіння українського селянина у війську цісарської армії, марно проліті сльози і кров за чужі інтереси.

«Не плач, мила, не плач, плач ти не поможе,
Хоч би-с душу дала, з войска не виможеш...»

Всією своєю суттю вони опротестовують соціальне зло, стверджують мудру народну філософію, яка над усе цінує мирну працю:

«Поле, поле широкає,
Хто ж буде поле орав,
Як я буду масірував?»

До новіших пластів вояцьких (званих іноді касарняними) пісень першої світової війни за своїм характером близькі емігрантські. Їх основні мотиви — непевність за своє майбуття, туга за рідним краєм і близькими, нарікання на важку працю і мізерні заробітки на чужині, повернення на рідну землю. Їм властиве іронічно-викривальне зображення дійсності та життєвих недоречностей. Своєю образною системою, стильовими засобами ці пісні органічно пов'язані з традиційним фольклором. Можливо, з художнього боку вони поступаються перед кращими його зразками, зате підкуповують реалізмом зображуваних подій, новизною ситуацій. З боку тематики, стилю ця група пісень помітно відрізняється від фольклору центральних областей України. За стильовими ознаками вони найближче стоять до сюжетних балад.

Балади, або «думи про події звичайних людей», як влучно їх назвав Я. Головацький, мають на Лемківщині багату традицію. Цей жанр гармоніював з патріархальними умовами життя лемків — пережитками міфічних уявлень у їх свідомості. Його розвитку на цих землях сприяли перехресні впливи — з одного боку, фольклору західних слов'ян, — де балада здобула панівне місце ще в XIV столітті, з другого, — східних. Лемківщина була посередником в обміні піснями мотивами між Сходом і Заходом. У цьому збірнику маємо 17 сюжетів балад з варіантами на такі теми: невістка зачарована в тополлю («Мала мати сина»); шлюб брата з сестрою («З понеділка на вторек», «Ишов фурман з Подоля»); мати-отруйниця («Ишов Яничко в огляди», «Чия то хатина»); дівчина-воїн («Пришла карта з Сянока»); дітозгубниця («Ишли рибаре на риби», 2 вар.); стрілець вбиває дівчину («Одкаль сонечко сходило», 2 вар.); жінка розбійника («Ой там долом під явором», 2 вар.); зведена дівчина («Там на горі

зимний вітер віє», «А в зеленім гаю пасла Ганця пави», «За горами за лісами»); сокіл оплакує смерть матері («Сів си сокіл на грушку»); козаки рятують дівчину («На високій горі хилля ся хилляє»); жовнір повертає з війни — мила в гробі («Як я служив во дворі»); посланці сповіщають козака про смерть милої («Закувала зозуленька»); про трагічну любов дівчини і хлопця («На високій турмі»); діти-сироти на могилі матері («Мали діти матір»); вдова хоче оженитися з сином, сестра з братом («Там на горі тернина»); жінка-отруйниця («На зеленій та і луці»); вбивство чоловіком жінки («Серед ночі опівночі»). Найдавніші варіанти лемківської балади виявляють тісні зв'язки з обрядовою весільною творчістю.

Ланцюговий зв'язок між різними жанровими групами лемківських пісень ще більш помітний в музичній мові. Їх мелодика творить компактно плетиво з виразно локальними ознаками стилю.

Специфічною рисою лемківських пісень є речитативне інтонування. У цьому збірнику небагато творів, в яких виступає вокалізація складів. Речитативні форми є пережитком давніх фаз інтонування, подібно до пережитків давніх форм у лемківському мовному діалекті. Розспів на західнослов'янських землях України не встиг розвинути у самостійне русло, як у східно- та південнослов'янських, де пріоритет століттями належав вокальному хоровому мистецтву. В пісенності Західної Європи, в тому числі і західнослов'янській, на первісноаморфний речитатив, залишки якого бачимо в обрядовій творчості, досить скоро були покладені рамки силаботонічної системи та ригористична метрика активно розвинутої на цих землях інструментально-танцювальної музики. Швидкоплинні течії музичного мистецтва центральної Європи проникали й на Лемківщину, нашаровуючись на корінно український пласт фольклору. Одначе, привнесені елементи лемки трансформували цілком творчо.

В лемківському фольклорі вабить цікаве поєднання рис архаїки з новими формами музичного мислення. Вони відрізняються швидкими рухливими темпами, які властиві навіть давнім обрядовим та епічним пісням. У нахилі лемківської пісні до складової рівності та речитативного складу мелодій, здавалось би, криється небезпека ритмічної інерції. Одначе тут вона долається вишуканими прийомами

акцентноритмічної варіаційності в межах пісенних колін і фраз та в композиції музичної строфи — це свідчить про високорозвинене відчуття форми у її творців... До таких прийомів належить улюблене варіювання словесних і мелодичних наголосів в межах пісенних колін. Повторенням слів у різній акцентній інтерпретації досягаються нерідко цікаві евфонічні каламбурні ефекти, як, наприклад, у піснях «Беру лен, беру лен», «Ішло дівча лучками». В речитативному мелосі лемківської пісенності велику роль відіграє метричний акцент — часова фіксація складу його протяганням, що неначе компенсує розспів. Так, протягання одного із складів у двоскладових ($\underline{\text{у}}$, рідше $\underline{\text{у}}$), четвертого у чотирискладових словах ($\underline{\text{у}}$) зумовлює появу синкоп, а також три- та п'ятидольних метрів: Верба, верба кучерява», «Його ви мя видавали», поєднання обох формул — «Закуй же мі, закуй». У давніших піснях поширені вигуки «Гей», «ей» імпровізаційного характеру, які порушують періодичність акцентації («Гей, боже мой»). У новіших піснях приспівки здебільшого трискладові, анапестичної пульсації на зразок: «цірада, парада, уха-ха», які навпаки «ритмізують» строфу, додають пісням вольового, напористого звучання. До засобів ритмічного варіювання відносяться поперемінно застосовувані ритмічні дроблення, стягування, як у піснях «Ой Ганичко, шварне дівча», «Розстелився горошок».

У лемківських піснях найбільше поширені побудови вірша $6 + 6,4 + 4 + 3$; $4 + 4$; $5 + 3$, які у різних тематичних групах виступають з перевагою тієї чи іншої форми. Для ритуальних весільних та ліро-епічних зразків характерні довші — нецезуровані п'яти-, шестискладові пісенні коліна, для жартівливих, численних побутових, — коротші — чотири-, трискладові. Разом із мелодією вони утворюють двочастинні строфи, на зразок $(6 + 6) 2$ («Треба би нам, треба»); чотиричастинні $(4 + 6) 4$ («Од Кракова сипана дражечка»); тричастинні $(4 + 4) 3$ («На зеленій та і луці»). Засадничі двовіршові побудови зазнають у пісенній строфі дуже різноманітних видозмін через повторення окремих її частин чи окремих пісенних колін, їх ритмічні звуження, розширення тощо. Лемківські пісні небагатослівні, але власне тому, що співаки любуються у повтореннях, тим самим вони неначе продовжують їх тривання у часі. Зде-

більшого повторюють другу частину строфи. До типових прийомів належить теж секвентне повторення її першої частини на зразок А А⁵ В В, як у пісні «Одкаль сонечко сходило», 1 вар.). Дуже поширене повторення третього коліна у чотириколінних строфах, які до того ж збільшені повторенням їх другої частини:

Думала си, мамцю,
Що ня не забудеш,
Я ти повідала (2),
Що плакати будеш. } Двічі

Такий розробковий тип характерний для новіших напластувань лемківської пісенності, фольклору сусідніх народів-словаків, чехів, поляків, а також угорців.

У тісному зв'язку з композицією пісенної строфи перебуває інтонаційна будова мелодії. У більшості двочастинних творів виступають мелодії квінтового, секстового складу, нерідко із приставленою незаповненою квартою знизу. У три-чотиричастинних побудовах репризного, колісцевого типу мелодія більш розвинена, має ширший діапазон (8, 9). Хоча і тут часто вона групується невеликими, здебільшого тетра-пента-хордними ланками («Ой ходила по гаїчку»), проте її тяжіння до гомофонно-гармонічної системи у строфах розробково-репризного характеру цілком очевидне.

Інтонаційна палітра лемківських пісень багата і різноманітна. Є цікаві зразки архаїчних вузькообсягових ладоутворень із змінними терцією, квартою, секундою («Бердовичка», «Ишов фурман з Подоля») і широкорозвинені мелодії гармонічного плану з модуляціями. В лемківській пісні явно переважають лади мажорного нахилу, які разом із іншими компонентами художньої виразності підкреслюють її вольовий оптимістичний характер.

З погляду поетики, музичного стилю лемківська пісня має найбільше спільних рис з пісенністю Закарпаття та західного Поділля. Це виявляється як у споріднених варіантах лемківських і західно-українських пісень («Ой там долом під явором», «Ой верше мій, верше», «Зацвіла ружа»), так і в цілому комплексі ознак —

інтонаційних зворотах, ритмічних формулах, композиції строфи, тощо.

У 1970 році, записуючи фольклор у селах Лошневі Тереховлянського та Ягільниці Чортківського районів на Тернопільщині від лемків, які переселились сюди з ПНР, ми мали змогу пересвідчитись у стійкості їх пісенної творчості. Люди старшого та середнього віку добре знали і співали ті ж традиційні пісні, які більше ніж п'ятдесят років тому записували на Лемківщині Й. Роздольський, Ф. Колесса, О. Гижа. Лошнівський хор при будинку культури залюбки співає ці пісні на концертній естраді. Лемківська молодь перейняла до свого репертуару також і немало нового, сучасного. При виконанні народних пісень співаки подекуди замінювали окремі діалектні слова, прагнучи наблизити їх до загальноукраїнського звучання. Тому орфографія пісенних текстів у цьому виданні подається згідно вимови лемків.

З обмеженого погляду реакційних апологетів лемківського сепаратизму занехаювання лемками слова «лем» чи якогось іншого етнографічного атрибуту, важить більше, ніж їх служіння ідейному прогресу і консолідації українського народу.

Але ж творчість українців-лемків, яка на повний голос вперше зазвучала в нових соціалістичних умовах, не втрачає самобутніх рис, вироблених століттями. Вона органічно вливається в загальноукраїнський творчий процес, сприяючи вияву різноманітних граней таланту українського народу. Співучі лемківські голоси зміцнюють звучання української пісні у світі.

Софія Грица

ОБРЯДОЎ

КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОЎ

ВЕЧНЯК

СВІТКОЎ

КОЛЯДК

ВЕСНЯНКИ

БЕРДО, БЕРДО, БЕРДОВИЧКО

Помірно

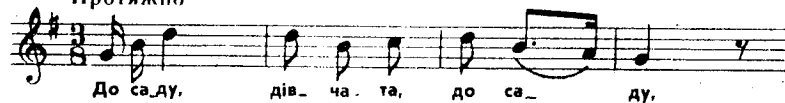

Бердо, бердо, бердовичко,
Як нас мало, невеличко,
Гей, гей, мало нас,
Под же, дівча, медже нас!

Бердо, бердо, бердовичко,
Як нас дуже, як величко,
Гей, гей, дуже нас,
Розийдмесь вшитки враз!

ДО САДУ, ДІВЧАТА

Протяжно

До саду, дівчата, до саду,
Сіяти розсаду, розсаду!
Ищи наша розсада не зишла,
Юж ся наша любов розишла.

Двічі

Під грушку, дівчата, під грушку,
Сіяти петрушку, петрушку!
Ищи наша петрушка не зишла,
Юж ся наша любов розишла.

Двічі

На лучки, дівчата, на лучки,
Сіяти павучки, павучки!
Ищи наши павучки не зишли,
Юж ся наши дівки розишли.

Двічі

ДЕ ТИ ІДЕШ, ЯНИЧКУ

Протяжно

Де ти їдеш, Янич_ку, Янич_ ку,
 на тім сивім ко_нич_ку, ко_нич_ ку!
 Не_да_ле_ко,— за Ти_су, за Ти_ су,
 сво_їй ми_лій дар не_су, дар не_ су.

Де ти їдеш, Яничку, Яничку,
 На тім сивім коничку, коничку?
 Недалеко,— за Тису, за Тису,
 Своїй милій дар несучу, дар несучу.

Чи ти мене, Яничку, не знаєш,
 Же ти нашу хатину минаєш?
 Наша хата край води, край води,
 З високого дерева, з лободи.

Де ти мене, Яничку, поведеш,
 Кед ти своєю хатини не маєш?
 Поведу тя в чужую, в чужую,
 Закля свою збудую, збудую.

Будуй хату з лободи, з лободи,
 До чужой мя не веди, не веди

Чужа хата — не своя, не своя,
 В чужій хаті недоля, недоля,

Вилетіла ластівка зо скаля,
 Зобудила нас вшитких зо спаня,
 Деревя ся в садах розвивають,
 Висов'яне нову яр витають.

Вилетіла ластівка зо скаля,
 Зобудила дівчатко зо спаня,
 Кед ся тото дівчатко збудило,
 До ярной ся роботи пустило.

Орали би волоньки, орали,
 Кеби мали орача з Висови,
 Але мають зо світа, зо світа,
 Не поорють до літа, до літа.

— Де ти идеш, дівчино, дівчино?
 — До стодоли по сіно, по сіно.
 — Не заперай за собом, за собом,
 Бо я иду за тобом, за тобом.

День би-м косив, день би-м жав, день би-м жав,
 Я би таке дівча взяв, дівча взяв,
 Ани коси, ани жни, ани жни,
 Лем зав'яжи, та й возми, та й возми.

Ой на роваш, мамичко, на роваш,
 Кому же ти дівчатко виховаш?
 Ой тобі то, Яничку, тобі то,
 Будеш мати фраїрку на літо.

Ой сіяла Ганичка лободу,
 Посилала Яничка по воду,
 Ей по воду студену, студену,
 Там на лучку зелену, зелену.

ГОРІЛА ЛИПКА

Рухливо

Музична партитура для пісні «Горіла липка». Вона складається з трьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні.

Го_ рі_ ла лип_ ка, го_ рі_ ла, дів_ чи_ на
 під ньом ск_ ді_ па, іс_ кор_ ки на ню
 па_ да_ ли, хлоп_ ці за не_ ю пла_ ка_ ли.

Горіла липка, горіла,
 Дівчина під ньом сиділа.

Іскорки на ню падали,
 Хлопці за нею плакали.

В решеті воду носили,
 Зелену липку гасили,

Кілько в решеті той води,
 Тільки парібской уроди.

В решеті воду носили,
 Зелену липку гасили,

Кілько в решеті тих дірок,
 Тільки г' Висові крас дівок.

ИЩИ Я СЯ НЕ ВИДАЛА

Не швидко.

Музична партитура для пісні «Ищи я ся не видала». Вона складається з трьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні.

И_щи я ся не ви_ да_ ла, а юж мя муж бив,
 и_щи я ся не ва_ ди_ ла, юж рихту_ є кий
 мам я мо_ туз за пе_ цом, як мі же_ на
 да што ре_ че, та ей бу_ ду бив.

Ищи я ся не видала,
 А юж мя муж бив,
 Ищи я ся не вадила,
 Юж рихтує кий.

Мам я мотуз за пецом,
 Як мі жена дашто рече,
 Та ей буду бив.

ДЕ ЛЕС БИВ

Рухливо

Музична партитура для пісні «Де лес бив». Вона складається з двох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні.

Де лес бив, де лес бив, чор_ ний ба_ ра_ не!
 Во мли_ ні, во мли_ ні, вель_ мож_ ний па_ не.

Де лес бив, (2)
Чорний баране?
Во млині, (2)
Вельможний пане.

Двічі

Хто тя застав, (2)
Чорний баране?
Сам млинар, (2)
Вельможний пане.

Двічі

Чим тя бив, (2)
Чорний баране?
Ціпами, (2)
Вельможний пане.

Двічі

Било втікац, (2)
Чорний баране?
Не било де, (2)
Вельможний пане.

Двічі

В мишу діру, (2)
Чорний баране?
Вельки роги, (2)
Вельможний пане.

Двічі

Било зривац, (2)
Чорний баране?
Кед боліло, (2)
Вельможний пане.

Двічі

Било мастиц, (2)
Чорний баране?
Не било чим, (2)
Вельможний пане.

Двічі

НА ПЕЦУ МОЛОТИВ

Весело

На пе_цу мо_ло_тив, за пе_цом ві_яв,
же_на го ла_я_ла, а він ся смі_яв.
Те_пер лем ся роз_ска_ка_ла, те_пер же мі грай_те,
Чор_ни бу_ти до ро_бо_ти, чер_ве_ни до тан_цю,
чор_ни-м бу_ти по_прос_ка_ла, чер_ве_ни мі дай_те!
мам я паль_ці дрі_ту_ван_ці, то їх не по_тра_чу.

На пецу молотив, за пецом віяв,
Жена го лаяла, а він ся сміяв.
Тепер лем ся розскакала, тепер же мі грайте,
Чорни-м бути попроскала, червени мі дайте!
Чорни бути до роботи, червени до танцю,
Мам я пальці дрітуванці, то їх не потрачу.

Шила сом чепчики, вишивала сом
Зеленим, червеним, білим гарасом.
Тепер лем ся розскакала, тепер же мі грайте,
Чорни-м бути попроскала, червени мі дайте!
Чорни бути до роботи, червени до танцю,
Чом же зо мною не танцюєш, фалечний Іванцю?

Трубаче трубіли, музика грала,
Мій милий танцював, а я плакала.
Тепер лем ся розскакала, тепер же мі грайте,
Чорни-м бути попроскала, червени мі дайте!
Чорни бути до роботи, червени до танцю,
Под же зо мном танцювати, шалений Іванцю!

СОБІТКОВІ

ОЙ НА ЯНА

Повільно

Ой на Я_ на, на Я_ нонь_ ка
не па_ ле_ на со_ бі_ тонь_ ка.

Ой на Яна, на Янонька
Не палена собітонька:

Не палена і не буде,
Док' святий Ян не приїде.

Як святий Ян приїхавши,
Собітоньку розпалявши,

Тоді будем говорити,
Кого маєм з ким злучити.

Гоці, гоці, на потоці
Два голубці воду пили.

Пили, пили, скамутили
І на іншу полетіли.

Сіли собі на явора
Та й зачали говорити.

Та й зачали говорити,
Кого мають з ким злучити.

А в Барана гарний Петрусь,
А в Пелеха красна Євця.

Треба би їх получити
І на глога положити.

Як на глога, так на люде,
Шо май бити, то най буде!

НА СВЯТОГО ЯНА

Помірно

На свя_то_го Я_на со_біт_ку па_ли_ме,
ой, Я_не, Я_не, свя_тий Я_не!

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style with eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement.

На святого Яна собітку палиме,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

А палиме ми ей з троякого зілля,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

Єдно зілля маме — то божеє дровко,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

Друге зілля маме — то біла лелія,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

Третє зілля маме — то кінська м'ята,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

А з божого дровка — Христу пану пірка.
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

А з білою лелію — Паненці Марії,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

А кінська м'ята — парібкам на свята,
Ой, Яне, Яне, святий Яне!

ОЙ НА ЯНА, НА ЯНОЇЧКА

Помірно

Ой на Я_на, на Я_нонь_ка, ой на Я_на,
на Я_нонь_ка го_рі_ла нам со_бі_тонь_ка,
го_рі_ла нам со_бі_тонь_ка.

The musical notation consists of three staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style with eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement.

Ой на Яна, на Янонька (2)
Горіла нам собітонька. (2)

Як горіла, так палала, (2)
Аж ся челяд чудувала. (2)

Як горіла, так загасла, (2)
Стоїт при ній челяд красна. (2)

ИШЛИ ДІВКИ НА СОБІТКУ

Помірно

И_шли дів_ ки на со_ біт_ ку,
на_шли со_ бі чор_ ну кіт_ ку.

The musical notation is written on a single staff in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/8 time signature. It consists of two lines of music. The first line contains the lyrics 'И_шли дів_ ки на со_ біт_ ку,' and the second line contains 'на_шли со_ бі чор_ ну кіт_ ку.' The melody is simple and folk-like, with some notes beamed together.

Ишли дівки на собітку,
Нашли собі чорну кітку.

Ніж ся хлопці посходили,
Дівки кітку розхватили.

Не солену, не мащену,
Лем попелом потрясену.

І попелу дост не мали,
Лем од хлопців пожичали.

А попелу дост по селу,
А куколью дост по полю.

КОЛЯДКИ

В НАШОЙ МАРИСІ

Помірно

В на_ шой Ма_ ри_ сі тро_ ї мо_ лод_ ці,
я в не_ ї, гей, я в не_ ї, я мо_ ло_ день_ кий
стра_ тив лі_ той_ ка для не_ ї.

The musical notation is written on three staves in treble clef with a key signature of two flats (Bb, Eb) and a 3/8 time signature. The first staff contains the lyrics 'В на_ шой Ма_ ри_ сі тро_ ї мо_ лод_ ці,'. The second staff contains 'я в не_ ї, гей, я в не_ ї, я мо_ ло_ день_ кий'. The third staff contains 'стра_ тив лі_ той_ ка для не_ ї.' The melody is simple and folk-like, with some notes beamed together.

В нашой Марисі трої молодці,
Я в неї, гей, я в неї,
Я молоденький стратив літойка для неї.

Єдни мі сіли в новії сіни,
Я в неї...

Други мі сіли до комнатоїки,
Я в неї...

Треті мі сіли до іздебойки,
Я в неї...

Єдни мі пили та горівойку,
Я в неї...

Други мі пили солодець медець.
Я в неї...

Єден дарував єдвабну хустку,
Я в неї...

Другий дарував злотий перстінок,
Я в неї...

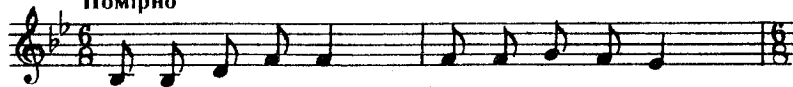
Третій дарував трепіток вінск,
Я в неї...

Трепіток вінок най ся тріпоче,
Я в неї...

Най ся тріпоче, за кого хоче,
Я в неї...

ПІШЛА МАРИСЯ

Помірно

Пішла Марися в Дунай по воду,
Я за ньом! Гей, я за ньом,
За том Марисьом коханом.

В нашой Марисі красна хусточка,
Хто ї дав? Гей, я ї дав,
Бо я Марисю вірно, вірненько покохав.

На тій Марисі красни коралі,
Хто ї дав?..

На тій Марисі красний горсетик,
Хто ї дав?..

На тій Марисі красна сорочка,
Хто ї дав?..

На тій Марисі красна запаска.
Хто ї дав?..

На тій Марисі красний фартушок,
Хто ї дав?...

На тій Марисі красні чобітки,
Хто ї дав?...

КОДИННОГОБРАДОВІ

ВІКТАВІНІ

СІМІВАНІНАХРЕСТИНАХ

ВЕСІЛЬНІ

ГАНЦЬО, НЕ ДРИМАЙ

Помірно

1.(2) Ган_цьо, не дри_май, двер_ка от_ве_р'яй,
 пуст мя на за_гра_ду! Роз_ма_ри_я
 і ле_ли_я на бі_ло. про_кви_та_ла, на_ша
 Га_нич_ка лем за Я_нич_ка би ся ви_да_
 _ва_ла. Кінець 3.(4) Так, мі по_ві_да_ла, так мі
 же о_на мі не даст, же о_
 по_ві_да_ла мо_йой Га_нич_ки мац,
 _на мі не даст Ган_цю за же_ну взяц.

Ганцьо, не дримай, дверка отверяй,
 Пуст мя на заграду!
 Розмарія і лелія на біло проквітала,
 Наша Ганичка лем за Яничка би ся видавала.

Ой в лісі, в лісі, в лісі на дубі
 Зозуля кукала.
 Розмарія і лелія на біло проквітала,
 Наша Ганичка лем за Яничка би ся отдавала.

Так мі повідала (2)
 Мойой Ганички мац,
 Же она мі не даст (2)
 Ганцю за жену взяц.
 Розмарія і лелія...

Як она мі не даст (2)
 Ганцю за жену взяц,
 Буду я ей дівку (2)
 З корчмички виганяц.
 Розмарія і лелія...

ПО ШИРОКІЙ РІЧЦІ

Не швидко

По ши_ро_кій річ_ці пли_ли ка_че_ня_та,
 гар_ний той ві_но_чок, що пле_ли дів_ча_та.

По широкій річці плили каченята,
 Гарний той віночок, що плели дівчата.

Вінок мій зелений, а завтра зів'яне,
Молода дівчина до шлюбоньку стане.

Як буду ставати, то буду плакати,
Мою маму в гробі буду споминати.

Ой прийди, мамуню, бо я ся видаю,
Зелений віночок на голові маю.

Ой не прийду, доню, бо я не здужаю
Ту землю піднести, що сили не маю.

Ой рідна мамуню, я на вас чекаю,
Кому ся поклоню, як мами не маю.

Ой прийди, мамуню, най ся вам поклоню
Поблагословите свою рідну доню.

Ой прийди, мамуню, в неділю зраненька,
Як до шлюбу стану така молоденька.

Ой не прийду, доню, прийде друга мама,
Я встати не можу — заглибока яма.

Ой горе на світі бідній сиротині,
Нихто не пригорне при лихій годині.

ЗДАЛЕКА-СМЕ ПРИЇХАЛИ

Жваво

Зда_ ле_ ка_ сме при_ ї_ ха_ ли, ко_ ні ся нам
за ма_ ча_ ли, тре_ ба би на́м руч_ нич_ ка

по_ у_ те_ рац ко_ нич_ ка.

Здалека-сме приїхали,
Коні ся нам замачали,
Треба би нам ручничка
Поутерац коничка. | Двічі

Наша млода довго спала,
Та ручники не наткала.
Било взяти палицю
Витрепати молодицю. | Двічі

І сам не знам по што їду,
Ци по жену, ци по біду.
Як по жену, то на возі,
Як по біду — на телізі. | Двічі

І сам не знам, по што їду,
Ци по жену, ци по біду,
Як по жену — оженюся,
Як по біду — звербуюся. | Двічі

ЧОМ ТОТ ДРУЖБА

Швидко

Чом тот друж_ба ко_ ня не_ ма! Бо го о_ сід_ ла_ ти не зна; о_ сід_ лай_ ме ми му ко_ та.

Чом тот дружба коня не ма?
Бо го осідлати не зна;

Осідлайме ми му ката,
Най си сяде на не з плота.

Чом тот дружба дружки не ма,
Бо з ньом танцювати не зна,

Ой дайме ми му циганку,
Най си з ньом сяде під лавку.

Чом же дружки не співають?
Бо зарідки зуби мають;

Треба тісто замісити,
Дружкам зуби заліпити.

Ой чом свашки не співають?
Ой бо рідки зуби мають;

Треба карпіль вистругати,
Свашкам зуби повставляти.

ОЙ ЗЛІ, НЕДОБРІ

Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру собі таку, не на мою дяку,
Ой злі, недобрі, не на мою дяку.

Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру собі вдову, нема свого дому,
Ой злі, недобрі, нема свого дому.

Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру си попівску, вітер за ньом дує,
Ой злі, недобрі, вшитко прогайнує.

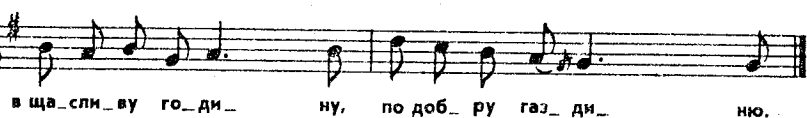
Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру собі таку, што любить горівку,
Ой злі, недобрі, проп'є мі газдівку.

Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру си худобну, што не ма родини,
Ой злі, недобрі, не буде гостини.

Ой злі, недобрі,— женитися треба;
Беру собі таку, не на мою дяку,
Ой злі, недобрі, не на мою дяку.

ВИБЕРАЙСЯ, СИНУ

Повільно

Виберайся, сину, в щасливу годину,
В щасливу годину по добру газдиню.

Жеби біла швачка, жеби біла ткачка,
Жеби ти вишила на кошелі пташка.

Г' Васильовім дворі проквітат туліпан,
Василь ся виберат, як дакий капітан.

А коло водички зелени лозички,
Запрігай Василю до воза конички.

Запрігам, запрігам, хоц ся поплянтали,
Ищи мі Ганичку до ручок не дали.

ІДЕМЕ, ІДЕМЕ

Жваво

Ідеме, ідеме, дражки не знаєме, (2)
Добри люди знають (2)
Та нам повідають.

Не тота мі мати, што мя виховала, (2)
Але тота мати, (2)
Што мі дівча дала.

Чого ти ту пришла, чого ти ту сіла, (2)
Кед ти не робила, (2)
Што ти будеш іла?

Хоц я не робила, але мій муж робив, (2)
Сама-м ту не пришла, (2)
Але по мя ходив.

Сама-м ту не пришла, вода мя принесла, (2)
Бодай тота вода (2)
На ярк не зішла!

Варіант

Жваво

Їдеме, їдеме, дороги не знайме,
В калиновім лісі ночувать будеме.

Їдеме, їдеме і піском, і льодом,
Ачей достанеме палюнечки з медом.

Їдеме, їдеме з гори до долини,
Їдеме глядати той нової родини.

Їдеме, їдеме, де дві свічки горять,
Будеме дуркати, ачей нам отворят.

Кед нам не отворят, даме коням сіна,
Будеме чекати, де Ванцьова жена.

НА ПОДВІР'Ю СТАВ

На подвір'ю став, де ти таку взяв? (2)
А бив я там в Україні,
Люде мі єй нараїли,
Пан-біг мі єй дав.

Пан-біг мі єй дав, отец записав (2)
Половину маєтности,
Дає дівку до любости,
Дівці одказав.

І мати так же дівці одкаже (2)
Половину маєтности,
Дає дівку до любости,
Дівці одкаже

ОДКАЛЬ ПАВИЧКА ЛЕТИЛА

Одкаль павичка (2) летіла,
Злоти перечка (2) тратила.

Летіла она (2) през гору,
До своей любой, до своей мамички двору.

Там їй весіля (2) стояло,
Десят гудаків, шість пахоляків ї грало.

Грайте гудакі (2) весело,
Закля мій вінок, злотий перстеник над челом.

Як я ся його (2) позбуду,
И половину така весела не буду.

ЗАГРАЙТЕ ЖЕ МІ ВЕСЕЛО

Весело

За_ грай_ те же мі ве_ се_ ло,
за_ грай_ те же мі ве_ се_ ло, зак_ ля мій ві_ нок,
зло_ тий пер_ сте_ ник над че_ лом, над че_ лом.

Заграйте же мі весело, (2)
Закля мій вінок, злотий перстеник
Над челом. (2)

Замочила го в росолі, покотила го по столі,
Ой їмай, їмай, мій наймиленьший
Соколе! (2)

Соколятко го зімало, (2)
На врани коні (2)
Сідало. (2)

Запрігай коні, смаруй віз, (2)
Сідай же, мила, моя наймиленьша,
І я тіж! (2)

ЗАКУКАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

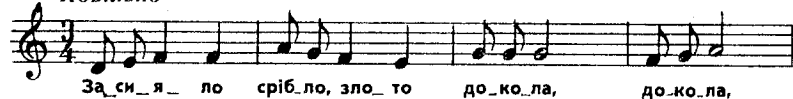
Пожвавлено

За_ ку_ ка_ ла зо_ зу_ лень_ ка за го_ ром,
за_ пла_ ка_ ла па_ ні мло_ да за сто_ лом.
Мла_ ди лі_ та, мла_ ди ча_ си, ид_ те преч!
Злож ві_ но_ чок на кли_ но_ чок, воз че_ пец!

Закукала зозуленька за гором,
Заплакала пані млода за столом.
Млади літа, млади часи, идте преч!
Злож віночок на клиночок, воз чепец!

ЗАСИЯЛО СРІБЛО, ЗЛОТО

Повільно

Засіяло срібло, злото
Докола, (2)
Поклонися, молодая,
До стола. (2)

Ой до стола, до порога,
Низенько, (2)
Буде тобі тяжко-важко
На твоїм серденьку.

А як приде пан молодий
З дружбою, (2)
Возме тебе за рученьку
З собою. (2)

Возме тебе за рученьку
В божий храм, (2)
Там ти будеш присігала
Образам. (2)

Там ти будеш присігала
Навіки, (2)
Покотяться густо слези,
Як ріки. (2)

ТРЕБА БИ НАМ, ТРЕБА

Помірно

Треба би нам, треба стільця широкого,
Бо наша Марися роду великого.

До стільця сідати, а мами не мати...
Придте, мамо, з неба, бо вас гнес ту треба.

Дівко моя люба, веселіться сами,
Бо мої кісточки в порох розсипани.

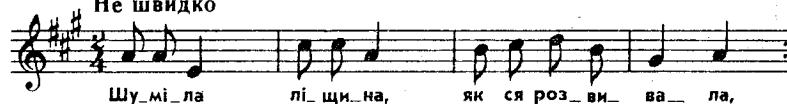
Ходила Марися на цментар по зіля,
Просила нянюся: подте на весіля!

Дівко моя люба, веселься ти сама,
Бо моя голова глином присипана.

Кед єст присипана, ми вам одкриме,
Лем ви ищи встаньте, кед ми вас кличеме.

ШУМІЛА ЛІЩИНА

Не швидко

пла_ ка_ ла ді_ чи_ на, пла_ ка_ ла ді_ чи_ на,
пла_ ка_ ла ді_ чи_ на, як ся ви_ да_ ва_ ла.

Шуміла ліщина,
Як ся розвивала,
Плакала дівчина, (3)
Як ся видавала.

Двічі

Не шум ти, ліщино,
І не розвивайся,
Не плач ти, дівчино, (3)
І не видавайся.

Двічі

Як же не шуміти,
Коли розвила-м ся,
Як же не плакати, (3)
Коли віддала-м ся.

Двічі

ЯК Я ИШОВ БЕЗ ТОТ ХОТАР

Не швидко

Як я и_ шов без тот хо_ тар,
во_ зик ся мі роз_ чер_ ко_ тав, луч_ ка_ лу_ чи_ на,

трав_ ка зе_ ле_ на, во_ зик ся мі роз_ чер_ ко_ тав.

Як я ишов без тот хотар,
Возик ся мі розчеркотав,
Лучка-лучина, травка зелена,
Возик ся мі розчеркотав.

Зберай, мила, колісечка,
Будеш моя фраїречка,
Лучка-лучина, травка зелена,
Будеш моя фраїречка.

Як я ишов з любуваня,
Впав мі коник до Дуная,
Лучка-лучина, травка зелена,
Впав мі коник до Дуная.

Дай го, боже, верх Дуная,
Заречуся любуваня,
Лучка-лучина, травка зелена,
Заречуся любуваня,

Як ишов я од Ганички,
Впав мі коник до водички,
Лучка-лучина, травка зелена,
Впав мі коник до водички.

Дай го, боже, верх водички,
Заречуся той Ганички,
Лучка-лучина, травка зелена,
Заречуся той Ганички.

Як я ся ти не подабам,
Одпровад мя, одкаль-с мя взяв,
Лучка-лучина, травка зелена,
Одпровад мя, одкаль-с мя взяв.

Одпровад мя в такій вері,
Яку-с мя взяв од матері,
Лучка-лучина, травка зелена,
Яку-с мя взяв од матері.

Одпровад мя в тім віночку,
В яким-с мя взяв за жіночку,
Лучка-лучина, травка зелена,
В яким-с мя взяв за жіночку.

А хоц би я світ преврацив,
Таку би-м тя не наврацив,
Лучка-лучина, травка зелена,
Таку би-м тя не наврацив.

Хоц би-м нашов шиту піпку,
Та не зроблю з баби дівку,
Лучка-лучина, травка зелена,
Та не зроблю з баби дівку.

Шита піпка може буде,
З баби дівка юж не буде,
Лучка-лучина, травка зелена,
З баби дівка юж не буде.

ЯК Я ИШОВ ПОЗА ГУМЕН

Помірно

Як я и_шов по_за гу_мен, и_щи не бив
ден, стрі_тив я там сво_ю ми_лу,
стрі_тив я там сво_ю ми_лу, як по_ло_па лен.

Як я ишов поза гумен, ищи не бив ден, (2)
Стрітив я там свою милу, (2)
Як полола лен.

Гей-же, гей-же, милий боже, мала-с моя биц! (2)
Што ж ти по мі, мій миленький, (2)
Кед не знам робиц?

А чи тота не робота, што ти полеш лен? (2)
Ледво ж мене мамусенька (2)
Вивела мя в лен.

А стоїт там березина пред наши врати, (2)
Навчу я тя, моя мила, (2)
Всякой роботи.

Ищи не маш, мій миленький, не маш до мя нич, (2)
А юж ся мя обіцюеш (2)
Березином биц.

Не хочу тя, моя мила, брудни ноги маш! (2)
 А я тебе, милий, не хцу, (2)
 Бо ти в карти граш!

А піду я до Дунаю, умию ноги, (2)
 А ти програв два тисячі, (2)
 Будеш убогий.

А у мене два тисячі били — не били, (2)
 Ти голови не чесала (2)
 Штирі неділі.

Не дозерай, мій миленький, мойой голови, (2)
 Лем запрягай штирі воли, (2)
 Идй до вдови!

Не хочу я жадной вдови, ні невістиці, (2)
 Бо-м полюбив тебе дівча (2)
 В тоти м'ясниці.

А у Львові, при Лемберку, малюваний двір, (2)
 А в тім дворі каменця, (2)
 Осідланий кін.

Під тим коньом біла ножка, срібна підкова, (2)
 Котра дівка мя полюбит, (2)
 Та буде моя!

ЮЖ ЛЕМ СЯ ОЖЕНИВ

Юж лем ся оженив,
 Юж буду свою мав,
 Юж я вас, дівчатка,
 Не буду любував.

Юж лем ся оженив,
 Взяв лем си женичку,
 Взяв лем си велький жаль
 На свою главичку.

Юж лем ся оженив,
 Юж лем ся потишив,
 Юж лем свою волю
 На клинец повісив.

На клинец, на клинец,
 Аж на самий сподок,
 Жеби люде знали,
 Же я не паробок.

ГЕЙ, ЮЖ Я СЯ ВИДАЛА

Гей, юж я ся видала,
Гей, та юж я невістечка,
Гей, юж я там не стану,
Ой та де стала дівечка.

Бо дівечка си стане,
Гей, та близко к олтарйови,
Ой, а я, невістечка,
Гей, та лем ку порогови.

ОЙ СІДАЙ, СІДАЙ

Досить жваво

Ой сі_ дай, сі_ дай, ко_ ха_ ня мо_ є,
бо ти не по_ мо_ же пла_ ка_ ня тво_ є,
твій вель_ кий жаль не по_ мо_ же, бо ко_ ни_ ки
сто_ ят г'во_ зі по_ за_ при_ га_ ни.

Ой сідай, сідай, кохання мое,
Бо ти не допоможе плаканя твоє,
Твій велький жаль не допоможе,
Бо коники стоять г'возі
Позапрігани.

А як же би я з вами сідала,
Ищи-м няньови не дякувала,
Дякую ти, мій отче,
Мав лес до мя завсе гості,
Тепер не будеш.

Ой сідай, сідай, кохання моє...

А як же би я з вами сідала,
Ищи-м мамичці не дякувала,
Дякую ти, моя матко,
Ховала-с мя завсе гладко,
Тепер не будеш.

Ой сідай, сідай, кохання моє...

А як же би я з вами сідала,
Ищи-м сестричці не дякувала.
Дякую ти, моя сестро,
Била-с на мя завсе остра,
Тепер не будеш.

Ой сідай, сідай, кохання моє...

А як же би я з вами сідала,
Ищи-м братови не дякувала,
Дякую ти, мій брате,
Бо било в нас завсе грате,
Тепер не буде.

БУДЕШ ТИ, МАМИЧКО

Досить швидко

Бу_ деш ти, ма_ мич_ ко, го_ рень_ ко пла_ ка_ ла,

як ти бу_ де єд на лиж_ка зо_ ста ва_ ла.

Будеш ти, мамичко,
Горенько плакала,
Як ти буде єдна
Лижка зоставала.

Зостане ти лижка
І в полю робота,
Будеш ти плакала,
Як бідна сирота.

Дала-с мене, мамо,
За третю границю,
Жеби-м не ходила
До тя по жентицю.

Ани по жентицю,
Ани по молоко,
Дала-с мене, мамо,
Од себе далеко.

Виберай, мамичко,
Зо стіни клиночок,
Де Ганця вішала
Зелений віночок.

ЕЙ, ЦИ ТО Я, МАМИЧКО

Швиденько

Ей, ци то я, ма_мич_ко, не ва_ша ді_ ти_ на,

ей, же сте мі на_кла_ли до пе_ри_ни сі_ на!

Ей, ци то я, мамичко, не ваша дітина,
Ей, же сте мі наклали до перини сіна?

Ей, до перини сіна, до лади каменя,
Ей, мамцьо моя, мамцьо, не ваша-м дітина?

Ей, кед я ся од свой мами одберала,
Ей, пред нашими дверми стала, заплакала.

Ей, оставайте здрави, мамини порожки,
Ей, што по вас ходили мої біли ножки.

Ей, оставайте здрави, мої сусідове,
Ей, не забудят юж вас мої фраїрове.

Ей, оставайте здрави, мої товаришки,
Ей, юж з вами не піду веце на орішки.

ВИБЕРАЙСЯ, ГАНЦЬО

Швиденько

Ви_бe_рай_ ся, Ган_ цю, ви_бe_рай, ви_ бe_ рай.

што-с си за_ ро_ би_ ла, то си і по_ збе_ рай.

Виберайся, Ганцю, виберай, виберай,
Што-с си зробила, то си і позберай. (2)

Виберайся, Ганцю, виберайся з нами,
Вшитки свої злоти прилож каменями. (2)

Я їх приложила, они ся двигают,
Який то жаль велький, як ся виберают. (2)

Не плач, Ганцю, не плач, най ти плаче мати,
Же юж і не будеш хижу замітати. (2)

Не старайся, Ганцю, же не знаш хліб печи,
Напече ти Ванцю дост помедже плечи. (2)

Будеш ти, Ганичко) горенько плакати,
Як тя буде свекра з хижи виганяти. (2)

Одріже ти хліба, як буковий листок,
Ищи ся тя звідат, ци-с го з'їла вшиток. (2)

Не з'їла, не з'їла! Де лес го поділа?
В сіньох, за дверями, змочений слизами. (2)

ДУМАЛА-С СИ, МАМЦЮ

Пожвавлено

Музична партитура для пісні "Думала-с си, мамцю". Вона складається з двох рядків нот на п'ятилінійній шкалі в тональності Б-мінор (два бемоль) і ритмічному розмірі 2/4. Під нотою першого рядка знаходяться слова: Ду ма ла-с си, мам цю, що ся. Під нотою другого рядка: мя не збу деш; я ти по ві да ла.

Музична партитура для пісні "я ти по-ві-да-ла, що пла-ка-ти бу-деш.". Вона складається з одного рядка нот на п'ятилінійній шкалі в тональності Б-мінор (два бемоль) і ритмічному розмірі 2/4. Під нотою знаходяться слова: я ти по-ві-да-ла, що пла-ка-ти бу-деш.

Думала-с си, мамцю,
Шо ся мя не збудеш;
Я ти повідала, (2) | Двічі
Шо плакати будеш.

Бувай здорова,
Моя рідна мати,
Вже я ти не буду (2) | Двічі
Хати замітати.

Хати замітати,
Курам їсти дати,
Будеш мене, будеш, (2) | Двічі
Мамцю, жалувати.

ЧОГО ВИ МЯ ВИДАВАЛИ

Музична партитура для пісні "Не швидко". Вона складається з одного рядка нот на п'ятилінійній шкалі в тональності Б-мінор (два бемоль) і ритмічному розмірі 3/8. Під нотою знаходяться слова: Чо го ви мя ви да ва ли.

Музична партитура для пісні "та ку мо ло день ку, а ци я вам не ра-дія о бі ду ра-нень ко!". Вона складається з двох рядків нот на п'ятилінійній шкалі в тональності Б-мінор (два бемоль) і ритмічному розмірі 3/8. Під нотою першого рядка знаходяться слова: та ку мо ло день ку, а ци я вам. Під нотою другого рядка: не ра-дія о бі ду ра-нень ко!

Чого ви мя видавали таку молоденьку,
А ци я вам не варила обіду раненьку?

Обіду вам не варила, додня не вставала;
Чого ви мя видавали,— ищи-м не думала.

Никому ся не чудую, лем то сама собі,
Же-м ся дала намовити, мій миленький, тобі.

Же-м ся дала нагварити, із розума звести,
Же я дала свою косу навіки розплести.

ІДИ, ДРУЖБО, ДО КОМОРИ

Повільно, протяжно

І ди, друж_ бо, до ко_ мо_ ри,
І ди, друж_ бо, до ко_ мо_ ри,
прось ро_ ди_ ну до по_ ко_ ри.

Іди, дружбо, до ко́мори, (2)
Прось родину до покори.

Як вітця, так матоньку, (2)
І цілую родиноньку.

Маш родину богатую, (2)
Так як в поліу лозиную.

Вийд, молода, з комороньки, (2)
І привитай бояроньки.

І свогого миленького, (2)
І сядеш си коло нього.

Грайте же, музики, ризько, (2)
Кланяй ся, молода низько!

ТИ МЯ, ГАНЦЬО, РАДА МАШ

Швиденько

Ти мя, Ган_ цьо, ра_ да маш, ра_ да маш,
по_ про_ дай ти, што там маш, по_ про_ дай
ко_ ні, вол_ ки, ви_ бав ме_ не од во_ єн_ ки.

Ти мя, Ганцьо, рада маш, рада маш,
Попродай ти, што там маш,
Попродай коні, волки, | Двічі
Вибав мене од воєнки.

А боже мій, боже мій, боже мій,
Чия же я, хто же мій?

А неє ту такого,
Жеби бив мій, а я його. | Двічі

Наша млада розкошна, розкошна,
Де нам така виросла?
Ей, г' вітцівським садочку,
Ищи в тихім холодочку. | Двічі

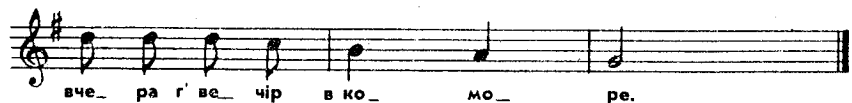
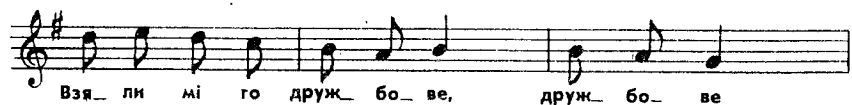
Як я млоду чепила, чепила,
Кура з поду злетіла,
А як я ей лапала,
Курочка ножку зламала. | Двічі

Як ми млоду чепили, чепили,
Кури з поду злетіли,
А за ними курята,
Поламали си крилята. | Двічі

Дав ся нам бог діждати, діждати,
Дав ся нам бог діждати
Дітину виховати,
Весілячко ї справляти. | Двічі

ЯК СЯ СВАШКА НАПИЛА

Швидко

Як ся свашка напилa, напилa,
То чепчиско стратила, стратила,
А староста холоші, холоші,
Бо то било розкошні, розкошні.

Ой било биц, било биц, било биц,
Било ти ся не жениц, не жениц,
Ищи житко зелене, зелене,
Што на твоє веселе, веселе.

Ой било биц, било биц, било биц,
Било ти ся не жениц, не жениц,
Ищи овес в сусіку, в сусіку,
Што на твою музику, музику.

А боже мій, боже мій, боже мій,
Де ся подів розкіш мій?
Взяли ми го дружбове, дружбове
Вчера г'вечір в коморе.

А ПОНИЖЕ ОЗЕРА

Помірно

А понижє озера
Стоїт липа зелена,
А на тій липі, на тій зеленій
Три пташкове співають.

Не били то пташкове,
Але кавалірове,
Намовляют ся до єдної дівчини,
Котрому ся достане.

Єден гварит: то моє.
Другий гварит: як бог даст.
А третьому ся серденько крає,
Котрому ся достане.

А в тій новій коморі
Стоїт лужко зелене.
Ой ложе, ложе, красне — зелене,
Хто на тобі спав буде?

Ой як буде старий спав,
Дай му, боже, би не встав;
А як молодий, красной уроди,
Би-с му, боже, здрав'я дав!

ОЙ А СВАШКА Я

Жваво

Ой а свашка я, свашка,
Та юж я пресващила,
Ой скоро по весіллю,
Ой што буду робила!

Ой ни мі в ступці товчи,
 Ой ни мі куділь прясти,
 Ей, бо я ся навчила,
 Ей, по весілю трясти.

Ой ни мі в ступці товчи,
 Ей, ни мі молотити,
 Ой а боже мій любий,
 Ей, што буду робити?

Ой а мужу мій, мужу,
 Ей, мій прекрасний мужу,
 Ой так тя рада виджу,
 Ей, як в заграді ружу.

Ей, бо в заграді ружу,
 Ей, сама я садила,
 Ой а тебе мій мужу,
 Ей, од бога-м просила.

Варіант

Жваво

Ей, сваш_ка то я, сваш_ка, ей, юж лем пре сващ_ца_ла,
 ей, ос_тат_ню ко_ро_ву, ей, з друж_ба ми_про_ли_ла.

Ей, свашка то я, свашка,
 Ей, юж лем пресващила,
 Ей, остатню корову,
 Ей, з дружбами пропила. Двічі

Ей, наши пані свашки,
 Ей, велики пиячки,
 Ей, пропили зо себе,
 Ей, остатні запаски. Двічі

Ей, свашка-то я, свашка,
 Ей, премилена свашка,
 Ей, кеби мі стояла,
 Ей, перед гамбом фляшка. Двічі

ОЙ ДО ЛЬВОВА ДОРОЖЕНЬКА

Помірно

Ой до Льво_ва до_ро_жень_ка, ой до
 Льво_ва, до Льво_ва, за_сад_же_на
 ви_но_гра_дом, за_сад_же_на дов_ко_ла.
 за_сад_же_на ви_но_гра_дом,

Ой до Львова дороженька, ой до Львова, до Львова, (2)
Засаджена виноградом, засаджена довкола. (2)

Ишла за ньом Ганусенька і там она заснула; (2)
Ишов за ньом ей нянюсьо, але она не чула. (2)

Вирубав би-м тот виноград, вирубав би-м,— не вмію, (2)
Зобудив би-м свою доню, зобудив би-м,— не смію. (2)

Ой до Львова дороженька...

Ишла за ньом Ганусенька і там она заснула; (2)
Ишла за ньом ей маюся, але она не чула. (2)

Рубала би-м тот виноград, рубала би-м,— не вмію, (2)
Збудила би-м свою доню, збудила би-м,— не смію. (2)

Ой до Львова дороженька...

Ишла за ньом Ганусенька і там она заснула, (2)
Ишов за ньом ей власний брат, але она не чула. (2)

Вирубав би-м тот виноград, вирубав би-м,— не вмію, (2)
Зобудив би-м свою сестру, зобудив би-м,— не смію. (2)

Ой до Львова дороженька...

Ишла за ньом Ганусенька і там она заснула, (2)
Ишла за ньом ей сестричка, але она не чула. (2)

Вирубала би-м виноград, вирубала,— не вмію, (2)
Збудила би-м свою сестру, збудила би-м,— не смію. (2)

Ой до Львова дороженька...

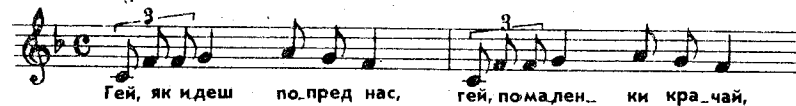
Ишла за ньом Ганусенька і там она заснула, (2)
Ишов за ньом ей Василько, але она не чула. (2)

Я вирубам тот виноград, я вирубам, бо вмію, (2)
Я збуджу свою Ганцю, я збуджу, бо смію! (2)

Вставай Ганцю, вставай, мила, бо юж на тя волают, (2)
Вся родина і дружина — вшитки на тя чекают. (2)

ГЕЙ, ЯК ИДЕШ ПОПРЕД НАС

Помірно

Гей, як идеш поперед нас,
Гей, помаленки крачай,
Гей, єст там студенечка,
Та би-с ся не замачав. | Двічі

Гей, а яка то добра,
Ей тота фраїречка,
Гей, што мі повідала, | Д в і ч і
Же єст там студенечка.

Гей, як идеш коло нас,
Гей, не зазерай до нас,
Ей, бо ти в нашім дворі, | Д в і ч і
Ей, фреїречки не маш.

ОЙ ПРО МОЮ ФРАЇРЕЧКУ

Ой про мою фраїречку,
Ей, зламали мі праву ручку,
Ей, права ручка ся мі зросла,
Ей, фраїречка замуж пошла.

Мадяр, мадяр, тримай добре,
Ей, аж ся на ти чуга подре,
Ей, єдна подре, друга буде.
Ой, мадяр, мадяр, тримай добре!

Боже, боже, боже любий,
Ей, не взяв мя тот, што мя любив,
Ой, а мя взяла ледачина,
Ей, што мі світа скоротила.

Боже, боже, што мам робиц,
Ей, ци ся жениц, чи так ходиц,
Ей, оженюся — біда моя,
Ей, вандруючи, ніжки болят.

Боже, боже, який то жаль,
Ей, як попатрю де я лежав,
Ей, як попатрю на ту лавку,
Ой, де я лежав на заглавку.

БОЖЕ, БОЖЕ, ШТО ЛЕС МІ ДАВ

Боже, боже, што лес мі дав, (2)
Ой, до серденька (2)
Великий жаль.

До серденька, до мойого, (2)
Ой, не вийде мі (2)
Нигда з нього.

Боже, боже, што ся стало, (2)
Же на яблони (2)
Яблок мало?

Ци не било, ци упали, (2)
Ой, ци їх хлопці (2)
Обірвали?

Боже, боже, што лес мі дав, (2)
Ой, ани я ся (2)
Не сподівав.

А дав лес мі таку жену, (2)
Ой, штирі воли (2)
З ньом прижену.

А ЗА НАШОМ ХИЖОМ СИВИ ВОЛЧАТА

Швиденько

А за нашом хижом сиви волчата, (2)
Младий я ся женив, (2)
Плачут дівчата.

Не ошукав я ся, яко на віні, (2)
Воли може продац, (2)
Але жену ні.

Ой, бо воли продаст за триста злотих, (2)
Ой, але жену ні (2)
За сто дукатів.

Ой, який то тяжкий тот стан малженський, (2)
Ой, а ищи тяжший, (2)
Як камін млинський.

Ой, бо камін млинський вера хлоп рушит, (2)
Ой, а стан малженський (2)
Лем бог розлучит.

А ЗА НАШОМ ХИЖОМ ЛУЧКА

Швиденько

трав_ ка ви_ соч_ ка, трав_ ка ви_ соч_ ка.

А за нашом хижом лучка широчка, (2)
Лучка широчка,
Травка височка. (2)

Ходит по ній дівча красне, червене, (2)
Красне, червене,
Личко румене. (2)

Мамусь моя люба, кому мя ховаш, (2)
Кому мя ховаш,
За кого мя даш? (2)

Дівко моя люба, ховам младому, (2)
Ховам младому,
Дам тя старому. (2)

Мамусь моя люба, не по мой воли, (2)
Не по мой воли,
Вшитко мя болит, ажи голова. (2)

Дівко моя люба, ховам старому, (2)
Ховам старому,
Дам тя младому. (2)

Мамусь моя люба, юж по мой воли, (2)
Юж по мой воли,
Нич мя не болит, ани голова.

ОЙ ЯКИЙ ТЯЖКИЙ

Ой я_ кий тя_ жкий

тот стан ма_ лжень_ ский, и_ щи є тя_ жший,

и_ щи є тя_ жший, як ка_ мін млин_ ский.

Ой який тяжкий
Тот стан малженський
Ищи є тяжший, (2)
Як камін млинський.

Бо камін млинський
Вода порушит,
А стан малженський (2)
Лем бог розлучит.

СВІТ, МІСЯЧКУ

Світ, мі_ сяч_ ку, зо_ ре, так_ же,

пі_ ду до дів_ чи_ ни, што мі ска_ же.

Світ, місячку, зоре, также,
Піду до дівчини, што мі скаже. | Двічі

Што мі скаже, што мі визнат,
Бив я там два рази, она не знат. | Двічі

А ще піду по третій раз,
Вигод мі, дівчино, в послідний раз. | Двічі

Чим же я ти вигодиц мам?
Вінка на офіру тобі не дам. | Двічі

Женитися ти забраняют,
Богацки дівчата представляют. | Двічі

Волю я бідну зо щербами,
Як тую богату з тисячами. | Двічі

Бо бідная бога просит,
Богата горою главу носить. | Двічі

Ишов до шлюбу — гірко плавав,
Же свою миленьку бридку достав. | Двічі

Весільни гості, весельтеся,
Я возму ліворвер, застрілюся. | Двічі

Хоц би-м семох синів мала,
Жадному би-м я не збраняла. | Двічі

Же-м тому єдному забронила,
Ах, што я, нещасна, наробила! | Двічі

ЮЖ МИНУЛИ М'ЯСНИЧЕНЬКИ

Швиденько

Юж минули м'ясниченьки, в цілім селі тихо,
Гуслі, басы зацімели, музикантім лихо.

А неборак пан староста на груди захрипнув,
Лежит бідак у кочергах, ищи нич не хлипнув.

А свашенька покашлює, не вирве з неї слова.
Лем все сідат на припецьок, болит ей голова.

Шкода, боже, тих м'ясничок, — тихо собі мурчит,
Не є палюнки в коморі, по брісі ї гурчит.

А дружбове посмутніли, хочеса їм спати;
Хто же буде за тя, дружбо, весіля тримати?

Дівчатовька посмутніли, минатся їх доля,
І солодка надія, осіння воля

Не журітсья, дівчатовька, дівоцтво так, як тін,
Приде, приде і на вас час під зелену осін.

Ліпше в літі женитися, як в зимі студеній,
Ліпше босо поскакати по траві зеленій.

Зародит бог пшениченьку і просо, і вино,
Буде каша і пероги,— добра то гостина.

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Жваво

Час до_ до_ му, час, не тре_ ба ту нас,
Юж за го_ ру сон_ це за_ шло, на мо_ ло_ ди
друж_ ки страш_ но, час до_ до_ му, час.

Час додому, час,
Не треба ту нас.
Юж за гору сонце зашло,
На молоді дружки страшно,
Час додому, час.

Господарю наш,
Што нам ищи даш?
Ой, иди ти в комороньку
По мед, вино, горівоньку,
Бо зараз підем.

СПІВАНІ НА ХРЕСТИНАХ

КУМЕ, КУМЕ, ДАЙТЕ ВИНА

Рухливо

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними підписами. Партитура складається з трьох рядків. Перший рядок: Ку_ ме, ку_ ме, дай_ те ви_ на, гей, бу_ де_ те мац. Другий рядок: на рік си_ на, гей, як не да_ те, лем го_ ріл_ ки, . Третій рядок: гей, бу_ де_ те мац са_ ми дів_ ки.

Куме, куме, дайте вина,
Гей, будете мац на рік сина,

Гей, як не дате, лем горівки,
Гей, будете мац сами дівки.

Куме, куме, дайте їсти,
Гей, будете мац, куме, діти,

Гей, як не дате, лем випити,
Гей, не будете мати діти.

АНИ ТОТО ХРЕСНЯ

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними підписами. Партитура складається з трьох рядків. Перший рядок: А_ ни то_ то хрес_ ня, а_ ни то_ то хрес_ ня. Другий рядок: ве_ се_ ле не бу_ де, як му хрес_ на ма_ ти. Третій рядок: як му хрес_ на ма_ ти спі_ ва_ ти не бу_ де.

Ани тото хресня (2)
Веселе не буде,
Як му хресна мати (2)
Співати не буде.

Заспівай ти собі (2)
І ти, хресний отче,
Бо твоє хреснятко (2)
Слухати тя хоче.

За кумовом хижом (2)
Виросла береза,
Не буду співати, (2)
Бо-м ищи твереза.

За кумовом хижом (2)
Виросла там вільха,
Не буду співати, (2)
Бо-м випила кілька.

Чудуються люде, (2)
Де я ся напилa,
А я в свого кума (2)
На гостині була.

А ПРИШЛО НАМ, ПРИШЛО

Жваво

А при_шло нам, пришло, а при_шло нам, пришло

од ста_рос_ ти пис_мо, же_би ку_ма спа_ли,

же_би ку_ма спа_ли, а кум ко_ ли_са_ли.

А пришло нам, пришло (2)
Од старости письмо,
Жоби кума спали, (2)
А кум колисали.

А в нашого кума (2)
Високо облачки,
Не будеме ми ту (2)
Аж о пак два рочки.

Кумо моя, кумо, (2)
Велика видумо,
Видумала-с на мя (2)
Же-м ти вкрала ягня.

А я го не вкрала, (2)
Оно само пришло,
А я го заперла (2)
До стаєнки фришно.

ЖЕБИ НЕ ТА КУМА

Жваво

Же_ би не та ку_ ма

і не та ді_ ти_ на, не би_ ла би

ни_ ні у ку_ ма гос_ ти_ на.

Жеби не та кума
І не та дітина,
Не била би нині
У кума гостина.

Гостина, гостина
Ищи ліпша буде,
Як наша кумуня
Здоровенька буде.

ОЙ НАПИЙМЕСЯ, КУМО

Швиденько

Ой на_ пий_ме_ ся, ку_ мо, ой на_ пий_ме ся
о_ бі, бо нам там не да_ дут—
ой па_ лю_ неч_ ки в гро_ бі.

Ой напиймися, кумо,
Ой напиймися обі,
бо нам там не дадут—
Ой палюнечки в гробі.

Ой кумо моя, кумо,
Ой покумали — сме ся,
Ищи рочка нес,
Ой погнівали — сме ся.

Ой кумо моя, кумо,
Ой кумо моя добра,
Не будеш ти мала,
Ой такой куми, як я.

Ой палюнечка наша,
Ой не тече нам з ляса,
Але з-під ретязі,
Ой за наши пінязі.

КУМИ МАМ

Весело

Ку_ ми мам, ку_ ми мам, што їм дам, што їм дам!
Дам їм го_ рі_ воч ку,— пий_ те же, ку_ моч_ ку!

Куми мам, куми мам,
Што їм дам, што їм дам?

Дам їм горівочку,—
Пийте же, кумочку!

У нашого кума
На оборі студня,

Будеме си пили
Завтра до полудня.

У нашої куми
Зелена фіранка,

Нима кума дома,
Пішов до коханки.

А пию я, пию,
Ищи-м не пьяна,

Док' ся не напиє
До мя кума сама.

Ой який то наш кумонько справедливий,
Вималював образочок, але живий.

А, боже мій, што робиц мам,
Де же я тот образочок положиц мам?

До кута го не положу, попечеса,
За образ го не положу, задусится,
А, боже мій, што робиц мам,
Де же я тот образочок положиц мам?

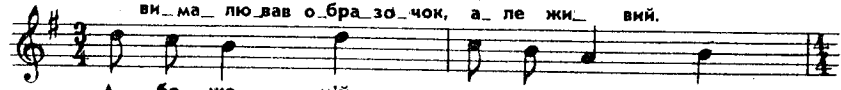
Положу го на постілку, кричит: мамо!
Зложу його до колиски, гуцяй. мамо!
А, боже мій, аж телер знам,
Же то я тот образочок колисац мам!

ОЙ ЯКИЙ ТО НАШ КУМОНЬКО

Швиденько

Ой я_кий то наш кумонь_ко справед ли_вий,
ви_ма_лю_вав о_бра_зо_чок, а_ле жи_вий.

А, бо_же мій, што ро_биц мам,

де же я тот о_бра_зо_чок по_ло_жиц мам!

МНОГОКОХАННЯ

БАЛАН

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

ОЙ ТИ, КОЗАЧЕ

Весело

Ой ти, ко_за_ че, з русь_ ко_ го кра_ ю,
ти ся пи_ та_ єш,
де я меш_ ка_ ю, де я меш_ ка_ ю.

Ой ти, козаче, з руського краю,
Ти ся питаєш, де я мешкаю. (2)

А я мешкаю близько керниці,
Приходь, козаче, на вечерниці. (2)

В моїй хатині низенькі віконця,
Приходь, козаче, по заході сонця. (2)

А я мешкаю близько дороги,
Приходи, козаче, не бійся ворогів. (2)

Моя хатина кичками покрита,
Приходи, козаче, хоц буду бита. (2)

Як буду бита, знаю про кого,
Про козаченька молоденького. (2)

Заріжу гуся, не обійдуся,
Заріжу двоє, серденько моє. (2)

Впечу качура молоденького,
Про козаченька чорнобривого. (2)

ЧОМ ТИ НА МЕНЕ

Помірно

Чом ти на ме_ не не за_ во_ ла_ ла,
як ти до га_ ю во_ лонь_ ки гна_ ла!

Чом ти на мене не заводала,
Як ти до гаю волоньки гнала?

Як я волала, не чули ви-сте,
Музика грала, танцювали-сте.

Ой, дівча, дівча, з паньського роду,
Вийд же ти ко мі на загороду.

Дам я ти яблук, дам я ти грушок,
Будеш ти мати повний фартушок.

ТАМ НА ЛУЦІ ЗЕЛЕНІЙ

Помірно

Варіант

Швиденько

Там на луці зеленій,
Зеленій (3)

Пасло дівча елені,
Елені. (3)

Ой пасла їх мой мила,
Мой мила, (3)

Што мя в серці носила,
Носила. (3)

Дівча, дівча, што там маш,
Што там маш! (3)

Же фартушком закриваш,
Закриваш? (3)

Грушка, ябка, сливки мам,
Сливки мам, (3)

Кого люблю, тому дам,
Тому дам. (3)

Кого люблю трошечку,
Трошечку, (3)

Дам му єдну грушечку,
Грушечку. (3)

Кого люблю сердушком,
Сердушком, (3)

Дам му з цілим фартушком,
Фартушком. (3)

ТАМ НА ГОРІ ШІВЕТА

Пожвавлено

Там на горі шівета, шівета,
Пасло дівча ягнята, ягнята, раз.

І копало коріня, коріня
З-під білого каменя, каменя, раз.

Варило го в молоці, в молоці,
Жеби пришли молодці, молодці, раз.

Іщи корін не скипів, не скипів,
Юж молодец прилетів, прилетів, раз.

Чого ж ти ту прилетів, прилетів,
Кед ти мене не хотів, не хотів, раз.

Што тебе ту принесло, принесло
Ци помело, ци весло, ци весло, раз.

Принюс мя ту сивий кін, сивий кін,
Будеш моя, а я твій, а я твій, раз.

В ГАЮ ЗЕЛЕНІМ

В гаю зеленім соловій співат,
Повідж же мі, моя мила, чи будеш моя? (2)

Чи будеш моя, чи мі ручку даш,
І тот вінок з розмарії, што та главі маш? (2)

Як би-м не дала, кед ти мя любив,
Дам го богу, а і тобі в церкві, при шлюбі. (2)

ЮЖ СОНЕЧКО ЗАШЛО

Помірно

Юж сонечко зашло за високу гору,
Засвітив місячок до нашого двору. (2)

Засвіт мі, місячку, на узку дражечку,
Піду одвидіти свою фрайречку. (2)

Бо она так думат, же ей не люблюю,
А я на м'ясниці взяти ей рихтую. (2)

Вершком, мила, вершком, а я піду крайом,
Там ми ся зйдеме під зеленим гайом. (2)

ГОРИ ЄМ ОБИШОВ

Не швидко

Гори єм обишов,
Долини не можу,
Дівчину-м си знайшов, (2)
А жінку не можу.

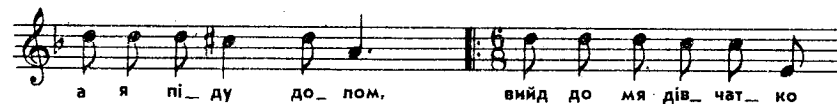
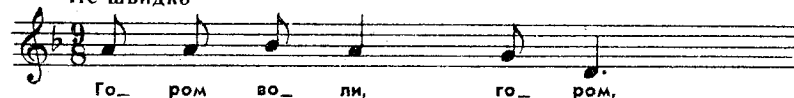
Дівчину-м си знайшов,
Би мя любувала,
А жінку не можу, (2)
Аби газдувала.

Таку миленьку мам,
Як гусар коничка,
Лем ї преквітают (2)
На червено личка.

Ой миленька моя,
Што-с мі за приятель,
Же тя радше виджу, (2)
Як отця і матір?

ГОРОМ ВОЛИ, ГОРОМ

Не швидко

Гором воли, гором,
А я піду долом,
Вийд до мя, дівчатко, (2) | Двічі
Бо гину за тобом.

Світив би місячок,
Хмари му не дают.
Взяв би шугай дівча, (2) | Двічі
Люде огваряют.

Прид ко мі, милий, прид,
Або ся мі присни,
Водне ани вночи (2) | Двічі
Не зийдеш мі з мисли.

Водне-с мі на мисли,
А ніч без сну мине,
Добрі мос серце (2) | Двічі
За твоім не згине.

А, серденько моє,
 Чом мя поболюєш,
 Чом ти мі не повіш, (2)
 За ким так бануєш? | Двічі

Баную, баную,
 Жаль мі не поможе,
 Кого я любила, (2)
 Наврац мі го, боже! | Двічі

Чиє то дівчатко
 Вчера воду брало?
 Я на не запискав, (2)
 Оно заплакало. | Двічі

Я на не запискав
 На ценкім листочку,
 Оно заплакало: (2)
 Врац ся шугаїчку! | Двічі

А, боже мій, боже,
 Хто ж мене споможе,
 Милій бог високо, (2)
 Родина далеко. | Двічі

ЛЕТІЛИ ЛЕБЕДИ

Швиденько

Летіли лебеді через став, (2)
 Просили водиці, я не дав. (2)

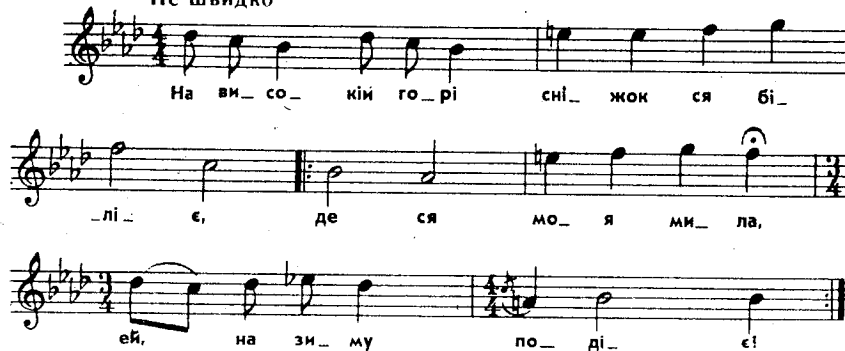
І крильцями били по льоду, (2)
 Солодша дівчина від меду. (2)

На високій горі шальвія, (2)
 Тоту дівчиноньку взяв би я. (2)

Упало мі дівча до дяки, (2)
 Не любив го іще ніякий. (2)

НА ВИСОКІЙ ГОРІ

Не швидко

На високій горі
Сніжок ся біліє,
Де ся моя мила,
Ей, на зиму подіє?

Двічі

Збудую і хижу
На високій горі,
Буде си сідила,
Ей, яко в паньскім дворі.

Двічі

Збудую і хижу
З тесаного древа,
Ищи і донесу
Ей, што і буде треба.

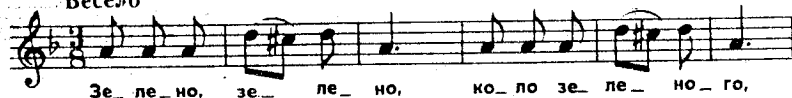
Двічі

На високій горі
Травка ся колише,
Моя наймиленьша,
Ей, листи до мя пише.

Двічі

ЗЕЛЕНО, ЗЕЛЕНО

Весело

Зелено, зелено, коло зеленого,
Пасе милий волки і я коло нього. (2)

Пасе милий волки, я пасу ягнята,
Обой ми си, обой, чорни оченята. (2)

Чорни очи маме, обоє ся здаме,
Шо ж кому до того, же ми ся кохаме. (2)

Шо ж кому до того, і шо ж кому на тім,
Же ми ся кохаме, як сестричка з братом. (2)

НА ПОЛИ, НА ПОЛИ

Досить жваво

На поли, на поли
Ой деревце зелене,
Повідж мі, дівчатко,
Ой ци підеш за мене.

А не знам я, не знам,
Ой, як тобі сказати,
Хоче мене мама
Ой за другого дати.

Писала би-м листок,
Ой писати не знаю,

Сама я молода,
Ой дороги не знаю.

Дівчина молода
Ой дороги не знає,
Хоц она молода,
А зводити юж знає.

Як я воли пасав,
Ой дост я ся наплакав,
Не так за волами,
Ей, як за дівчатами.

ЧЕРВЕНЕ ЯБЛОЧКО

Рухливо

Чер_ве_не яб_лоч_ко по_під го_ру ска_че,
не є_ден па_ро_бок за дів_ча_том пла_че.

Червене яблочко попід гору скаче,
Не єден паробок за дівчатом плаче.

Гором волки, гором, а я піду долом,
Вийд же до мя, дівча, бо гину за тобом.

За тобом, за тобом, за твоюм подобом.
За рум'яним личком, за білом Ганичком.

Співам я си, співам, але не з розкошу,
Бо я в своїм серци великий жаль ношу.

Жалі мої, жалі, як-сте мя зуяли,
Не з єдного боку, але з каждой страни.

ЯК Я СИ ЗАСПІВАМ

Не швидко

Як я си за_спі_вам по_над я_во_ри_ки,
по_чу_є мя мій ми_лий
аж до Га_ме_ри_ки, по_чу_є мя
мій ми_лий аж до Га_ме_ри_ки.

Варіант

Не поспішаючи

Як я си за_спі_вам по_над я_во_ри_ки,
по_чу_є мя ми_лий аж до Га_ме_ри_ки.

Як я си заспівам понад яворики,
Почує мя мій милий аж до Гамерики. (2)

Віє вітер, віє в зеленім Бескиді,
Ой давно я не біла з милим на бесіді. (2)

Ани на бесіді, ани на шептаню
Принес мі го, боже мій, на солодкім спаню! (2)

ЗРОДИЛИСЯ ТЕРКИ

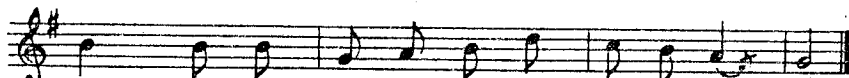
Досить жваво

Зро_ди_ли_ся тер_ки за го_ра_ми,
пі_де_ме ми на ні з ко_ши_ка_ми;

бу_де_ме тор_га_ти, бу_де_ме

ла_ма_ти з ко_на_ря_ми, з ко_на_ря_ми.

Зродилися терки за горами,
Підеме ми на ні з кошиками;
Буде́ме торгати, буде́ме ламати
З конарями (2).

Пришов би я до вас кождий вечір,
Жеби сте мі дали, што би я хтів:
Тото дівча шварне, што ма очка чорни,
То би я хтів. (2)

Пришов би я до вас кождий вечір,
Жеби сте мі дали, што би я хтів:
На мисочку лену і шварну Олену,
То би я хтів. (2)

Пришов би я до вас кождий вечір,
Пред ващми дверми велька мочар,
Прелож, мила, дручки, пройду помалючки,
Каждий вечір. (2)

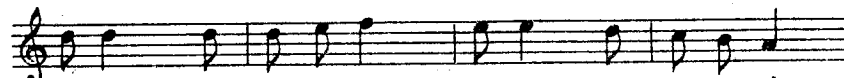
Пришла би-м я до вас, кед би-м сміла,
Жеби сте мі дали, што би-м хтіла:
Того шугаїчка, што ма чорни очка,
То би-м хтіла. (2)

ДВА ДУБИ, ДВА ДУБИ

Досить жваво

Два ду_би, два дуби зрос_ли_ся до_ку_пи,

лю_бит мя дво_х хлоп_ців, лю_бит мя дво_х хлоп_ців,

лю_бит мя дво_х хлоп_ців з_ед_мо_ї ха_лу_пи.

Два дуби, два дуби
Зрослися докупи,

Любит мя двох хлопців (3)
З єдної халупи.

Два дуби, два дуби,
Оба зелененьки,

Любит мя двох хлопців, (3)
Оба молоденьки.

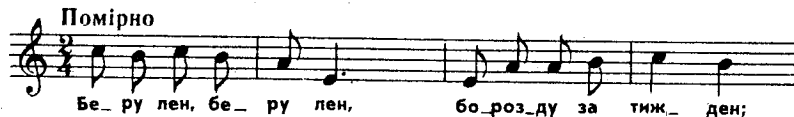
Два дуби, два дуби,
Оба ся схилили,

Любит мя двох хлопців, (3)
Оба брата били.

Ей, люде гадають,
Мало ся не знудят,

Шо ж я тому винна, (3)
Же мя брата люблят.

БЕРУ ЛЕН, БЕРУ ЛЕН

Беру лен, беру лен, борозду за тижден;
Вибрала-м до краю, воз мене шугаю!

Беру лен, беру лен, сама команичка,
Воз мене, шугаю, хоц я невеличка.

Хоц я невеличка, але я шумничка,
Стану коло бочка, яко фраїрочка.

Ой, лене, мій лене, мій зелений лене,
Хто тя ту посіяв, най тя і вибере.

Посіяли його миленького ручки,
Я го буду брати стиха, помалючки.

Беру лен, беру лен, зимна роса на нім,
Пішов мій миленький і я піду за ним.

НЕ СВІТИ, МІСЯЧКУ

Не світи, місячку, не світи нікому,
Лем мому милому, як иде додому.

Засвіти, місячку, і ти, зоре ясна,
Перед тоти дверка, де дівчина к'расна.

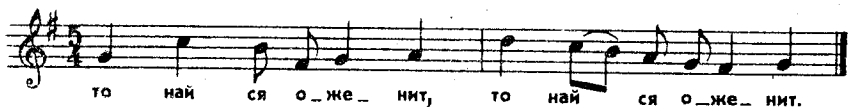
Спали би ми спали, мої чорни очи,
Бо ся не виспали, ой, той третьою ночі.

Бо ся не виспали, милого чекали,
Чекали милого до рана білого.

Темна ночка, темна, ни кус не видома,
Пішов би-м до милої, не знав-єм, ци дома.

НА ЗЕЛЕНІЙ ПАСІЦІ

Досить жваво

На зеленій пасіці (2)
Розмарий зелений, (2)
А хто не зна, што біда, (2)
То най ся оженил. (2)

Там пониже селечка (2)
Дівки ся купают, (2)
На зелени вербинки (2)
Фартушки вішают. (2)

А тоти фартушки (2)
З білими краями, (2)
А тоти дівчата (2)
З чорними очами. (2)

На зеленій убочі (2)
Дівча леник мочит, (2)
Шугай ся му припатрять, (2)
Чи ма чорни очи. (2)

Кеби таки очата (2)
В крамі продавали, (2)
То би їх дівчата (2)
Хлопцям купували. (2)

А і я би купила (2)
Свому фраїрови, (2)
Жеби ся му чорніли, (2)
Яко гавранови. (2)

Ищи би-м му купила (2)
Перстеник на палец, (2)
Жеби ся му миготав, (2)
Як піде на танец. (2)

Ищи би-м му купила (2)
Скірні з острогами, (2)
Жеби собі поцвенкав, (2)
Горе Кошицями. (2)

Ищи би-м му купила (2)
Гадвабну хустечку, (2)
Жеби люде познали, (2)
Же ма фреїречку. (2)

Ищи би-м му вивила (2)
Піречко зелене, (2)
Жеби люде познали, (2)
Же то єст од мене. (2)

ОЙ ТАДИ, МИЛИЙ

Помірно

Ой та_ди, ми_лий, та_ди, ей, по_під на_ши са_ди,
ой би_тя не ви_ді_ли, ей, то_ти ста_ри ба_би.

Ой тади, милий, тади,
Ей, попід наши сади,
Ой би тя не виділи
Ей, тоти стари баби.

Ой тади, милий, тади,
Ей, попід наши сливки,
Ой би тя не виділи
Ей, язикати дівки.

Ой бо як тя увидят,
Ей, матери повідят,
Ой а мати сердита,
Ей, то я буду бита.

НЕ КАШЛЯЙ, ГАНИЧКО

Не швидко

Не ка_шляй, Га_нич_ко, не ка_шляй,
же_би мя при то_бі не на_шли,
бо як мя при то_бі у_чу_ють,
воз_мут мі ка_пе_люх і чу_гу.

Не кашляй, Ганичко, не кашляй,
Жеби мя при тобі не нашли,
Бо як мя при тобі учуют,
Возмут мі капелюх і чугу.

Возмут мі капелюх з пірцями,
Жовтіцкый ременик з чачками,
Возмут мі, Ганичко, і тебе,
А што би я робив без тебе?!

ВИСОКИЙ БРЕЖОК

Помірно

Вк_ со_ кий бре_ жок, би_ страво_ дич_ ка,
на_ пій мі, ми_ ла, мо_ то ко_ нич_ ка,
ве_ ра, не на_ по_ ю, бо_ я
ся го бо_ ю, бо_ я ма_ люч_ ка.

Високий брежок, бистра водичка,
Напій мі, мила, мого коничка,
Вера, не напою, бо я ся го бою,
Бо я малючка.

Двічі

Бо твій коничок остро кований,
Покопав би мя підковечками;
Я би не виросла, замуж би не пошла,
Ганьба би була.

Двічі

Ганьба би була мойому личку,
Же я остала старом дівечком;
Бо я не богата, не било би свата,
Ганьба би була.

Двічі

НЕ ПІДУ ДО ЛЕСА

Швиденько

Не пі_ ду до ле_ са з ко_ ни_ ка_ ми,
бо би мя гай_ то_ ве по_ ла_ па_ ли.
А_ ле пі_ ду на луч_ ки, воз_ му дів_ ча
на_ руч_ ки, бу_ ду го ба_ ви_ ти по_ ма_ люч_ ки.

Не піду до леса з кониками,
Бо би мя гайтове полапали.
Але піду на лунки,
Возму дівча на ручки,
Буду го бавити помалючки.

Не піду до ліса без сокири,
Што би я там робив без свой милой,
Я нарубам на фуру,
Моя мила на другу,
Гей, гей, гей, гей, яворини.

Варіант

Швиденько

Не піду я до леса з кониками,
 Бо би мене гайдуци полапали,
 Лем я піду на лучку,
 Возму дівча на ручку,
 Буду го колисав помалючки.

Не піду я до леса без сокири,
 Древо рубає не буду без свої милої,
 Древо би мя забило,
 Што ж би дівча робило,
 Хто би го колисав помалючки?

А боже мій, боже мій, як то шумні,
 Кед мій фраїр коханий приде ку мні,
 Стане собі к' постели,
 Стане собі к' постели,
 Ой аж мі серденько розвеселит.

ОЙ ВИСОКО МІЙ ОТЕЦ

Не швидко

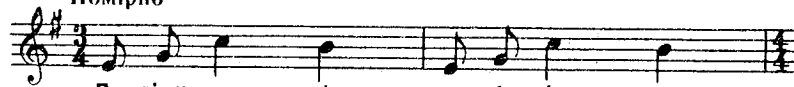

Ой високо мій отец (2)
 Та плоти погородив,
 А жеби я звечера (2)
 До милої ой не ходив.

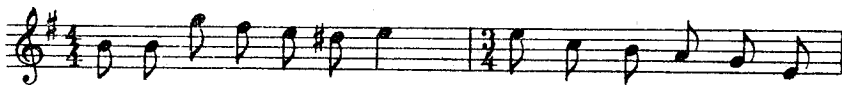
А хоє би погородив (2)
 Од землі аж до неба,
 А я до неї зас піду, (2)
 Ей, як мі буде треба.

ПОВІДЖ ЖЕ МІ

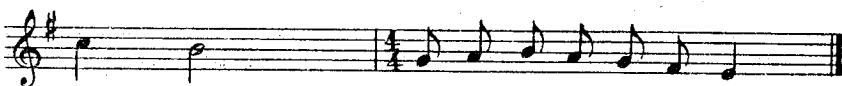
Помірно

По_відж же мі, лю_бе дів_ча,

ци-с ко_ха_ло ко_го юж, ци ти хо_чеш, ци не

хо_чеш тот ві_но_чок з бі_лих ружі

Повідж же мі, любе дівча,
Ци-с кохало кого юж,
Ци ти хочеш, ци не хочеш
Тот віночок з білих руж?

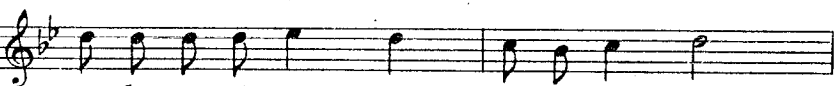
Ци я хочу, ци не хочу,
Не питай ся о то мя,
Бо видят то вшитки люде,
Же я бідна кохам тя.

ПРИШОВ БИ Я ДО ВАС

Досить жваво

При_шов би я до вас каж_дий ве_чір,

же_би сте мі да_ли, што би я хтів:

то_то дів_ча швар_не, што ма оч_ка чор_ни,

то би я хтів, то би я хтів.

— Пришов би я до вас каждый вечір,
Жеби-сте мі дали, што би я хтів:
Тото дівча шварне, што ма очка чорни,
То би я хтів. (2)

Пришов би я до вас, жеби я смів,
Жеби-сте мі дали, што би я хтів:
На мисочку лену і шварну Олену,
То би я хтів. (2)

Пришов би я до вас каждый вечір,
Пред вашими дверми велька мочар,
Прелож, мила, дручки, преїду помалючки,
Каждый вечір. (2)

— Пришла би-м я до вас, жеби-м сміла,
Жеби-сте мі дали, што би-м хтіла:
Того шугаїчка, што ма чорни очка,
То би-м хтіла. (2)

РОЗВИВАЙСЯ, ГЛАСЕ

Помірно

Роз_ви_вай_ся, гла_се, по го_рах, по ле_се,

Розвивайся, гласе, по горах, по лесе,
Най ся аж до мого милого донесе. (2)

Жала лем травичку на луці, на луці,
Одрізалам-м палец на руці, на руці. (2)

Жала лем травичку, одрізала-м палец,
Бо-м ся призерала на милого танец. (2)

Одрізала-м палец, болит мя, болит мя,
Центеровий листок, загой мя, загой мя. (2)

Кеби ти знав, Янчик, як мя болит пальчик,
Навертав би-с воли і згори, і здоли. (2)

Пасла би я волки, не знам, як їм мено,
Почекай мя шугай, поженеме ведно. (2)

Не мам я позору, лем на тоту гору,
За тими горами милий з коровами. (2)

Гороньки ви мої, знестеся ви ниже,
Ачий би мі било к миленькому ближже. (2)

А піду я, піду, до ліса темного,
Назберам я собі зіля троякого. (2)

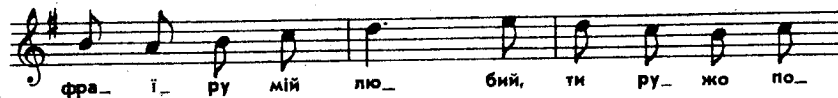
Буду го варила в солодкім молоці,
Буду чарувала, котри шумни хлопці. (2)

Не вір парібкови, хоц би найліпшому,
Він тя випрібує і повіст другому. (2)

Він тя випрібує, ци-с поцтива дівка,
Ци ся не даш звести з зеленого вінка. (2)

ФРАІРУ МІЙ ЛЮБИЙ

Рухливо

Фраїру мій любий, ти ружо польова, (2)
Кед я тя не виджу, болит мя голова. (2)

Болит мя голова и медже плечами, (2)
Треба мі дохтора з чорними очами. (2)

Мала я фраїра, не буду го мала, (2)
Бо мі цисарівна за воячка взяла. (2)

Баную, баную, буду банувати, (2)
Буду я за тобом два рочки чекати. (2)

А на третій рочок, як придеш додому, (2)
Моє біле личко притулю ку твому. (2)

ПАСЛА КОНІ НА ВИГОНІ

Швиденько

Пас_ ла ко_ ні на ви_ го_ ні, на ви_ го_ ні
і на ка_ пус_ тис_ ку, і на ка_ пус_ тис_ ку,

Пасла коні на вигоні, на вигоні
І на капустиску, (2)

Пришов ку ній в чорній гуни, в чорній гуни
І в капелюшиску. (2)

Ой зажену я конички, я конички
На зелений овес, (2)

А сам піду до милої, до милої
На тот нижній кінець. (2)

Ей, тот тихий нижній кінець, нижній кінець
Розмарийом пахне, (2)

А серденько моє бідне, моє бідне
Все до нього тягне. (2)

СЯД СИ, ДІВЧА

Жваво

Сяд си, дів_ ча, сяд си, дів_ ча, о_ ко_ ло мя,
сяд си, дів_ ча, сяд си, дів_ ча, о_ ко_ ло мя,
по_ ка_ чай ко_ ліч_ ко, мо_ я фра_ і_ реч_ ко,
бу_ деш мо_ я, бу_ деш мо_ я.

Сяд си, дівча, сяд си, дівча, около мя, (2)
Покачай колічко, моя фраїречко,
Будеш моя. (2)

Але ти си, мила моя, милосерна, (2)
Ти коня сідлала і за мною їхала
Аж до Берна. (2)

ФРАЇРУ, ФРАЇРУ

Повільно

фра_ і_ ру, фра_ і_ ру, я то_ бі_ не ві_ рю,

Фраїру, фраїру, я тобі не вірю,
Же мя будеш любив, як я постарію.

Можеш добрі знати і тому вірити,
Же я тя на старіст не буду любити.

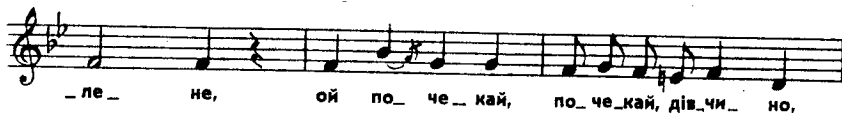
Фраїречки штирі, про што сте ся били?
Про тебе, шугаю, што зме тя любили.

Што зме тя любили, што зме тя кохали,
Што зме подарунки в тебе одберали.

Ганичко, Ганичко, біле твоє личко,
А моє червене, бо не вилюблене.

ЧЕРВЕНА КАЛИНА

Досить жваво

Червена калина,
А листя зелене,

Ой почекай, почекай, дівчино,
Два рочки на мене.

Як я мам на тебе,
Два рочки чекати,

Коли хоче, хоче мене мати
За іншого дати.

Напишу листочок
Дрібними словами,

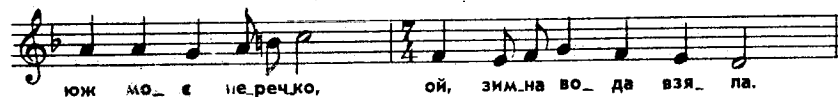
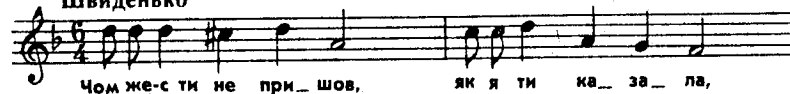
Та й передам, передам дівчині
Буйними вітрами.

Буйний вітер віє,
Аж дерева гнуться,

Мила, мила, мила лист читає,
Слези з очей лються.

ЧОМ ЖЕ-С ТИ НЕ ПРИШОВ

Швиденько

Чом же-с ти не пришов, як я ти казала,
Юж моє перечко, ой, зимна вода взяла.

Шугаю молодий, не ход коло води,
Не зберай квіточки, ой, бо то не ягоди.

Шугаю малюткий, воз мене на ручки,
З ручок на коліна, ой, буду твоя жена.

Оженься, шугаю, оженься, небоже,
Бо твоя стара мати, ой, робити не може.

А вшитко мі, вшитко водичка забрала,
Лем мі моя мила, ей, на брежку зостала.

Чому ж ти, шугаю, за іншими лазиш?
Я тебе люблю, ой, ти на то не зважаш.

З тамтой страни вільшин іде мій наймильший,
Несе мі на горсет, ей, що квіток, то інший.

ШИРОКА ВОДА НА ВИСЛІ

Помірно

ши_ро_ка во_да на Вис_лі, по_відж мі, ми_ла,

што мис_лиш, по_відж мі, ми_ла, што мис_лиш.

Широка вода на Вислі, (2)
Повідж мі, мила, што мислиш. (2)

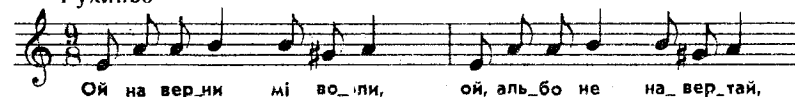
Што-м мисліла вчора, то і днес, (2)
Же твоя, милий, мушу биц. (2)

Червена ружа, білий квіт, (2)
Не буду добра за сім літ. (2)

Як ся на осмий оберне, (2)
Не найдеш ліпшу над мене. (2)

ОЙ НАВЕРНИ МІ ВОЛИ

Рухливо

Ой на верни мі воли, ой, альбо не на вертай,
Ой альбо ти мі, шельмо, голови не завертай. (2)

Ой вломився мі дишлик, ой, медже волоньками;
Ой што ж я буду робив та з трьома фраїрками? (2)

Ой една до вечері, ой, друга по вечері,
Ой третя по півночі, ой, што ма карі очи. (2)

А повідж мі, дівчатко, ой, повідж мі докладні
Ой чи мя любиш, чи ні, ей, бо зводиц неладні. (2)

Ой, а повідж мі, повідж, ой, або мі відповідж,
Ой, а най я не ходжу, ей, на тот нижний конец. (2)

Ой, бо тот нижний конец, ей, розмарийом пахне,
Ой, а моє серденько, ей, все до нього тягне. (2)

Ой повідж мі, дівчатко, ей, повідж мі наразі,
Ой най мої коники, ей, не стоять на дразі. (2)

Ей, бо мої коники, ой, вельо мя коштуют,
Ой, ани єдну нічку, ей, дома не ночуют. (2)

ХОДИТ ДІВЧА ПО САДОЧКУ

Не швидко

Хо_ дит дів_ ча по са_ доч_ ку, по зе_ ле_ нім

бар_ ві_ ноч_ ку, хо_ дит, хо_ дит та й ду_ ма_ є,

не_ ма то_ го, що ко_ ха_ є.

Ходит дівча по садочку,
По зеленім барвіночку,
Ходит, ходит та й думає
Нема того, що кохає.

Двічі

А він стоїт над рікою,
Розмовляє із другою,
А мені ся серце крас,
Що він з другом розмовляє.

Двічі

Не плач, мила, не смутися,
Бо я ще не оженився,
А як буду женитися.
Дам ти пива,— напиєшся.

Двічі

Я то пиво не хцу пити,
Лем за тебе замуж піти,
Але твоя стара мати
Не даст тобі мене взяти.

Двічі

Твої сестри говорили,
Щоби ми ся не любили,
Твої брати раду мали,
Щоби ми ся не побрали.

Двічі

Твоя мати чарівниця,—
Великая розлучниця:
Розлучила рибу з водом,
Та й розлучит мене з тобом.

Двічі

Возму, возму ніж, виделце,
Возму проб'ю своє серце,
Серце проб'ю, душу згублю,
Через тебе, бо тя люблю.

Двічі

Нехай тес кождий знає,
Що з коханя зле биває,
Що з коханя і милости
Присипує земля кости.

Двічі

ПОВІДАВ ЛЕС, ЖЕ МЯ ВОЗМЕШ

Швиденько

По_ ві_ дав лес, же мя воз_ меш,
як на го_ рі жи_ то зо_ жнеш,
а ти зо_ жав і по_ в'я_ зав,
на ме_ не лес не од_ ка_ зав.

Повідав лес, же мя возмеш,
Як на горі жито зожнеш,
А ти зожав і пов'язав,
На мене лес не одказав.

Двічі

Повідав лес, же мя возмеш,
Як за гором овес зожнеш,
А ти зожав і покосив,
По мене-с ся не зголосив.

Двічі

Повідав лес, же мя возмеш,
Як під гором ярець зожнеш,
А ти зожав і пшеничку,
Мене-с не взяв за женичку.

Двічі

ПОНИЖЕ МЛИНА

Не швидко

По_ ни_ же мли_ на гус_ та вер_ би_ на,
шув_ на дів_ чи_ на, што мя лю_ би_ ла.

Пониже млина густа вербина,
Шувна дівчина, што мя любила.

Што мя любила, што мя кохала,
Вивела коня та й осідлала.

Винесла рибку і хліба скибку,
На же, мій милий, вечерю вшитку.

Вечерю вшитку і магерану,
Придеш си по ню в неділю рано.

В неділю рано, як сонце сходить,
А юж мій милий під пірком ходит.

Кеби я знала, котра му дала,
Зараз би я му вершок зламала.

Вершок зламала, в пецу спалила,
А най не любит мого фраїра.

ГЕЙ, БОЖЕ МОЙ

Не швидко

Гей, бо_ же мой, бо_ же мой,
де ся дів рос_кош мой! Дуй, віт_ ре, ва_ ро_ шом,
гей, дуй, віт_ ре, ва_ ро_ шом за мо_ їм роз_ ко_ шом.

Гей, боже мой, боже мой,
Де ся дів роскош мой?
Дуй, вітре, варошом,
Гей, дуй, вітре, варошом
За моїм розкошом.

Гей, пасла я корови
На зеленій луці,
Принюс мі миленький,
Гей, принюс мі миленький
Чиколяду в руці.

Гей, чиколяду в руці,
Цукерки в кишені,
Щоби-с, мила, знала.
Гей, щоби-с, мила, знала,
Що то є від мене.

Гей, фраюрічко моя,
Не маш вельо поля,
То ся не виробит,
Гей, то ся не виробит
Біла ручка твоя.

Гей, а за нашов хижов
Пасутся телята,
Люблят мене хлопці,
Гей, люблят мене хлопці,
Хоть я не богата.

Гей, хоть я не богата
І поля не маю,
Але без вечері,
Гей, але без вечері
Спати не лігаю.

Гей, а за нашов хижов
Пасутся корови,
Люблят мене хлопці,
Гей, люблят мене хлопці
Сами гонорови.

Гей, фраерю за водов,
Тяжко мі за тобов,
Тяжко серцю мому,
Гей, тяжко серцю мому,
Сама не знам чому.

Гей, знала би я чому,
Ніт сказати кому,
Сказала би-м сестрі,
Гей, сказала би-м сестрі.
Або брату свому.

Гей, сказала би-м сестрі,
Або брату своєму,
Він мі не повірит,
Гей, він мі не повірит,
Тягареві мому.

Гей, тяжко мені, тяжко
На мому серденьку,
Якби мі го зв'язав,
Гей, якби мі го зв'язав
Єдвабнов стуженьков.

Гей, попуст, мила, попуст
Єдвабну стуженьку,
Зроби полекшіня,
Гей, зроби полекшіня
Моєму серденьку.

Гей, я ти не попущу,
Ище го затягну,
Пок' твоє серденько,
Гей, пок' твоє серденько
К своєму не притягну.

Гей, піду я, піду я,
Куди я ходила,
Найду я си, найду,
Гей, найду я си, найду,
Що я загубила.

Гей, піду я, піду я,
Долов, долинами,
Найду я си, найду,
Гей, найду я си, найду
Галузь з малинами.

Гей, буду їх варила
В солодкім молоці,
Буду чарувала,
Гей, буду чарувала
По валаві хлопців.

Гей, всіх я вичарую,
Лем єдного лишу,
І того єдного,
Гей, і того єдного
Любити я мушу.

ЯКБИ НЕ Я

Помірно

Як би не я, як би не ти, то би коник
во ду не пив. Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Якби не я, якби не ти,
То би коник воду не пив.
Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Але я все рано встаю,
Коникови пити даю.
Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Гора, гора і долина,
Не буду я материна.
Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Лем я буду Яничкова,
 Бо Яничко — душа моя.
 Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Боже, боже, боже любий,
 Не взяв мя тот, што мя любив.
 Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

Лем мя взяла ледачина,
 Што мі світа вкоротила.
 Гой-я-я, гой-я-я, гой-я-я!

А Я СОБІ ПАРОБЕЧЕК

Помірно

А я собі паробечек, ніхто на мя нич не зна, (2)
 Лем та моя фраїречка, але она видаст.

Де ж би она мя видала, коли она не може, (2)
 Сама на мя заволола: Под же, Яничок, небоже!

Де ж би она мя видала, сама тому причина, (2)
 Сама она мя кликала до стодолки, до сіна.

Сама мене заволола до світлиці, до своєї, (2)
 Наляла мі погар вина до рученьки до мойої.

А я вино, а я вино, а я вино не хтів взяц, (2)
 Она, шельма, из матір'ю хтіла мя зчарувац.

ОЙ У ПОЛІ ТРИ ТОПОЛІ

Помірно

Ой у полі три тополі,
 Четвертая вишня,
 Грає козак на бандурі,
 Щоб дівчина вийшла.

Двічі

Вийди, вийди, дівчинонько,
 Як єс виходила,
 Скажи мені щиру правду,
 Чи будеш любила?

Двічі

Ой не буду, козаченьку,
Не буду, не буду,
Ти за гору, я за другу,
То тебе й забуду. | Двічі

Ой задута дороженька,
Задута, задута,
Нещаслива та дівчинонька.
Що любить рекрута. | Двічі

Бо той рекрут молоденький,
Всі дороги знає,
До котрого села прийде,
Там дівчину має. | Двічі

ОЙ У ПОЛІ ОЗЕРЧКО

Повільно

Ой у полі озерчко,
Там плавало відерчко,
Соснови клепки, дубове денце,
Не цурайся мене, серце. | Двічі

Бо як будеш цуратися,
Будут люде сміятися;
Сідай на коня, виїжджай з двора,
Ти не мій, я не твоя. | Двічі

Не раз, не два під вербою
Стояв козак зо журбою,
Вийди, дівчино, вийди, рибчино,
Поговоримо з тобою. | Двічі

Рада би я виходити
І з тобою говорити,
Ой лежить нелюб на правій руці,
Боюся го розбудити. | Двічі

Ой, дівчино моя люба,
Одвернися від нелюба,
Бо буду стріляти, бо буду влучати,
З-під зеленого дуба. | Двічі

А як стрілиш та й не влучиш,
Тільки з пари нас розлучиш?
Сідай на коня, виїжджай з двора,
Ти не мій, я не твоя. | Двічі

Козак коня та й сідлає,
До коника промовляє:
Біжи, мій коню, біжи, вороний,
До тихого Дунаю. | Двічі

А я стою та й думаю,
Що робити тепер маю,
Чи з коня битися, чи утопитися,
Чи до милої повернутися?

Двічі

Жито жали, жито жали,
Але снопів не в'язали,
Гей, любилися, гей кохалися,
Щирою правди не сказали.

Двічі

ОЙ ОРЛЕ, ОРЛЕ

Рухливо

Ой орле, орле, сивий соколе, (2)
Високо літаєш, далеко видиш. (2)

Ой ци ти не чув таку новину, (2)
Же моя миленька в лужечку лежить? (2)

Мати коло неї, як тиха вода, (2)
Ой встань, дівчино, ти ще молода! (2)

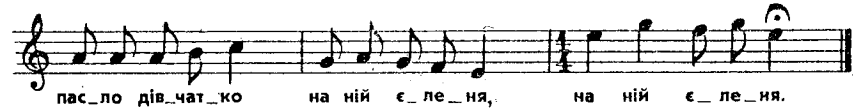
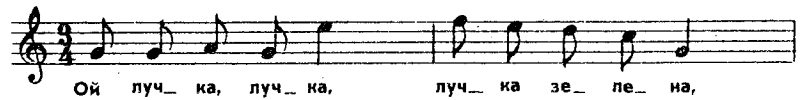
Дівчина встала, не хорувала, (2)
І своїх слугів позобуджала: (2)

Ой слуги мої, вірно мі служте, (2)
Засвітьте мі свічку яру, воскову. (2)

Най ся мі світит, як вден, так вночи, (2)
Най ся почудую милому в очи. (2)

ОЙ ЛУЧКА, ЛУЧКА

Повільно

Ой лучка, лучка,
Лучка зелена,
Пасло дівчатко
На ній еленя. (2)

Не бив то елень,
Била то пава,
Чекай, дівчатко,
Рочок або два. (2)

Я би чекала
Рочок, півдруга,
Ти би мя не взяв,
Ганьба би била. (2)

Ганьба би била
Мойй родині,
Же я остала
В такій подлині. (2)

Ганьба би била
Мойому личку,
Же я остала
Старом дівечком. (2)

Голуб на дубі
Жалісно гудит,
Же тото дівча
Моє не буде. (2)

ЯК Я ИШОВ ОД СВОЙ МИЛОЙ

Пожвавлено

Як я ишов од свой милой,
Світив місяць високо,
Мила на мя заволала, (2)
Чи-м одишов далеко.

Двічі

Недалеко, недалеко,
Лем три милі з валава,
Верни, милий, квітку білий, (2)
Переночуй до рана.

Двічі

А він і так одповідає,
Же ма коня наважає,
А она си свої очи (2)
Слезоньками заляла.

Двічі

А взяла го она, взяла
До комори, до своей,
Наляла му погар вина (2)
До рученьки, до його.

Двічі

Я то винко, я то винко,
Я то винко не хчем пиц,
Лем ти, моя наймиленьша, (2)
Лем ти моя мусиш биц.

Двічі

ДИВИСЯ, ДІВЧИНО

Не поспішаючи

Музична партитура для пісні «Дивися, дівчино». Вона складається з трьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою першого рядка знаходяться літери: ДИ_ ви_ ся, дів_ чи_ но, де су_ ха то_ по_ ля. Другий рядок нот має підписи: як о_ на лист пус_ тит, втов_ ди бу_ деш мо_ я, де вище нот є цифра 1. Третій рядок нот має підписи: втов_ ди бу_ деш мо_ я, де вище нот є цифра 2.

Дивися, дівчино, де суха тополя,
Як она лист пустит, втовди будеш моя. (2)

Втовди я, мій милий, втовди буду твоя,
Як на нашім столі виросне тополя. (2)

Тополя виросне, на біло заквітне,
Втовди моє серце к'твійому привикне. (2)

Дивися, дівчино,— камін над водою,
Як тот камін сплине, возму шлюб з тобою. (2)

Ти би, хлопче, хотів, щоби камін сплинув,
Як лес мя не любив, чом же-с не покинув? (2)

Бо тото кохання з вечера до рана,
Як сонечко зишло,— кохання розишло. (2)

МОРОЗ, МОРОЗ

Швиденько

Музична партитура для пісні «Мороз, мороз». Вона складається з трьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою першого рядка знаходяться літери: Мо_ роз, мо_ роз, вель_ ка зи_ ма, де вище нот є цифра 2. Другий рядок нот має підписи: мо_ роз, мо_ роз, вель_ ка зи_ ма, по_ відж, дів_ ча, де вище нот є цифра 2. Третій рядок нот має підписи: де пе_ ри_ на, по_ відж, дів_ ча, де пе_ ри_ на.

Мороз, мороз, велька зима, (2)
Повідж, дівча, де перина. (2)

В коморі є вистелена, (2)
Не ход, шугай, бо сут дома. (2)

Коло мого огродечка (2)
Виросла мі ябліночка. (2)

Она біло заквітала (2)
І червени ябка мала. (2)

Хто же буде ябка зривав, (2)
Мій коханий ся погнівав. (2)

Погнівався вчера, днеска; (2)
До чого мя любов знесла! (2)

ЯК Я ИШОВ ВЧЕРА Г'ВЕЧІР

Не швидко

Як я и_шов вче_ра г'вє_чїр з гра_ба_ня,
 на_ди_бав я швар_не дїв_ча зо спа_ня,
 спо_при_ту_ляв, спо_при_тис_кав до се_бе,
 ци ти пі_деш, швар_не дїв_ча, за ме_не!

Як я ишов вчєра г'вєчїр з грабаня,
 Надибав я шварне дївчє зо спаня,
 Спобритуляв, спобритискав до себе,
 Ци ти пїдеш, шварне дївчє, за мене?

Ци я пїду, ци не пїду,— не дбаю,
 Бо я про тя веселости не маю;
 Тобї квитне за калапом з ружи квїт,
 А мї про тя, мїй миленький, смутний свїт.

Тобї квитне за калапом з ружи квїт,
 А мї про тя, мїй миленький, смутний свїт,
 Тобї квитне за калапом ружина,
 А мї плаче на колїнах дїтина.

МИЛА МОЯ, ЧОМ ТИ ТАКА БЛЯДА

Не швидко

Ми_ла мо_я, чом ти та_ка бля_да,
 ци ти хво_ра, ци ся лю_биш ра_да!
 Ни-м не хво_ра, ни ся люб_лю ра_да,
 сто_їт пред мя пре_вє_ли_на зра_да.

Мила моя, чом ти така бляда,
 Ци ти хвора, чи ся любиш рада?
 Ни-м не хвора, ни ся люблю рада,
 Стоїт пред мя превелика зрада.

Мила моя, не слухай никого,
 Лєм ся тримай розума свогого,
 Хоц не будеш лєм в єднім кабатї,
 Мила моя, не зоставляю я тя.

Мила моя, нич не будеш робиц,
 Лєм мї будеш все так красьні ходиц.
 Наша мїтла сама хижу мете,
 Пїд облачком бистра вода тече.

На горбочку червени ягоди,
Повідж, мила, хто до тебе ходит?
Не повім я, мій миленький, тобі,
Не будеш знав — не буде жаль тобі.

На горбочку червени малини
Качаються згори до долини.
А боже мій, хто мі їх позберат,
Кед мій милий ся на мене гніват.

А ТАМ ДОЛОВ, ПРИ ДОЛИНІ

Швиденько

1. (3) А там долов, при долині,
калинечка зростає, ой, а на тій
калинечце кукуличка кукала. Кінець
2. Як кукала, так кує, повідж же мі,
кукуличко, де мій милий ночує!

А там долов, при долині,
Калинечка зростала,
Ой, а на тій калинечце
Кукуличка кукала.

Як кукала, так кує,
Повідж же мі, кукуличко,
Де мій милий ночує?

Ой ци в корчмі на музиці,
Ци поїхав з панамі?
Повідж же мі, кукуличко,
Де мій милий, коханий?

КОЛО НАШОЙ БИСТРОЙ ВОДИ

Рухливо

Коло нашой бистрой води
пекна заграда, проходить ся по ній дівча,
сиви очка ма, сиви очка ма.

Коло нашой бистрой води пекна заграда,
Проходится по ній дівча, сиви очка ма. (2)

Убератся на кождий ден, як на неділю,
Пише листи до милого кожду годину. (2)

А він ї так одписує, же він ей не хце,
Же він собі полюбує дівча шварніше. (2)

Сіла собі за столичок, шати вишиват,
Милий ходит попід вигляд, она умліват. (2)

Не умлівай драга душо, можеш моя биц,
Як зозуля на Новий рік три раз закукат. (2)

А ид же ти, фелечнику, иди собі преч,
Бо зозуля на Новий рік нигда не кукат! (2)

ПУСТ МЯ, МИЛА

Помірно

Пуст мя, ми_ ла, пуст мя, пуст,
Бо-м ся ску_ пав, як та гус! Ни-с мі фра_ ір,
ни-с мі муж, де-с ся ску_ пав, там ся суш.

Пуст мя, мила, пуст мя, пуст,
Бо-м ся скупав, як та гус!
Ни-с мі фраїр, ни-с мі муж,
Де-с ся скупав, там ся суш. | Двічі

Боже, боже, як то эле,
Як любує, не возме.
Кеби то так пан-біг дав,
Жеби любив, потім взяв.

| Двічі

Боже, боже, боже мій,
Де ся подів розкіш мій,
Взяли мі го цигане,
Най їх пан-біг покаре!

| Двічі

НАШТО-С, ДІВЧА ЗЬВАНДАЛО

Повільно

На што-с, дів-ча зьван_да_ ло, же мя будеш ко_ ха_ ло,
а як пришло до то_ го,— по_лю_би_ло-с дру_ го_ го.

Нашто-с, дівча, зьвандало,
Же мя будеш кохало,
А як пришло до того,—
Полюбило-с другого.

Нич то, моя мила, нич,
Же я мушу вояк биц,
Бо то вшитко про тебе,
Же я ходив до тебе.

СПІВАЛА БИ-М РАДА

Швиденько

Спі_ва_ ла би-м ра_да, ой, а_ ле єм сла_ба,
 бо-м ся за_ ма_лен_ку лю_бу_ва_па ра_ да.

Співала би-м рада,
 Ой, але єм слаба,
 Бо-м ся замаленку
 Любувала рада.

Двічі

Любуї мя, шугаю,
 І я тебе буду,
 Хоц каждую неділю
 Бита про тя буду.

Двічі

Хоц каждую неділю,
 Бодаї не кождий ден;
 Дост ся налюбиме,
 Шугаю, през тижден.

Двічі

Шуміла ліщина,
 Шумів зелений гай,
 Заплакало дівча,
 Заплакав і шугай.

Двічі

Дівча заплакало,
 Же ся не видало,
 А шугай заплакав,
 Же дівчатко не взяв.

Двічі

ШИРОКЕ КОРІНЯ

Помірно

Ши_ро_ке ко_рі_ ня в тій яб_ло_ни,
 по_відж мі, дів_чат_ ко, што тя бо_ лит!
 Бо_лит мя сер_деч_ но за мо_ їм шу_ та_ йом,
 што мі дав хус_точ_ ку з бі_лим край_ ом.

Широке коріня в тій яблони,
 Повідж мі, дівчатко, што тя болит?
 Болит мя сердечко за моїм шугайом,
 Што мі дав хусточку з білим крайом.

Двічі

Широки конари в тій яблони,
 Повідж мі, дівчатко, што тя болит?
 Болит мя головка за моїм шугайом,
 Што мі дав хусточку з білим крайом.

Двічі

В нашім саді явір посаджений,
 Співат на нім пташок премилений;
 Слухай, дівча, слухай, як пташок щебече,
 Же з велькой любови сльози течут.

Двічі

Червене яблочко на яблони,
 Повідж мі, дівчатко, што тя болит?

Болит мя сердечко за моім шугайом,
Што мі взяв хусточку з білим крайом.

Двічі

Што мі взяв хусточку чисту-білу, (2)
Верни ю, шугайку, (2)
Верни ю, шугайку, бо загину!

Як тота хусточка премилена, (2)
Не біла-с, не будеш, (2)
Не біла-с, не будеш моя жена!

З-ПОЗА ГОРИ МІСЯЦЬ ЗИШОВ

Помірно

З-поза гори місяць зишов, (2)
А з-за воріт шугай вишов, (2)

По саді ся проходжає, (2)
Та й сам собі так думає,
Же далеко милу має.

Ни мі до ней лист писати, (2)
Ни мі до ней поїхати. (2)

Буду до ней лист писати,— (2)
Так мя будут люде знати. (2)

Не так люде, як сусіди, (2)
Будут мати дост бесіди. (2)

Ти, місяцю, світ мі ясно, (2)
Ти, коничку, иди красно. (2)

А як пришли перед врата, (2)
Вишла мила красна, злата. (2)

Коня взяла за уздоньку, (2)
А милого за рученьку. (2)

Коня гвела до стайниці, (2)
А милого до світлиці. (2)

Коню дала вівса, сіна, (2)
Миленькому меду, вина. (2)

Сама сіла застарана, (2)
Свої очка заплакала. (2)

Чого-с така застарана, (2)
Чорни очка заплакала? (2)

А ци ти жаль вівса, сіна, (2)
Ци милому меду, вина? (2)

Ни мі не жаль вівса, сіна, (2)
Ни мі не жаль меду, вина, (2)

Але мі жаль того світа, (2)
Же-с мі змарнів мої літа. (2)

А ЧИЯ ТО ХАТА

Пожвавлено

А чия то хата, хата при долині;
Чиє то дівчатко шиє на машині? (2)

Машина клекоче, а дівчатко плаче:
Верни же ся, верни, мій любий козаче! (2)

Не верну, не верну, бо не мам ку кому,
Лишив єм дівчатко, сам не знаю кому. (2)

Як ми ся любили, сухи верби цвили,
Як ми перестали, зелени зів'яли. (2)

Як ми ся любили, рибко моя, рибко,
Тераз ся на тебе подивити бридко. (2)

КОСИТ КОСЕЦ

Не швидко

Косит косец на луці, (2)
Він ся припатрює, (2)
Ци високо є сонце.

А сонце із полудня, (2)
Вийд, дівчино, зараз,
Одпровад мя без ляс,
Бо розийсц ся мусиме.

А як ся розходили,
То жалосно плакали,
Єдвабном хустечком (2)
Чорни очи втерали.

При хусточці трубач єст, (2)
Трубач приграує,
Пташок приспівує,
Така наша любов єст.

ЦИ ТЕБЕ, ДІВЧИНО

Не швидко

Ци тебе, дівчино, маляр вималював?
До твого личенька краси не жалував!

Маляр не малював, але пан-біг з неба,
Бо до мого личка такой краси треба.

Краса моя, краса, впала мі до паса,
А з паса до гаю, про тебе, шугаю.

ТАМ ПІД ЛІСОМ, ТАМ ПІД ЛУГОМ

Швиденько

Там під лісом, там під лугом, (2)
Там мій милий оре плугом. (2)

Оре, оре, а я плачу, (2)
Свої літа марно трачу. (2)

Промарніла, протратила, (2)
Нема того, що-м любила, (2)

Нема, нема, та й не буде, (2)
Відмовили злії люде. (2)

Відмовили, відгварили, (2)
Щоби ми ся не любили. (2)

Жеби то так господ-бог дав, (2)
Жеби я си іншую взяв. (2)

Взяв би-м собі гарну любку,— (2)
Любив би-м ей як голубку. (2)

Посадив би-м коло себе, (2)
Любив би-м ей, як сам себе. (2)

Поставив би-м у віконце, (2)
Дивив би-м ся, як на сонце. (2)

Била хтовди біла днина, (2)
Била твоя вся родина. (2)

ХОДИТ МИЛА, РУЧКИ ЗАЛАМУЄ

Помірно

же ей милий до ма не но чу є.

Хо дит ми ла, руч ки за па му є,

же ей милий до ма не но чу є.

Ходит мила, ручки заламує,
 Же ей милий дома не ночує. Двічі

Мила, мила, де ти вчора була?
 А бив я там, не било тя дома.
 Купала я в Дунаю голуби,
 Пришов днеска до мене мій любий.

Мила, мила, де ти вчора була?
 А бив я там, не било тя дома.
 Купала я при Дунаю гуси,
 Хто мя любить, взяти мене мусит.

Мила мила, де ти вчора була?
 А бив я там, не било тя дома.
 А пасла я при Дунаю коні,
 Хто ж мі піде днеска г'вечір по ні.

Мила, мила, де ти вчора була?
 А бив я там, не било тя дома.
 А пасла я при Дунаю пави,
 Де не било за сім рочків трави.

Мила, мила, де ти вчора була?
 А бив я там, не било тя дома.
 А пасла я при Дунаю воли,
 Де не било за сім рочків вроди.

СТАЛА ДІВЧИНА

Не швидко, тужливо

Ста ла дів чи на, ста ла є ди на,

як ру жо вий квіт, ой ста ла, ста ла

та і за пла ка ла, змі нив ся і світ.

Стала дівчина, стала єдина, як ружовий квіт,
 Ой стала, стала та і заплакала, змінився ї світ.

Чого ти плачеш, чого нарічеш, дівчино моя?
 Мам чого плакати, чого нарікати, — не буду твоя.

Ой будеш, будеш, ой будеш, будеш, дівчино моя,
 Люде мі тя рают і родиче дают, і сам судит бог.

Ти підеш дражком, ти підеш дражком, а я гостинцем,
 Ти зостанеш паньом, ти зостанеш паньом, а я младенцем.

Як ми помере, як ми помере, той ружовий квіт,
То ми си даме злоти літери на гробі вибиц.

Хто піде тади, хто піде тади, подумат собі:
А што то за любов, а што то за любов лежить в тім гробі?

Ой лежить, лежить, ой лежить, лежить, глава і кости,
Бо ми померли, бо ми померли з велькой любости.

БАЛАДИ

З ПОНЕДІЛКА НА ВТОРЕК

Швиденько

З по_ не_ діль_ ка на вто_ рек,
при_ шов до нас па_ хо_ лек, при_ шов до нас,
чер_ ве_ на ру_ жа дроб_ на фі_ ал_ ка, па_ хо_ лек.

З понеділка на вторек, пришов до нас пахолок;
Пришов до нас, червена ружа, дробна фіалка,
Пахолок.

Пахолечек молодий, глядаш собі господи,
Глядаш собі, червена ружа, дробна фіалка,
Господи.

Нашов собі господу, качмаречку молоду;
Нашов собі, червена ружа, дробна фіалка,
Молоду.

Качмаречце-Марина, налій же мі збан вина;
Налій же мі, червена ружа, дробна фіалка,
Збан вина!

Як же я ти наляц мам? Я убога, а ти пан,
Я убога, червена ружа, дробна фіалка,
А ти пан.

ИШОВ ФУРМАН З ПОДОЛЯ

Швиденько

И_ шов фур_ ман , з По_ до_ ля,
и_ шов фур_ ман з По_ до_ ля, на кач_ мар_ ку за_ во_ лав,
на Кач_ мар_ ку за_ во_ лав.

Ишов фурман з Подоля, (2)
На качмарку заволав: (2)

— Качмарочко молода, (2)
Де єст добра господа? (2)

— У мене єст господа, (2)
Бо я сама молода. (2)

Маю вино і пиво, (2)
І оброчок і сіно. (2)

І дві дівки служебни, (2)
Для фурманів потребни. (2)

— А качмарко Маринка, (2)
Налій же мі збан винка! (2)

— Як же я ти наляц мам, (2)
Кед подертий жупан маш? (2)

— Хоц подертий жупан мам, (2)
Аль мам гроший, яко пан. (2)

— Як маш гроший, яко пан, (2)
То я за тя дівку дам. (2)

Ти би дівку давала, (2)
А сама ся не брала. (2)

Горці тримаш під лавом. (2)
Заросли ти муравом. (2)

А таніри під столом, (2)
Заросли ти барлогом. (2)

СІВ СИ СОКІЛ НА ГРУШКУ

Помірно

Сів си со_ кіл на груш_ ку,

сів си со_ кіл на груш_ ку,
 на ту су_ ху га луз_ ку,
 на ту су_ ху га_ луз_ ку,

Сів си сокіл на грушку, (2)
 На ту суху галузку. (2)

Галузка ся зломилла, (2)
 Соколонька зрадила. (2)

Як ся сокіл та й схопив, (2)
 Аж над Пряшів прилетів. (2)

Над Пряшовом заспівав, (2)
 Аж ся гаїк озивав. (2)

До Пряшова стежечка, (2)
 Иде за ньом дівечка,
 Соколова сестричка.

Ой соколе, брате мій, (2)
 Што ти такий веселий,
 Юж нам мама зумерла.

Ищи вчера звечера (2)
 До церковці внесена. (2)

Як ся сокіл та схопив, (2)
 Аж над церкву прилетів. (2)

Так він красьні заспівав, (2)
 Аж ся цминтар озивав. (2)

Три раз церкву облетів, (2)
 А дверечка не нашов. (2)

Сів собі на віконце, (2)
 Світит на нього сонце. (2)

Світит на нього сонце, (2)
 Мамусю, моє серце! (2)

ОДКАЛЬ СОНЕЧКО СХОДИЛО

Помірно

Од_каль со_неч_ ко scho_ ди_ ло,
 од_каль сонеч_ ко scho_ ди_ ло, там дів_ча яб_ лін
 са_ ди_ ло. там дів_ча яб_ лін са_ ди_ ло.

Одкаль сонечко сходило, (2)
Там дівча яблін садило. (2)

Росни яблонь височко, (2)
А попри землі широчко. (2)

Вроди яблочко червене, (2)
Як моє личко румене. (2)

Вроди яблочко єдно, дві, (2)
Єдно милому, друге мі. (2)

Варіант

Помірно

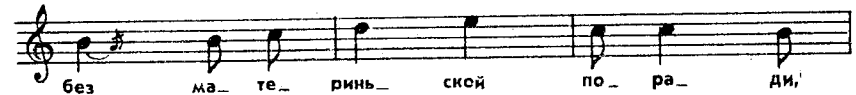
Одкаль сонечко сходило, (2)
А там дівча яблін (3)
Садило.

Росни, яблінко, високо, (2)
Ой, а попри землі (3)
Широко.

Урод яблушко альбо дві, (2)
Єдно миленькому, (3)
Друге мі.

ИШОВ ЯНИЧКО В ОГЛЯДИ

Не швидко

Ишов Яничко в огляди (2)
Без материнской поради. (2)

А як ся мати дознала, (2)
На чорну гору біжала. (2)

Дрібне коріня копала, (2)
Она Яничка струц мала. (2)

А як ся Янчик то напив, (2)
Зараз за серце ся злавив. (2)

Нич ти, синочку, не буде, (2)
Лем покля сонце не зайде. (2)

Сонце за гору заходить, (2)
З Яничка душа виходит. (2)

З Ганичком идут на воду, (2)
Яничка несут до гробу. (2)

Тераз, мамичко, тераз маш, (2)
Тераз весіля, погріб враз. (2)

ПРИШЛА КАРТА З СЯНОКА

Маршово

Пришла карта з Сянока, (2)
Штоби дали вояка, (2)
Гей, ріттом, ріттом, дана, (2)
Штоби дали вояка.

Ми вояка не дамо, (2)
Бо ми сами не маймо, (2)
Гей, ріттом, ріттом, дана, (2)
Бо ми сами не маймо.

Мам я цури, мам я три, (2)
Дам на войну я всі три. (2)
Гей, ріттом...

Ти, цуруню найстарша, (2)
Ти до войска найздальша. (2)
Гей, ріттом...

Я, татуню, не піду, (2)
Воювати не буду, (2)
Гей, ріттом...

Ти, цуруню сердуца, (2)
Ти до войска найздальша, (2)
Гей, рiттом...

Я, татуню, не пiду, (2)
Воювати не буду. (2)
Гей, рiттом...

Ти, цуруню наймладша, (2)
Воювати найздальша. (2)
Гей, рiттом...

Я, татуню, я пiду, (2)
Воювати я буду! (2)
Гей, рiттом...

Як з армати стрiлила, (2)
Триста мужiв забила. (2)
Гей, рiттом...

Сам ся цiсар дивував, (2)
Што за вояк воював. (2)
Гей, рiттом...

ИШЛИ РИБАРЕ НА РИБИ

Помiрно

Ишли рибаре на риби (2)
До той глибокой долини. (2)

Нашли они там сокола, (2)
Красьні повите пахоля. (2)

А єден гварит: берме го! (2)
А другий гварит: лишме го! (2)

А третій на то нич не дбав, (2)
Лем до рихтаря знати дав. (2)

Зараз дзвонаре дзвонили, (2)
Жеби ся дiвки сходили. (2)

А каждая пришла г' вiночку, (2)
Лем рихтарьова в чепочку. (2)

Ой Ганцьо, Ганцьо, Ганичко, (2)
Де лес подiла пантличку? (2)

Пiд порiг лем єй стоптала, (2)
Бо-м єй нерада складала. (2)

Ой взяли Ганцю за ручку, (2)
Випровадили на лучку. (2)

Ей, стинай, кате, кед маш стяц, (2)
А най не плаче отец, мац. (2)

Ей, отец, мати, сердечні, (2)
А любий фраїр фалечні. (2)

Варіант

Помірно

И_шли ри_ба_ре на ри_би,
и_шли ри ба_ре на ри_би до той глубо_кой
до_ли_ни, до той глубо_кой до_ли_ни.

Ишли рибаре на риби (2)
До той глибокої долини. (2)

Зайшли они там на доле, (2)
Нашли они там пахольє,
Зачали питац: чиє є.

А єден кричит: Возме го! (2)
А другий кричит: Лишме го! (2)

А третій на то нич не дбав, (2)
Лем до рихтаря знати дав. (2)

Вшиткими дзвонами дзвонили, (2)
Жеби ся дівочки сходили. (2)

А каждая пришла г' віночку, (2)
Лем та рихтарьова в чепочку. (2)

Ой Ганцьо, Ганцьо, де вінец? (2)
Шмарила лем го в Дунаєц. (2)

А чого ж ти го шмарила? (2)
Бо-м го нерада носила. (2)

А взяли Ганцю за ручки, (2)
Вивели ей там на лучки —
Мали ї стинац главичку.

Як мате стинац,— стинайце, (2)
Най отец, мати не плаче. (2)

А отец, мати слезами, (2)
А фраїрове жартами. (2)

А ТАМ ДОЛОВ ПІД ЯВОРОМ

Помірно

А там до_лов під я_во_ром,

а там до- лов під я- во- ром о- ре дів- ча
 єд- ним во- лом, о- ре дів- ча єд- ним во- лом.

А там долов під явором (2)
 Оре дівча єдним волон. (2)

Оре, оре, дооряє, (2)
 Вишла мати та й волас: (2)

Ти, Ганичко, под додому, (2)
 Обіцям тя, не знам кому. (2)

Обіцям тя Яничкови, (2)
 Яничкови збуйничкови, (2)

Бо Яничек нич не робит, (2)
 Лем все пиє, красьні ходит. (2)

Кошелю ма з памутини, (2)
 Пірко носит з буковини. (2)

Варіант

Повірно

Ой там до- лов під яво- ром, но, но, но,

о- ре, Ган- ця єд- ним во- лом, ой, но лем да- ле, но!

Ой там долов під явором, но, но, но,
 Оре Ганця єдним волон, ой, но лем дале, но!

Ищи першу брозду оре, но, но, но,
 Юж єй матка домів волат, ой, но лем дале, но!

Ганцьо, Ганцьо, ход додому,
 Оддаю тя, не знам кому...

Оддаю тя Яничкови...
 Великому збуйнічкови...

А тот Яничик — велький збойник,
 Вночи піде, вночи приде...

Вночи піде, вночи приде,
 Все кирвавий меч принесе...

А як ми ся побереме,
 На тій горі жиц будеме...

Там си хижу збудуеме,
 Чатином єй обложиме...

Жили они, ци рок, ци два,
 Наградив їм пан-біг сина...

Жена його колисала...
І так йому заспівала:

Люляй, люляй, сину ти мій,
Жеби-с не бив, як отец твій...

Бо твій отец велький збойник...
Вночі піде, вночі приде...

Вночі піде, вночі приде,
Все кирвавий меч принесе...

А він стояв за стіною,
І вислухав жену свою...

Співай, жінко, што-с співала,
Як лес сина колисала...

А я йому не співала,
Кухаречку сом лаяла...

Корови ся поспуццали,
Кругу руту поз'їдали...

Крута рута горі стоїт,
А тот Янчик лем ся строїт...

А взяв він ей за ручечку,
Випровадив за річечку...

Ручки, ножки ей одрубав,
Чорни очка ї видлубав...

Боже, боже, што я зробив,
Што я свою жінку забив!...

А ТАМ ДОЛОВ ПРИ ДОЛИНІ

Не швидко,

А там долов при до_ли_ ні чорний гав_ ран, чор_ ний,
чор_ний гав_ ран, чор_ ний во_ду пи_ є, во_ду пи_ є.

А там долов при долині (2)
Чорний гавран, чорний (2)
Воду пиє. (2)

Там дівчина траву жала, (2)
На Янічка, Янка (2)
Заволала: (2)

Янчик, Янчик з тамтой страни, (2)
Под же на мя двигай (2)
Зайду трави. (2)

Най ти двигат отец, мати, (2)
Не хтіли тя за мя (2)
Замуж дати. (2)

НА ЗЕЛЕНІЙ ТА І ЛУЦІ

Не швидко

На зе_ле_ній та і лу_ці , пас_ло дів_ча

На зеленій та і луці
Пасло дівча та і уці. (2)

Пришов к ньому пишний дворак:
Ци ти будеш жена моя? (2)

Як я буду жена твоя,
А кед я мам мужа дома? (2)

А што би то учинити,
Чим би мужа отровити? (2)

А иди ти до заградки,
Там накопаш білої м'ятки. (2)

Намоч ти ей до скляночки,
Поставиш ей до світлички. (2)

А як приде твій муж з поля:
Дай му пити, мила моя. (2)

А як пришов ей муж з поля:
Дай мі пити, жено моя! (2)

Поскочила до світлички,
Наточила півскляночки. (2)

А як він ся того напив,
За серденько ся улапив. (2)

Жено, жено, волай діти,
Бо я иду в землю гнити. (2)

Жена діти заволала,
До дворака лист писала. (2)

Дворак, дворак, пишний дворак,
Юж я буду жена твоя. (2)

Як ти будеш жена моя,
Кед ти мужа отровала? (2)

Отровала-с мужа свого,
Отрула би-с мя самого. (2)

На мя би-с ся роззлостила,
І мі би-с то учинила. (2)

Дворак, дворак, пишний дворак,
Бодай тебе кий покарав! (2)

Як ти мене та овдовів,
Мої діти осиротив. (2)

ЯК Я СЛУЖИВ ВО ДВОРІ

Як я служив во дворі,
В тім французскім канторі, канторі,
В тім французскім канторі.

Полюбив я дівчину ^і
Семилітню Ульчину, Ульчину,
Семилітню Ульчину.

А як пішов на вояж,
Улюсь моя, зостан зас, зостан зас,
Улюсь моя, зостан зас!

А як пришов з вояжу,
До Улюсі одразу, одразу,
До Улюсі одразу.

Стук-пук, стук-пук до дверей,
Улюсь моя, отвор мі, отвор мі,
Улюсь моя, отвор мі.

Вишла мати в жалобі:
Твоя Ульця юж в гробі, юж в гробі,
Твоя Ульця юж в гробі.

Вишла сестра в зеленім:
Твоя Ульця юж в землі, юж в землі,
Твоя Ульця юж в землі.

Як ті слова услишав,
Та й на цминтар поспішав, поспішав,
Та й на цминтар поспішав.

Хто там ходит по гробі?
Я, Ульцюсьо, ку тобі, ку тобі,
Я, Ульцюсьо, ку тобі.

Де-с поділа ті шати,
Што-м ти купив пред ляти, пред ляти,
Што-м ти купив пред ляти?

Сукні-м дала в органи,
А коралі во дзвони, во дзвони,
А коралі во дзвони.

Заграйте же, органи,
Моїй Ульці коханій, коханій,
Моїй Ульці коханій.

Задзвоньте їй г' велький дзвін,—
Моїй Ульці вічний дім, вічний дім,
Моїй Ульці вічний дім.

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

Помірно

Закувала зозуленька у гаю, у гаю,
Будеш, мила, жалувати, дуже добре знаю.

Ой не буду, мій миленький, не буду, не буду,
Ти за гором, я за другом,— о тобі забуду.

Ой виїхав козаченько за перші стіжки,
За ним, за ним два післанці доганяют пішки.

Вертай, вертай, козаченьку,— вмирає матуся.
Най вмирає, най конає, я вже не вернуся.

Вертай, вертай, козаченьку,— вмирає дівчина,
Вертай, вертай, сивий коню, що ж то за причина?

Ой приїхав козаченько на нове подвір'я,
Задзвонили дівчиноньці на смутне весілля.

Ой ви, ручки білесеньки, чом ви ся зложили?
Як я їхав на війноньку, ви ще робили.

Ой ви, ножки білесеньки, чом ви ся зложили?
Як я їхав на війноньку, ви ще ходили.

Ой ви, очка чорненькі, чом ви ся закрили?
Як я їхав на війноньку, ви ще ся дивили

Як молоду дівчиноньку у труну вложили,
Молодому козакові вхрест руки зложили.

Як винесли дівчиноньку на довге подвір'я,
Задзвонили козакови на смутне весілля.

НА ВИСОКИХ ГОРИ

Досить жваво

На високій горі хилляй ся хилляє,
Козак до дівчини низко ся кланяє.
Ой склонив ся козак з коня вороного,
Любила дівчина хлопця молодого.

А скоро під вечер, дай боже, погоду,
Зірвалася філя, тонула у воду,
Тонула у воду дівчина хороша,
Тільки виплинула єї жовта коса.

Надійшли козаки коні напавати,
Узріли дівчину, стали ратувати.
Ратуй мя, козаче, ратуй мя молоду,
Достанеш од мене красну нагороду!

Від батенька мого — коня вороного,
Від матусі мойой — полотна льняного.
Не хочу од тебе жадної заплати,
Тільки хочу тебе за жіноньку взяти.

Мала би я тобі за жіноньку бути,
А волю я, волю, в Дунаю втонути.
І взяли козаки довгую тичину,
Кинули дівчину в Дунай, в середину.

Тонула дівчина, тонула аж до дна,
Тільки виплинула хусточка єдвабна.
Прийшли отец, мати і ціла родина,
Бо вже утонула хороша дівчина.

Таку гадку маю: піду утоплюся,
До своей дівчини більше не вернуся. | Двічі

ТАМ НА ГОРІ ЗИМНИЙ ВІТЕР ВІЄ

Помірно

Там на горі зимний вітер віє,
Там козачок пшениченьку сіє. (2)

Таке ся му дівча намануло,
Што в зеленім гаю поблудило. (2)

Ти, козаче, ти велький гультаю,
Випровад мя з зеленого гаю. (2)

Як я піду з гаю тебе вести,
Будеш мати што на руках нести. (2)

А не мам я што на руках нести.
Не дам я ся з дороженьки звести. (2)

А вип'ю я кватерку горівки,
Попрібую, што за розум в дівки. (2)

Випий єдну, випий і другу,
Та не зведеш мене молодую. (2)

Там на горі козак овес косит,
Юж му дівча дітину приносить. (2)

Ти, козаче, на же си дітину,
На мой веру з ним я тя покину. (2)

На же, дівча, корову з телятком,
Иди од мя з твоім пахолятком! (2)

Не хочу я корову з телятом,
Ни не піду з твоім пахолятом. (2)

На же, дівча, вола рогатого,
Ид му глядай вітця власливого. (2)

Не хочу я вола рогатого,
Бо-м му нашла вітця власливого. (2)

На же, дівча, сто увец, сто увец,
Лем не повідж, же я йому отец. (2)

Не хочу я сто увец, сто увец,
Бо-м повіла, же ти йому отец. (2)

На же, дівча, барана, барана,
Лем не повідж ти на мене сама. (2)

Не хочу я барана, барана,
Бо-м повіла я на тебе сама. (2)

Ид же од мя, дівчино напасна,
Не моя то дітинонька власна. (2)

Не піду я, хоц я і напасна,
Бо то твоя дітинонька власна. (2)

А маю я анталочок пива,
Скупаме ми на тій горі сина. (2)

Принесу я кватерку горівки,
Випиєме, яко муж зо жінком. (2)

НА ВИСОКІЙ ТУРМІ

Досить швидко

Музична нотація на двох лінійках. Перша лінійка містить мелодію з нотами та підписом: "На ви-со-кій тур-мі два го-лу-би сі-дят, лю-де їм за-ви-дят, же ся ра-ди ви-дят." Друга лінійка містить ритмічний малюнок з нотами та підписом: "два же го-лу-би сі-дят, ся ра-ди ви-дят." Кінцева нота на другій лінійці позначена як "8".

На високій турмі
Два голуби сідят, (2)

Люде їм завидят.
Же ся ради видят. (2)

А люде-прелюде,
Не завидте тому, (2)

Бо ся сподабало
Так єдно другому. (2)

Як Янчик умер,
Ганичка зостала, (2)

На жалосний погріб
Так скоро бежала. (2)

Як она почула
По-перший раз дзвона: (2)

Прошу вас, мамичко,
Прошу вас, про бога, (2)

Пусте же мя, пусте,
На жалосний погрібі! (2)

Як она почула
По-другий раз дзвона: (2)

Прошу вас, мамичко,
Прошу вас, про бога, (2)

Пусте же мя, пусте
На жалосний погрібі! (2)

Як она скочила,
Ани не смотрила,
Ани прибораня.

На жалосний погріб
Так скоро бежала. (2)

А як она пришла,
Юж го погребали. (2)

Прошу вас, грабаре,
Прошу вас, про бога, (2)

Вимте мі го, вимте,
Вимте мі го з гроба. (2)

А грабар послухав
Та ї його виняв. (2)

Як він його виняв,
Зараз він їй обняв. (2)

Як він їй обняв,
Зараз їй задусив. (2)

Яничка сховали
Пониже костела, (2)

Ганичку сховали,
Повише костела. (2)

На Яничку росне
Дробна розмарія, (2)

На Ганичці росне
Дробна центерія. (2)

Росли они, росли,
Аж костіл приросли. (2)

Як костіл приросли,
Та ся разом зросли. (2)

А їх любя мати
Все їм прешкаджала, (2)

Што г' вечір виресли,
Рано їх зожала, (2)

Свою грішну душу
Навіки прокляла. (2)

Тепер, добри люде,
По мі ся покайте, (2)

Як ся люблят двоє,
Побрацся їм дайте. (2)

МАЛА МАТИ СИНА

Рухливо

Мала мати сина,
Та й го оженила,
Гей, молоду невістку (2)
Дуже не любила.

Виправила сина
В далеку дорогу,
Гей, молоду невістку (2)
До поля, до льону.

Як вибереш льону,
То прийдеш додому,
Як не вибереш льону, (2)
Не прийдеш додому.

Брала она брала,
В поли ночувала,
Гей, і на своїм поли (2)
Топольом зостала.

Приїхав синочок
З далекої дороги,
І питається неньки: (2)
Де моя миленька?

Возми ти, синочку,
Остру сокирочку,
Ид вирубай тополю, (2)
Што на нашім полію.

Зарубав він ей раз,
Она промовила,
Гей, зарубав другі раз, (2)
Она прогварила:

Не рубай ня, мужу,
Не рубай ня дуже,
Гей, бо я не тополю, (2)
Лише твоя доля.

Бодай твоїй мамі
Так легко сконати,
Гей, што нас молоденьких (2)
З пари розганяти.

ЧИЯ ТО ХАТИНА

Рухливо

чи_ я то ха_ ти_ на, що є при до_ ли_ ні,

чи_ я то дів_ чи_ на ши_ є на ма_ ши_ ні,

чи_ я то дів_ чи_ на ши_ є на ма_ ши_ ні!

Чи́я то хати́на, що є при доли́ні,
Чи́я то дівчи́на ши́є на маши́ні? (2)

Машина тиркоче, а шити не хоче,
Дівчинонька плаче: вернися, козаче! (2)

Я ся не вертаю, бо не маю чого,
Лишив я дівчину для хлопця чужого. (2)

А моя дівчина сама жито в'яже,
Кого вірно любить, нікому не скаже. (2)

Кого вірно любить, вірно і вірненько,
Принеси мі крильце, сива зозуленько. (2)

Не тая зозуля, а рідная мати,
Виправила сина на війну стріляти. (2)

Іди, сину, іди, та й не обавляйся,
За рік, за півтора додому вертайся. (2)

Ой минає рочок, ой минає другий,
Іде мій синочок, іде мій син любий. (2)

Чи ти мамцю рада, що нас іде двоє,
Що нас іде двоє на подвір'я твоє? (2)

Тобі-м, сину, рада, бо-сь моя дитина,
Невісті-м не рада, бо чужа-чужина. (2)

Пішла до пивниці, взяла дві шкляниці,
Взяла дві шкляниці, пішла до пивниці. (2)

Синови наляла меду солодкого,
Невістці наляла лугуня гіркого. (2)

Пила мила, пила, з мужем ся ділила,
А як ся напила, та ся похилила. (2)

Ой знала ти, мамцю, як нас приймати,
Тільки есь не знала, як нас поховати. (2)

Сина поховала поміж яворами,
А чужу-чужину поміж гороньками. (2)

На сині садила явір зелененький,
На чужій-чужині березу біленьку. (2)

Росни, березонько, високо, широко
І свого милого прихилий до боку! (2)

МАЛИ ДІТИ МАТІР

Пожвавлено

Ma_ ли ді_ ти ма_ тір, ма_ ли ді_ ти ма_ тір.
то би_ ла ма_ чо_ ха, то би_ ла ма_ чо_ ха.

Мали діти матір, (2)
То була мачоха, (2)

Вивела їх она (2)
Стерен оганяти. (2)

Діточки піснули, (2)
Стерен не вігнали. (2)

Взяла она собі (2)
Два прuti тернови. (2)

Так она їх била, (2)
Прути поламала. (2)

Пішли они, пішли (2)
На свої мами гробик. (2)

Ой, а хто то там, хто (2)
По мой гробі ходит? (2)

Ой ми, мамусю, ми, (2)
Пусте нас ку собі! (2)

А идте ви, идте (2)
До свой мачошиці. (2)

Най вам їсти дає (2)
І приодіває. (2)

Як она нас мие, (2)
Поза карк нас бие, (2)

Як она нас чеше, (2)
З голови кров тече. (2)

Своім діятонькам (2)
Шнурочки купує, (2)

А нам, сиротонькам, (2)
Ниточки жалує. (2)

Своім діятонькам (2)
Колачики пече, (2)

А нам, сиротонькам, (2)
З отрубів загнете. (2)

Зіслав пан-біг, зіслав (2)
Двох шатанів з пекла, (2)

Взяли мачошицю, (2)
Пішли з ньом до пекла. (2)

Кеби я ся могла (2)
На сей світ достати, (2)

Знала би я, знала, (2)
Як сиротам платиц. (2)

ТАМ НА ГОРІ ТЕРНИНА

Досить жваво

Там на го-рі тер-ни_на, там на го-рі терни_на,
при тер_ни_ні ха_ти_на, при тер_ни_ні ха_ти_на.

Там на горі тернина, (2)
При тернині хатина, (2)

При хатині колода, (2)
Єст там вдова молода. (2)

Єст там вдова молода, (2)
Породила сини два. (2)

Як она їх зродила, (2)
В білий папір повила. (2)

В білий папір повила, (2)
До Дунаю шмарила. (2)

Ти, Дунаю, ти, вода, (2)
Чи виховаш сини два? (2)

Ой виховам, чом би ні, (2)
І на войну вишлю їх. (2)

Минув рочок — півтора, (2)
Вишла вдова по воду. (2)

Стала она воду брац, (2)
Стали пани впливац. (2)

Ой ти, вдова молода, (2)
Чи полюбиш пани два? (2)

Ой полюблю, чом би ні; (2)
За одного сама йду,
За другого дочку шлю.

Дочка в корчмі служила, (2)
Погар вина вточила, (2)

Погар вина вточила, (2)
І тяженько здихала. (2)

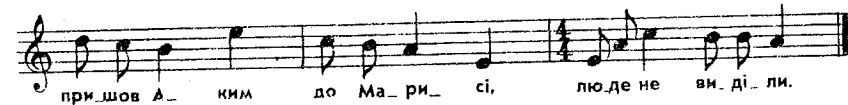
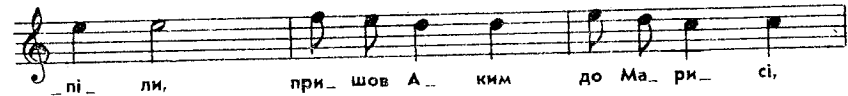
Ой донечко, донечко, (2)
Чом тяженько здихаєш? (2)

Як не маю здихати, (2)
За брата кажут іти. (2)

Тераз такий світ настав, (2)
Што брат сестру не познав. (2)

Тераз така новина, (2)
Иде мати за сина. (2)

СЕРЕД НОЧИ, ОПІВНОЧИ

Серед ночі, опівночі, когучи запіли,
Пришов Аким до Марисі, (2)
Люде не виділи.

Добрий вечір, добрий вечір, моє любе серце,
А она му відповіла: (2)
Забий жінку перше!

Дорадила єс мя, Марись, што з жінком зробити,
Порад же мя, моя Марись, (2)
Де єй мам подіти?

Запаль г' пецу, заприй комин, повідж, не згоріла,
Вивед в гори, вивед в ліси, (2)
Повідж, же ся діла.

Закукала зозуленька в лозиновім прутю,
А юж ведут Акимонька (2)
В железнім окутю.

А В ЗЕЛЕНІМ ГАЮ

Швиденько

А в зе_ ле_ нім га_ ю
 пас_ ла Ган_ ця па_ ви, при_ шли ку ній
 тро_ є гу_ сар_ йо_ ве: под, Га_ нич_ ко, з на_ ми!

А в зеленім гаю пасла Ганця пави,
 Пришли ку ній троє гусарйове:
 Под, Ганичко, з нами!

— Не піду я з вами, де подію пави?
 — Вижен пави до зеленої трави,
 А сама под з нами.

Не піду я з вами: што буду робила?
 Будеш ти нам, шувна Ганусенько,
 Вино доносила.

Не буду я з вами засідала, засідала,
 Бо би-м собі на новім кабаті
 Фалди поламала.

Але я си сяду на довгу солому,
 Та я собі на своїм кабаті
 Фалдів не поломлю.

Поламалися мі на кабаті фалди,
 Любив мене шувний Івасенько,
 Але не доправди.

ЗА ГОРАМИ, ЗА ЛІСАМИ

Досить жваво

За го_ ра_ ми, за лі_ са_ ми тан_ цю_ ва_ ла
 Ма_ ри_ ян_ на з гу_ са_ ря_ ми, з гу_ са_ ря_ ми.

За горами, за лісами
 Танцювала Маріянна з гусарями. (2)

Вишли по ню отец і мац:
 Маріянно, шварна панно, под додом спац! (2)

Я не піду,— идте сами,
 Бо я буду танцювати з гусарями. (2)

А в гусарів чорни очи,
 Буду з ними танцювала до півночі. (2)

Од півночі аж до рана,
 Зареклася Маріянна танцюваня. (2)

ПОБУТОК

РОДИНО-ПОБУТОК

ПАСТУШКО-САРСЬКІ

ПРО РОДИННЕ ЖИТТЯ ТА ЖИТТЮ ДІАКУ

КОЛЕСКО

ДІВОЧІ, ПАРУБОЧІ

МАМУСЬ, МАМУСЬ

Помірно

Ma_ мусь, ма_ мусь, ма_мич_ко мо_я,
зрих_туй_те мі пе_ри_ноч_ку, ви_дай_те мя
то_го роч_ку, ма_ мусь, ма_мич_ко мо_я!

Мамусь, мамусь, мамичко моя, (2)
Зрихтуйте мі периночку,

Видайте мя того рочку,
Мамусь, мамичко моя!

Доню, доню, донечко моя, (2)
Зрихтую ти периночку,

Видам я тя того рочку,
Доню, донечко моя!

Мамусь, мамусь, мамичко моя, (2)
Ліпше з мужем на камені,

Як з мамусьом на постели,
Мамусь, мамичко моя!

Мамусь, мамусь, мамичко моя, (2)
Ліпше з мужем під тернином,

Як з мамусьом під перином,
Мамусь, мамичко моя!

МАМУСЬ МОЯ, ХОВАЙ ЖЕ МЯ

Помірно

Ma_ мусь мо_я, хо_вай же мя,
ма_ мусь мо_я, хо_вай же мя,
ой за ста_ро_го, ой за ста_ро_го,
ой за ста_ро_го не дай же мя.

Мамусь моя, ховай же мя, (2)

Ой за старого (3)

Не дай же мя.

Бо в старого сива брода, (2)
А я молода, (3)
Як ягода.

Пораджу я сивій броді, (2)
Ой намочу ей (3)
В зимній воді.

Буде мокла до осени, (2)
Аж ся на поли (3)
Зазеленит.

ЕЙ. МАМО МОЯ, МАМО

Жваво

Ей, ма_мо мо_я, ма_мо, про_ дай то_ту кра_ву,
ей, най я ю не вод_жу до га_ю на тра_ву.

Ей, мамо моя, мамо,
Продай тоту краву,
Ей, най я ю не воджу
До гаю на траву.

Ей, ищи, мамо, продай
Тоти штирі бички,
Ей, най же я не ходжу
До гаю по смички.

Ей, бо там хлопці ходят,
Мене младу просят,
Ей, я їх не слухаю,
Бо цижем не маю.

Ей, бо як буду, мамо,
До гаю ходити,
Ей, буде ся мі мое
Личенько палити.

ВОЗМИ МЯ, ЯНЧИК

Помірно

Воз_ ми мя, Ян_ чик, воз_ ми мя,
бу_ де з мя доб_ ра газ_ ди_ ня, бу_ ду я ра_ но
вста_ ва_ ла, ко_ нич_ кім во_ ди да_ ва_ ла.

Возми мя, Янчик, возми мя,
Буде з мя добра газдиня,
Буду я рано вставала,
Коницкім води давала.

Двічі

Буде з мя добра газдиня,
Бо рада ношу до млина,
Рада пшеничку петлюю,
Рада пероги готую.

Двічі

До коний, шугай, до коний,
 Не до дівчини, не до ней,
 До коний, шугай, з уздечком, | Двічі
 Не до дівчини з хустечком.

А ПОНИЖЕ СЕЛА

Жваво

А понижє села (2)
 Там карпелі сіють,
 Ищи я маленька, (2)
 Юж ся до мя сміють.

А понижє села (2)
 Там карпелі садят,
 Ищи я маленька, (2)
 Юж ся на мі вадят.

Поляна, поляна (2)
 Широко орана,
 Милий на ній орав, (2)
 Я му помагала.

Милий на ній орав, (2)
 Сивима волами,
 Я му помагала (2)
 Білими ручками.

ПОЛЯНА, ПОЛЯНА

Досить жваво

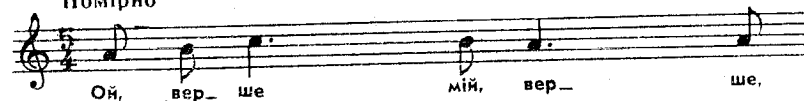
Поляна, поляна, на поляні яма,
 Повідають люде, же я малювана.

Ни-м не малювана, ни ся не малюю,
 Ани ся за тебе, шугай, не рихтую.

Як би-м ся за тебе, шугай, рихтувала,
 Давно-м би я, давно, в чорній землі спала.

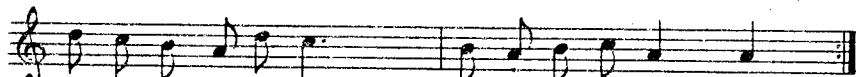
ОЙ ВЕРШЕ МІЙ, ВЕРШЕ

Помірно

мій зе_ле_ ний вер_ ше, юж мі так не бу_ де.

юж мі так не бу_ де, як мі би_ ло пер_ ше.

Ой верше мій, верше,
Мій зелений верше,
Юж мі так не буде, (2)
Як мі било перше.

Двічі

Бо перше мі било
Барз мі добрі било,
Од своей мамички (2)
Не ходити било.

Двічі

Не ходити било,
Кади я ходила,
Не любити било, (2)
Кого я любила.

Двічі

Яничку, златовлас,
Чом не ходиш до нас?
Чи ся мами боїш, (2)
Чи о мя не стоїш?

Двічі

Мами ся не бою
І о тебе стою.
Лем ся преокрутні (2)
Злих язиків бою.

Двічі

Бо тоти язики
Гірше ніж од меча,—
Порубат, посіче, (2)
Лем кров не потече.

Двічі

МИСЛИШ ТИ, ШУГАЮ

Рухливо

Мислишти, шу_га_ю, же я тя лю_ бу_ю.

а я тво_ю любов до керпця о_ бу_ю, бу_ю.

Мислиш ти, шугаю,
Же я тя люблю,
А я твою любов
До керпця обую.

Двічі

До керпця обую,
Ногами потопчу,
Жеби люде знали,
Же я тя не хочу.

Двічі

Татарка, татарка,
Зелена татарка,
Юж ся наша любов
На колодку замкла.

Двічі

Як собі подумам
О своїм розкошу,
Падають мі силзи,
Як трава на косу.

Двічі

ДАЛА БИ-М ТИ ПІРКО

Досить жваво

Дала би-м ти пірко,
Мам го з чого вिति.

Але я тя не мам
Барз дяку любити.

Дала би-м ти пірко,
Але лем з коприви,

Жеби люде знали
Же-с несправедливий.

На висівскім поли
Студенечка стоїт,

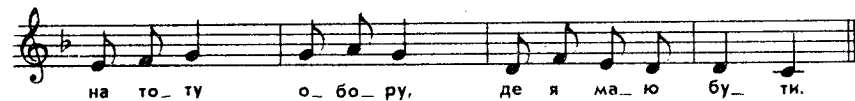
Хто коло неї иде,
Та коники поїт.

Я коло неї ишов,
То я ся з неї напив,

Ку дівчату-м ишов,—
Невістку облапив.

ЯК Я СИ ЗАСПІВАМ

Досить жваво

Як я си заспівам, далеко мя чути,
На тоту обору, де я маю бути.

На тоє подвір'я і до тої хати,
Де я молоденька маю газдувати.

МАЛА Я ФРАІРА ГОДИНАРЯ

Рухливо

ма_ ла я фра_ ї_ рів, юж не мам нич.

Мала я фраїра годинаря,
Што робив години до цисаря.
Як зачала година биц,
Мала я фраїрів, юж не мам нич.

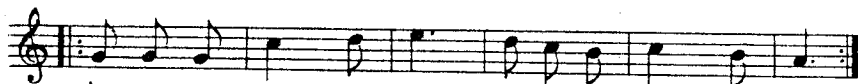
Мала я фраїра гребеняря,
Што робив гребені до цисаря.
Тоти гребені добрі чешут,
Висівски парібце вшитки брешут.

КОШЕЛЯ ТОНЕНЬКА

Не швидко

Ко_ ше_ ля то_ нень_ ка, ши_ ла ей ми_ лень_ ка

під буч_ ком, під гра_ бом зе_ ле_ ним га_ два_ бом.

Кошеля тоненька, шила ей миленька
Під бучком, під грабом зеленим гадвабом. (2)

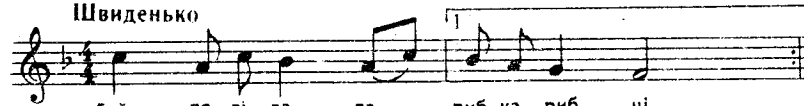
Як ей вишивала, гірко заплакала,
Бодай би я, милий, нигда тя не знала! (2)

Мисли мої, мисли, на што сте мі зишли,
Юж мого милого оповіди вишли. (2)

Оповіді вишли, весіля не буде,
Мій милий, коханий, ой што з того буде? (2)

ГЕЙ, ПОВІДАЛА РИБКА

Швиденько

Гей, по_ ві_ да_ ла риб_ ка риб_ ці,

риб_ ка риб_ ці, гей, гей, же па_ люн_ ка,

гей, гей, же па_ люн_ ка ест в барил_ ці.

Гей, повідала рибка рибці, (2)
Гей, гей, же палюнка (2)
Ест в барилці.

Гей, юж ми одтадь не підеме, (2)
Гей, гей, покля ми ей (2)
Не вип'єме.

Ей, мамусь моя, куп мі коня, (2)
Гей, гей, най не сіджу (2)
Дармо дома.

Гей, най я піду, де я хочу, (2)
Гей, гей, най си світа (2)
Не корочу.

НА ЛЕЛІЮ ВОДУ ЛІЮ

Рухливо

На ле_лі_ю во_ду лі_ю, а на ро_жу не бу_ду.

по_гні_вав ся мій ми_лень_кий, пре_пра_щац го не бу_ду.

На лелію воду лію,
А на рожу не буду,

Погнівався мій миленький,
Препрашац го не буду.

Погнівався на мя водни,
А я на него вночи,

Як мі приде до ліжочка,
Видрапаю му очи.

Не будеш мі, моя мила,
Мої очи драпала,

Як поїду до Нев-Йорку,
Будеш за мною плакала.

До Нев-Йорку, до Нев-Йорку,
До нового місточка,

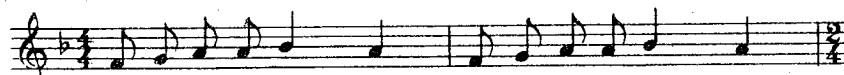
Тоді будеш жалувати
Молодого хлопачка.

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА

Не швидко

Те_че во_да з-під я_во_ра, ко_ло_мут_на,

чом ти, мо_я ми_ла, мо_я най_ми_лень_ша,

не_ве_се_ла, лем все смут_на!

Тече вода з-під явора коломутна, (2)
Чом ти, моя мила, моя наймиленьша,
Невесела, лем все смутна?

Як же я мам, як же я мам весела биц, (2)
Фраїр мі ся женит, іншу собі бере.
Я не знам нич. (2)

Най ся женит, най ся женит, най спрібує, (2)
А о рочок, о два, або о півдруга
Та він того пожалує.

А о рочок, або о два, ци десятый, (2)
Та він мене мусит, та він мене мусит,
Та він мене мусит взяти.

Як не дівком, як не дівком, то вдовичком, (2)
А мушу я бити (2)
Ой та його та женичком.

ОЙ ГАНИЧКО, ШВАРНЕ ДІВЧА

Не швидко

Ой Га_нич_ко, швар_не дів_ча,

по_відж прав_ду, што же ти, же ти сил_за

за сил_зеч_ком по ли_чень_ку так ле_тит!

Ой Ганичко, шварне дівча,
Повідж правду, што же ти,

Же ти силза за силзечком
По личеньку так летит?

Двічі

Била мене, біла мене,
Била мене мамичка,

Же я люблю, же я люблю,
Же я люблю Яничка.

Двічі

Ой розкажуй же мі, мамо,
Што лем схочеш, робити,

Ой лем ти мі не розкажуй,
Кого маю любити.

Двічі

Дармо на нас, моя мамо,
Закладаш ти ой ярмо,

Бо ми ярмо поламleme,
Любитися будеме!

Двічі

ПРИ ЯРЕЧКУ МИЛА СТОЯЛА

Швиденько

При я_реч_ку ми_ла сто_я_ла, сто_я_ла,

сто_я_ла і в чис_тім я_реч_ку

ру_чень_ки вми_ва_ла, вми_ва_ла.

При яречку мила стояла, стояла, стояла
І в чистім яречку рученьки вмивала, вмивала.

Ой рученьки мої біленьки, біленьки, біленьки,
Кому ж ви будете миленьки, миленьки, миленьки?

Заваруй мя, боже, од злого, од злого, од злого,
Од води великой, од мужа бридкого, бридкого.

Од води великой, бо би-м ся втопила, втопила,
Од мужа бридкого, бо би-м ся ганьбила, ганьбила.

Од води великой варувац, варувац ся буду,
За бридкого піду, а гардих любити буду.

**В ЗЕЛЕНІМ ГАЮ,
КОЛО ДУНАЮ**

В зеленім гаю, коло Дунаю,
Пасло дівча штирі воли, чиє — не знаю. (2)

Мушу я ся го піти звідати,
Бо я таке дівча хочу за жену взяти. (2)

Личка білого, росту середнього,
Што ма чорни, чорни очи, ходу пильного. (2)

Дівчино моя, чия ти доня?
Иди ти ся звідай людий, як твоя воля. (2)

Повідж мі, дівча, повідж до очий,
Чи я прити, чи не прити, до тебе вночи? (2)

Я ти не скажу, чи можеш прити,
Бо я ищи молоденька хлопців любити. (2)

Повідж мі, дівча, повідж ти мі раз,
Як я до вас г'вечір приду, чи мя привиташ? (2)

Якби я тебе не привитала,
Кед мя того од малючка мац научала. (2)

Повідж же мі раз, повідж другий раз,
Як я до вас г'вечір приду, як мя привиташ? (2)

Витай ти до нас, гарний молодче,
Дайте, дайте мя за того, добрий панотче! (2)

Повіла-с мі два раз, повідж ищи раз,
Як я до вас г'вечір приду, чи мі бузі даш? (2)

Дам'я ти бузі, як би-м не дала,
Кед я бузю од малючка на то тримала. (2)

**В ЗЕЛЕНІМ ГАЮ
ДРЕВКО РУБАЮТ**

Повільно

В зеленім гаю дrevко рубають,
Аж до Дунаю (2)
Тріски падають.

Падають вельки, падають мали,
Под їх позберай, (2)
Дівчатко миле!

Под їх позберай, наклад з них огня,
Випер кошелю (2)
В п'ятницю додня.

В п'ятницю додня кошелю прала,
А у суботу (2)
Єй прасувала.

А у суботу єй прасувала,
Би на неділю (2)
Милого вбрала.

В неділю рано, як сонце сходить,
Юж мій миленький (2)
Під пірком ходит.

Під пірком ходит під ципрусовим,
Під капелюшком, (2)
Під калиновим.

Кеби я знала, котра му дала,
Зараз би я му (2)
Вершок зламала.

Вершок зламала, в пецу спалила,
Най мі не любить (2)
Мого фраїра.

Ани мойого, ани чужого,
Нехай же має (2)
Кажда свойого!

Варіант

Пожвавлено

В зе_ ле_ нім га_ ю дrev_ ко ру_ ба_ ют,

аж до ва_ ла_ ву тріс_ ки па_ да_ ют.

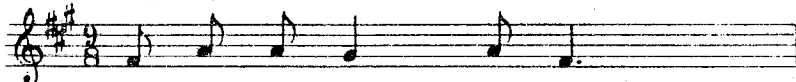
В зеленім гаю дrevко рубають,
Аж до валаву тріски падають.

Падають вельки, падають мали,
Под мі позберай, дівчатко шварне.

Як їх позбераш, наклад мі огня,
Придеш ти ко мі з вечера до дня.

ГОРІ ГАЙ, ДОЛОВ ГАЙ

Пожвавлено

Го_ рі гай, до_ лов гай,

а на брежку Ду_най, а ни си. дів_чат_ко,
а ни си, дів_чат_ко, за мя не по_ду_май.

Горі гай, долов гай,
А на брежку Дунай,
Ани си, дівчатко, (2)
За мя не подумай.

Шугайова мати
Така, як шалена,
Приказує до мя, (2)
Чом я не червена.

А я не червена,
Бо не маюся,
Бо за твого сина (2)
Я не рихтуюся.

Шугайова мати,
На мя одказує,
Же єй любий шугай (2)
Дома не ночує.

Шугайова мати,
На мя не одказуй,
Свого шугайка (2)
До постели гв'язуй!

ПОВІДЖ, ДІВЧА

Швиденько

По_відж, дів_ча, по_відж прав_ду, як я при_ду.
де тя най_ду, по_відж, дів_ча, по_відж прав_ду,
як я при_ду, де тя най_ду, по_відж, дів_ча,
по_відж прав_ду, як я при_ду, де тя най_ду!

Повідж, дівча, повідж правду,
Як я приду, де тя найду? | Тричі

Зайдеш, милий, коло дверей,
Та мя найдеш на постели. | Тричі

Мила, мила, остан здрава,
Я паробок, а ти вдова. | Тричі

Я паробок під перечком,
А ти вдова під чепечком. | Тричі

Я паробок на параду,
А ти, дівча, лем на зраду. | Тричі

ОД КРАКОВА СИПАНА
ДРАЖЕЧКА

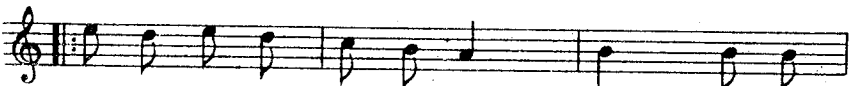
Жваво

Од Кра_ ко_ ва си_ па_ на дра_ жеч_ на,

и_ де за ньом мо_ я фра_ ї_ реч_ на,

и_ де, и_ де, руч_ ком роз_ ма_ ху_ є,

же ї фра_ їр з Пеш_ ту ма_ сі_ ру_ є.

Од Кракова сипана дражечка,
Иде за ньом моя фраїречка,
Иде, иде, ручком розмахує,
Же ї фраїр з Пешту масірує.

Двічі

Так мі моя мамця повідала,
Жеби-м ищи фраїра не мала;
Як же било хлопця не любити,
Як мі пішов три хустки купити.

Двічі

Єдна била сама гадвабова,
Друга била сама паперьова,
Третя била сама чисто біла,
Як же би-м го, мамцьо, не любила?

Двічі

ОЙ ГУЛИ, ГУЛИ

Не швидко

Ой гу_ ли, гу_ ли, гу_ си, на во_ ду,
ско_ ло_ му_ ти_ ли дів_ чат_ ку во_ ду,

гой-гой- я, гой- я, гу_ си на во_ ду,
гой-гой- я, гой- я, дів_ чат_ ку во_ ду.

Ой гули, гули, гуси, на воду,
Гой-я, гой-я, гуси, на воду,

Сколмутили дівчатку воду,
Гой-я, гой-я, дівчатку воду.

Тото дівчатко шматочки пере,
Гой-я, гой-я, шматочки пере,

Коломут ся ї на хустки бере,
Гой-я, гой-я, на хустки бере.

Дівчатко шумне, не ход за нами,
Гой-я, гой-я, не ход за нами,

Бо маш фартушок зателепаний,
Гой-я, гой-я, зателепаний.

Я го виперу, я го висушу,
Гой-я, гой-я, я го висушу,

З вами, воячки, вандрувац мушу,
Гой-я, гой-я, вандрувац мушу.

ПІШОВ МИЛИЙ

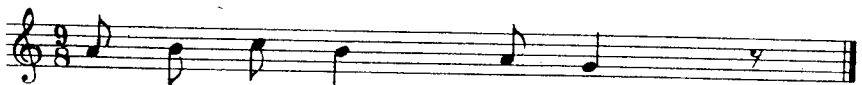
Помірно

Пі_ шов милий, пішов, ми_ла прио_ ста_ла,

стис_ нув ей за руч_ ку, стис_ нув ей за руч_ ку,

о_ стан ми_ ла здра_ ва!

Пішов милий, пішов,
Мила приостала,

Стиснув ей за ручку, (2)
Остан мила здрава!

Остан мила здрава,
Мене не забувай,

Прошу тя, про бога, (2)
Фраїра не тримай.

И я там не буду
Тримав фраїречку,

Лем тя буду носив (2)
Во своїм сердечку.

ОЙ ЖЕНИ, ЖЕНИ

Не швидко

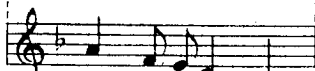
Ой же_ ни, же_ ни, по_ відж_ те же_ мі,

ко_ ли я ся же_ ниц мам! О святім Я_ ні,

котра рано вста_ є,— на_ то_ ту я дя_ ку мам.

2. 4.6) кот_ ра в кожу_ ху,

Ой жени, жени, повідajte же мі,
Коли я ся жениц мам?
О святім Яні, котра рано встає,—
На тоту я дяку мам.

Двічі

Ой жени, жени, повідajte же мі,
Коли я ся жениц мам?
О святім духу, котра в кожуху,
На тоту я дяку мам.

Двічі

А ниже млина густа вербина,
Треба би ю вирубац,
Сподобало мі ся дівча у сусіда,
Але мі го не хцут дац.

Двічі

А з гори, з гори дражком ся курит
За сивима волками,
Облап, Яничку, свою Ганичку
Обидвома ручками.

Двічі

Я би ей обняв, я би ей постискав.—
Она би ся гнівала,
Бо она є пишна, за мя би не пішла,
Ганьбу би мі зробила.

Двічі

Оженив лем ся, не призрив лем ся,
Тепер ся мі не здає,
На криво ходит і г'вечір дримле,
Ищи кривий ніс має.

Двічі

Ой не сплю, не сплю, лем собі мишлю,
Же старого мужа мам,
Невести млади, дайте же мі ради,
Чим же я го стровиц мам?

Двічі

Иди до ліса, накопиай коріня,
Того ся му напиц дай,
А як того вкусит, зараз вмерти мусит,
Та й зостанеш слободна.

Двічі

ПРИЇХАВ ДО НЕЙ

Приїхав до неї гарді убраний
Під зелений ганочок,
І ручки підносить, і гарді ей просит
О зелений віночок.

Она му дала, хоц го не знала,
А він ї подякував:
Дякую я тобі, моя наймиленьша,
Заховам го я собі.

Недовго бив,— штирі неділі,
Як за ним посилала.
Чи ти не маш коня, ци тя неє дома,
Чи мама зборонила?

І мам я коня, і сам я дома,
Мама мі не боронит,
Але я мам іншу, а од тебе мильшу,
Стжку мі заставила.

Як маєш іншу, од мене мильшу,
То ид до неї, ид до неї,
Я хоц ся не видам, та ся людьом придам,
О, мій хлопче коханий!

ОЙ ЮЖ НА ГОРІ

Рухливо

Ой юж на го_рі буч_ки під ро_ста_ють,

а юж мо_му па_ріб_чи_ню ча_си при_ход_жа_ють.

Ой юж на горі бучки підрастають, (2)
А юж мому парібчиню часи приходжают.

Ой мам я лучку в глибокій долині, (2)
На ній трава і отава нигда не загине.

Ой як я буду тоту лучку косив, (2)
Хто мі буде на ту лучку смачний обід носив?

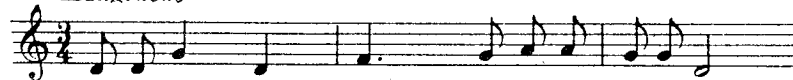
Ой винесе мі моя млода жена, (2)
В білім чепци причеплена, красом прикрашена.

Ой жено моя, чом ти боса ходиш? (2)
Зимна роса, а ти боса, сама собі шкодиш.

Ой жено моя, чом ся не обуєш? (2)
Зимна роса, а ти боса, здравля си зопсуєш.

ОЙ ХОДИЛА ПО ГАЙКУ

Швиденько

Ой хо_ди_ла по га_ї_ку зе_ле_нім,

ой хо_ди_ла по га_ї_ку зе_ле_нім

та й збе_ра_ла бар_ві_но_чок

на ві_но_чок зе_ле_ний.

Ой ходила по гаїку зеленім (2)
Та й збрала барвіночок
На віночок зелений.

Як я тебе в тім гаїку нападу, (2)
То я тобі твій віночок,
Твій віночок украду.

А як би ти мій віночок украсц мав, (2)
Ой та би ти на военку,
На военку исц мусяв.

Як я піду на воєнку воювац, (2)
А ти будеш мале дитя,
Мале дитя пістувац.

А буду я пістувати, або ні, (2)
З'їднам собі кухаречку
Не так єдну, але дві.

Кухаречка буде дитя пістувац, (2)
А я піду на музику,
На музику танцювац.

Одохчесья тобі, мила, музики, (2)
Як ти підеш з пеленами,
З пеленами до ріки.

Одохчесья тобі, мила, і строю, (2)
Як не буде вден і вночи,
Вден і вночи спокою.

Одохчесья тобі, мила, вшиткого, (2)
Як не будеш мала мене,
Мала мене самого.

КОНИЧКУ СИВАВИЙ

Протяжно

Кони_ку си_ ва_ вий, ви_ нес мя

з му_ра_ ви; ой як мя не ви_ не_ сеш,
стрі_ лю ти до гла_ ви!

Коничку сивавий,
Винес мя з мурави;

Ой як мя не винесеш,
Стрілю ти до глави!

До глави, до глави,
До правого бочка,

Ой, як мя не винесеш
До того горбочка.

ВШИТКИМ ДОБРИ

Рухливо

Вшитким доб_рі, вшитким доб_рі, лем мі зьлі, лем мі зьлі,
вшитки ма_ют фра_ і_ реч_ки, лем я ні, лем я ні.

Вшитким добрі, вшитким добрі,
Лем мі зьлі, лем мі зьлі,

Вшитки мают фраїречки,
Лем я ні, лем я ні.

Ищи я ся, ищи я ся
Постарам, постарам,

Же буду мав фраїречку
На заран, на заран.

Не старайся, шугаїчку,
Не старай, не старай,

Лем ти виход заран г'вечір
На валав, на валав.

Як ти вийдеш заран г'вечір
На валав, на валав,

Я ти сама фраїречку
Поглядам, поглядам.

Двічі

Двічі

Двічі

Двічі

ЖАЛЬ МІ

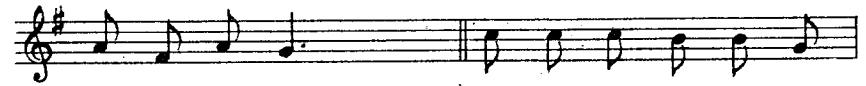
Помірно

І. Жаль мі, жаль мі, же-м ся не о_ же_ нив,

злі-м со_ бі у_ чи_ нив, жаль мі, жаль мі

тих мло_ дих літ. 2.(3-5). О два, о три роч_ ки,

то я ся о_ же_ ню, воз_ му си дів_ чи_ ну,

бу_ де_ ме жиц враз о_ бо_ є.

Жаль мі, жаль мі, же-м ся не оженив,
Злі-м собі учинив,
Жаль мі, жаль мі тих млодих літ.

О два, о три рочки, то я ся оженю,
Возму си дівчину,
Буде ме жиц враз обоє.

Бо моя дівчина прекрасні убрана,
Гарді зачесана;
Жаль мі, жаль мі тих млодих літ.

А я в зошлих рочках не знав з ньом жартувац,
Не буде мя любувац,
Жаль мі, жаль мі тих млодих літ.

Бо то на весілю прекрасні гуляют,
Жалю мі додают;
Жаль мі, жаль мі тих млодих літ.

БОЖЕ, БОЖЕ, ЯК СЯ СТАРАМ

Жваво

Бо_ же, бо_ же, як ся ста_ рам, бо_ же, бо_ же,

як ся ста_ рам, хто ж мі зай_ ме вол_ ки за_ рані!

Боже, боже, як ся старам, (2)
Хто ж мі займе волки заран?

Вера, я їх не пожену, (2)
Бо я маю младу жену.

З'їднам я си шугайчка, (2)
Займе воли до гаїчка.

До гаїчка, до лелії, (2)
Напасутся розмарії.

Розмарії напасуться, (2)
Зимной води напиються.

Зимной води і ледової (2)
Зо студенки качмарйової.

ЗАГРАЙ МІ, ГУДАЧКУ

Весело

За_ грай мі, гу_ дач_ ку, на тон_ ку стру_ ноч_ ку,

же_ би-м ви_ тан_ цю_ вав ей, мо_ ю фра_ і_ роч_ ку.

Заграй мі, гудачку,
На тонку струночку,
Жеби-м витанцював
Ей, мою фраїрочку.

Ей, женив би я ся,
Мам я на то волю,
Але я ся того,
Ей, газдуваня бою.

Заграйте мі, гуслі,
Заграйте мі, баци,
Най си витанцюю,
Ей, свої млади часи.

Заграй мі, гудачку,
На цілого смика,
А я ти заплачу,
Ей, як продам коника.

Заграйте, заграйте,
Гуслі яворови,
Най ся витанцюют,
Ей, ножки шугайови.

ЗАКУЙ ЖЕ МІ, ЗАКУЙ

Пожвавлено

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп: Пожвавлено. Ключ: Бемоль (B-flat). Ритм: 2/4. Текст пісні:

За_ куй же мі, закуй, си_ ва зо_ зуленько,
 бо мі не за_ ку_ єш на дру_ ге лі_ тень_ ко.

Закуй же мі, закуй, сива зозуленько,
 Бо мі не закуєш на друге літенько.

Закую, закую, в зелененькім гаю,
 Я свою дівчину дуже добре знаю.

Бо моя миленька на личку біленька,
 На личку біленька, на стану тоненька.

Бо моя дівчина красні ся поносить,
 Червений лайбичок на кожен ден носить.

ЯК Я ИШОВ ПРЕЗ ТОТ ЛІС

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп: Помірно. Ключ: Бемоль (B-flat). Ритм: 2/4. Текст пісні:

Як я и_ шов през тот ліс, як я и_ шов през тот ліс,
 ста_ нув я там на ка_ мін, ста_ нув я там на ка_ мін,

Як я и_ шов през тот ліс, як я и_ шов през тот ліс,
 ста_ нув я там на ка_ мін, ста_ нув я там на ка_ мін,

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп: Помірно. Ключ: Бемоль (B-flat). Ритм: 2/4. Текст пісні:

през ліс ка_ ли_ но_ вий, през ліс ка_ ли_ но_ вий,
 ка_ мін мар_ му_ ро_ вий, ка_ мін мар_ му_ ро_ вий.

Як я ишов през тот ліс, (2)
 През ліс калиновий, (2)

Станув я там на камін, (2)
 Камін мармуровий. (2)

А з-під того каменя (2)
 Водичка виліват. (2)

Напийся їй, мой мила, (2)
 Кед лес справедлива. (2)

Як би-м ся їй напила, (2)
 Красу би-м стратила, (2)

А што би я, дівчина, (2)
 Без краси робила? (2)

Купиш собі, дівчино, (2)
 Калиновою масти, (2)

Будеш собі мастила (2)
 Свої злоти власи. (2)

Будеш собі мастила (2)
 Свої злоти власи, (2)

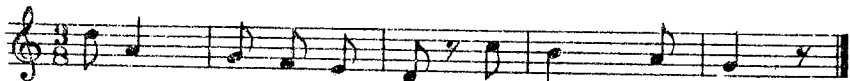
Будут ся ти проквітац (2)
 Од великой краси. (2)

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА

Рухливо

Те_че во_да з-під я_во_ра, юж ся по_гні_ва_ла,

юж ся по_гні_ва_ла ми_ла мо_я.

Тече вода з-під явора,
Юж ся погнівала (2)
Мила моя.

Як ся гніват, най ся гніват,
Я за ньом не піду,

Просив ей не буду,
Най ся гніват.

А ци я пес, же мя не хцеш,
За таки дукати

Найду си не таку,
Яка ти ест.

Як би-с била справедлива,
То би-с мене з пеца (2)
Не дримила.

Я си возму челядника,
А сам собі піду (2)
По музиках.

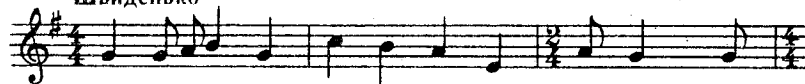
На музиках красні грают,
Я си потанцюю (2)
З першом з краю.

Як ти видиш моє щестя,
То твоє серденько
Зо жалю велького
Розірветься.

А я собі, гоя, гоя!
Ти собі заплачеш, (2)
Біда ж моя!

ОЙ ЦИ ТИ, ДІВЧА

Швиденько

Ой ци ти, дів_ча, ци ти, дів_ча, ша_ле_не,

ой ци ти, дів_ча, ци ти, дів_ча, ша_ле_не,

ей же-с не пі_шло, же-с не пі_шло за ме_не!

Ой ци ти, дівча, ци ти, дівча, шалене, (2)
Ей же-с не пішло, же-с не пішло за мене!

А лем ти пішло, лем ти пішло за того, (2)
Ей, што не має, што не має нічого.

Ой біда, біда, гірка тота година, (2)
Ей, лишила мя моя люба дівчина.

ПОВІДАЛА МИЛА МОЯ

Повільно

По- ві- да- ла ми- ла мо- я, же я п'ю,

бар- же бу- де ба- ну- ва- ти, як у- мру,

шаль- ві- я, ле- лі- я, дроб- на розма- ри- я, як у- мру.

Повідала мила моя, же я п'ю,
Барже буде банувати, як умру,
Шальвія, лелія, дробна розмарія,
Як умру.

Як я буду на лавичці лежати,
Ти мя будеш правом ручком двигати,
Шальвія, лелія, дробна розмарія,
Двигати.

Стан, Яничку, стан мій драгий, стан горе,
Бо юж твоя палюнечка на столе,
Шальвія, лелія, дробна розмарія,
На столе.

Ой не встану, моя мила, не встану,
Хоц би біла зо самого шафрану,
Шальвія, лелія, дробна розмарія,
З шафрану.

ЧИЯ Ж ТО РОЛИЧКА

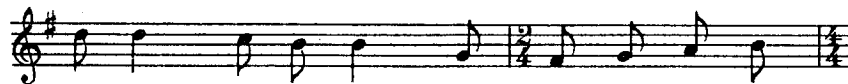
Швиденько

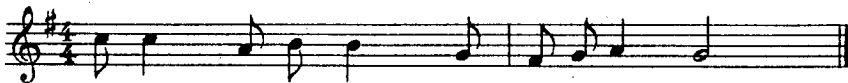
Чи- я ж то ро- лич- ка не- о- ра- на,

чи- я ж то ро- лич- ка не- о- ра- на!

Та чи- я ж би би- ла,— мо- го па- на,

та чи- я ж би би- ла,— мо- го па- на.

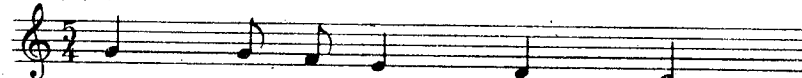
Чия ж то роличка неорана? (2)
Та чия ж би біла,— мого пана. (2)

Орана, орана, але мало, (2)
Бо ся мі колечко поламало. (2)

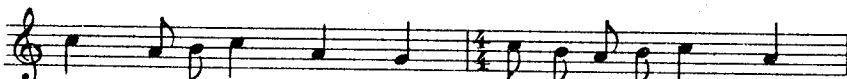
Як ся ти зламало, дай го справиц, (2)
Научся, мій сину, господариц. (2)

ДО НАС, ХЛОПЦІ

Жваво

До нас, хлоп_ці, до нас,

до нас, не_бо_жа_та, бо за на_шом хи_жом,

бо за на_шом хи_жом пше_нич_ка не жа_та.

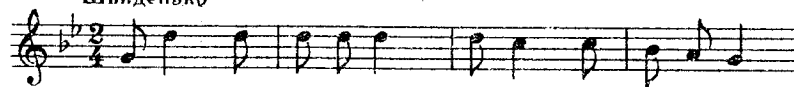
До нас, хлопці, до нас,
До нас, небожата,
Бо за нашом хижом (2)
Пшеничка не жата.

Пшеничка не жата,
Овес не кошений,
До нас, хлопці, до нас, (2)
Котрий нема жени.

Котрий нема жени,
Не буде мав жалю,
Як помасірує, (2)
До чуджого краю.

ЦИГАНЕ, ЦИГАНЕ

Швиденько

Ци_га_не, ци_га_не, де ва_ше би_ва_не!

За во_дом, за во_дом, за рос_ло ло_бо_дом.

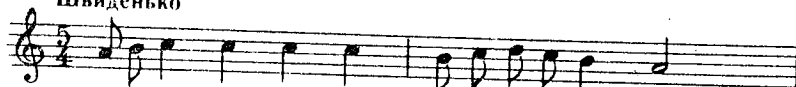
Цигане, цигане,
Де ваше биванє?
За водом, за водом,
Заросло лободом.

Цигане не орют,
Цигане не сіют,
Цигане хліб їдят,
На ролі не сідят.

ПАСТУШІ, КОСАРСЬКІ

НЕ ЛІЙ, ДОЙДЖИК

Швиденько

Не лій, дождик, не лій, бо ти не ка_за_ли,

не лій, до_ждик, не лій, бо ти не ка_за_ли,

бо ма_ли па_стуш_ки до по_ля ви_гна_ли,

гей, до по_ля ви_гна_ли.

Не лій, дождик, не лій,

Бо ти не казали,

Бо мали пастушки

До поля вигнали,

Гей, до поля вигнали.

Двічі

Не лій, дождик, не лій,
Бо ти не казали,
Бо мене, сироту,
На поле вигнали,
Гей, на поле вигнали.

Двічі

На поле вигнали,
Меринді не дали,
Не лій, дождик, не лій,
Бо ти не казали,
Гей, бо ти не казали.

Двічі

На поле вигнали,
Загортки не дали,
Не лій, дождик, не лій,
Бо ти не казали,
Гей, бо ти не казали.

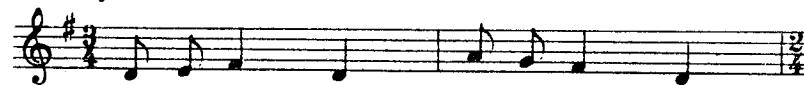
Двічі

Не лій, дождик, не лій,
Бо тя ту не треба,
Обийд поза гори,
Вернийся до неба,
Гей, вернийся до неба.

Двічі

ЯК Я ВОЛКИ НАПАСАЛА

Рухливо

Як я вол_ки на_па_са_ла,

Як я волки напасала,
Теля, теля, теля-ля,
І так собі заспівала:
Теля, теля, теля-ля!

Мала-м няня заверуху,
Теля, теля, теля-ля.
Окрутив мя до кожуха,
Теля, теля, теля-ля!

Мама ся з ним посварила,
Теля, теля, теля-ля,
З кожуха мя викрутила,
Теля, теля, теля-ля!

Я СОЙ БАЧА

Повільно

Я сой бача барз юж старий,
На дожию до яри,
Не буде мі зозуленька кукац
На тім моім кошарі.

Горе сой овечки,
Горе долинами,
Я сой бача старий,
Не піду за вами.

Гей, дзина, дзина, дзина,
Дой дом!

Двічі

МАМ Я КОСУ, КОСІЧКУ

Рухливо

Мам я ко_ су, ко_ січ_ ку, мам я

ко_ су ос_ тру, о_ на мі по_ ко_ сит,

бо му_ сит, на са_ мім гор_ боч_ ку.

Мам я косу, косічку,
Мам я косу остру,
Она мі покосит, бо мусит,
На самім горбочку.

Мам я косу, косічку,
Мам я косу тупу,
Она мі покосит, бо мусит,
Чатиноньку суху.

ДОБРІ ТОМУ КОСА КОСИТ

Досить жваво

Доб_ рі то_ му ко_ са ко_ сит, доб_ рі

то_ му ко_ са ко_ сит, што му ми_ ла

ї_ сти но_ сит, што му ми_ ла ї_ сти но_ сит.

Добрі тому коса косит, (2)
Што му мила їсти носить. (2)

Не шкодит му горбок, яма, (2)
Хоц і коса неклепана. (2)

Добрі тому пан-біг дає, (2)
Што на горі кошар має, (2)

А під гором колибечку, (2)
Серед села фраїречку. (2)

МАМ Я КОСУ

Жваво

Мам я ко_ су од там_ то_ го роч_ ку,

мо_ я ко_ са доб_ рі ко_ сит по_ са_ мім гор_ боч_ ку.

Мам я косу од тамтого рочку, (2)
Моя коса добрі косит по самім горбочку.

Мам я косу, мам я косу добру, (2)
Моя коса добрі косит коминічку дробну.

Мам я граблі без єдного зубця, (2)
Але я їх добрі продам, бо мам на ні купця.

ЧИ, ДІВЧАТА, ЧУЄТЕ

Жваво

Чи, дів_ча_та, чу_є_те, де на тра_ву —
чер_ве на ру_жа, дробна фіал_ка,— пі_де_те!

Чи, дівчата, чуєте,
Де на траву —
Червена ружа, дробна фіалка,—
Підете?

І я піду за вами,
Накошу вам —
Червена ружа, дробна фіалка,—
Отави.

Ой накошу, накошу,
На купочку —
Червена ружа, дробна фіалка,—
Наношу.

Не повіджете нікому,
Будете мац —
Червена ружа, дробна фіалка,—
Готову.

Ми кошеной не хцеме,
Ми си сами —
Червена ружа, дробна фіалка,—
Нажнеме.

ОЙ ЖЕНО МОЯ

Швиденько

Ой же_но мо_я, чом ся не о_бу_єш,
чом ся не о_бу_єш! Зим_на ро_са,
а ти бо_са, здра_в'я со_бі псу_єш.

Ой жено моя,
Чом ся не обуєш? (2)
Зимна роса, а ти боса,
Здрав'я собі псуєш.

Двічі

Ой мам я косу,
Але ньом не кошу, (2)
Бо я свою косу, косу
Коло себе ношу.

Двічі

Ой мам я лучку
В глибокій долині, (2)
Ани трава, ни отава
Нигде не загине.

Двічі

Ой мам я косу,
Од самой осени, (2)
Она косит, она косит
Коло самой землі.

Двічі

ПРО РОДИННЕ ЖИТТЯ ТА ЖІНОЧУ ДОЛЮ

ТЕРПИШ ТИ ДОМА

Помірно

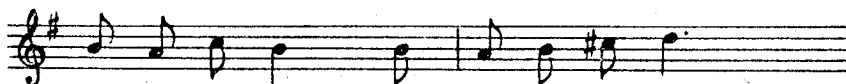
1.(4) Тер_ пиш ти до_ ма гір_ ку не_ до_ лю,

по_ о_ реш гун_ ти, у_ пра_ виш ро_ лю,

в по_ лю і до_ ма все бі_ да є.

кор_ ми жов_ ні_ ра, рек_ ру_ та дай,

што ти не згни_ ло, то град ви_ б'є.

2.(3.5) А кро_ мі то_ го пла_ ти по_ дат_ ки,

по_ тім суд зем_ ський — хап за о_ стат_ ки,
та_ ке то жи_ тя, та_ кий то рай.
6. Ой так, так, зе_ ле_ ний гай,
ти мій А_ дам з то_ бо_ ю рай!

Терпиш ти дома гірку недолю,
Поореш ґрунти, управиш ролю,
В полі і дома все біда є,
Што ти не згнило, то град виб'є.

А крім того плати податки,
Корми-жовніра, рекрута дай,
Потім суд земський — хап за остатки,
Таке то життя, такий то рай.

Сли ся ожениш в лиху годину,
В полі і дома все біда є,
Зійдеш з дороги, ступиш в хатину,
Жінка ти скаже, що-сь п'яний є.

Ой жінко, жінко, та й не скаржися,
Що-м трохи випив, та відчепися,

Маю з тобою життя, як гай,
Ти моя Єва, з тобою рай.

А коби ти знав, мій чоловіче,
Яке то з тебе зіленько є,
Хто коли схоче — п'яним тя видит,
Бо-сь в кожній хвили все п'яний є.

Ой так, так, зелений гай,
Ти мій Адам, з тобою рай!

ПІДУ Я ДО ГАЮ

Рухливо

Пі_ ду я до га_ ю,
га_ ю зе_ ле_ но_ го, на_ збе_ рам си хме_ лю,
хме_ лю при_ ста_ ло_ го, хме_ лю при_ ста_ ло_ го.

Піду я до гаю, гаю зеленого,
Назберам си хмелю, хмелю присталого. (2)

Назберам си хмелю, хмелю присталого,
Наварю си вина, вина червоного. (2)

Наварю си вина, вина червеного,
Запрошу си гості, всю свою родину. (2)

По богатшу сестру тра фіру післати,
А по ту біднійшу лиш переказати. (2)

Богатшую сестру штирми кіньми везут,
А тую біднійшу лиш піхотом ведут. (2)

Богатшая сестра когута привезла,
А тая біднійша барана привела. (2)

Богатшую сестру за стіл засаджают,
А тую біднійшу вколо проганяют. (2)

Тій богатшій сестрі дают їсти-пити,
А тії біднійші кажут домню іти. (2)

А іди ти, сестро, іди ти додому,
Звариш дитьом їсти, то прийдеш потому. (2)

Іде она домню, люде ей питают:
Чого ж ви ідете? — Там музики грают. (2)

Пришла она домню, сіла си на лаву.
Діти мої, діти, я роду не маю! (2)

А БОЖЕ МІЙ, БОЖЕ

Не швидко

А бо_же, мій бо_же, што я на_ро_ би_ла,

лю_де по ве_че_рі, а я не па_ли_ла.

А боже, мій боже, што я наробила,
Люде по вечері, а я не палила.

Ани-м не палила, ани не запалю;
Фраїр ся мі женит, а я г'велькім жалю.

Фраїр ся мі женит, піду на веселє,
Піду ся припатриц, яку паню бере.

Сідит она, сідит, медже дружечками,
Утерат си очка гусіма перками.

Утерат си очка, силзи ї падают,
На сивім камени ямки вибивают.

ДОБРИЙ ВЕЧІР, МОЯ ЖЕНО

Помірно

Доб_рий ве_чір, мо_я же_но, же-с до мя пришла,

же те_бе ту ру_ка бос_ка до мя принес_ла,

при_нос_тя_ ту_ з_ не_ба_ бог, то_ за_пла_тиш_ за_ мя_ довг,
 же_ би_ мя_ тот_ пес_ шин_кар_ по_ го_ло_ві_ не_ товк.
 2.(3). бід_ни_ си_ро_ти, на_ тя_ гал_га_ на.

Добрий вечір, моя жено, же-с до мя пришла,
 Же тебе ту рука боска до мя принесла.

Принюс тя ту з неба бог,
 То заплатиш за мя довг,
 Жеби мя тот пес шинкар
 По голові не товк.

А не того я ту пришла, би-м за довг платила,
 Жеби-м за тя гроша дала — глупа бим-м била;
 Ти ту пиєш од рана,
 А я працюю сама
 На тоти бідни сироти,
 На тя галгана.

Не крич, не крич, моя жено, не злост же ся так;
 Як я приду додому, порахуюся,
 Намоченим мотузом
 Кости тобі обложу,
 Жеби-с знала як маш жити
 Зо своїм мужом!

ДАЛА-С МЯ, МАМИЧКО

Помірно

Да_ ла_с_ мя, ма_ мич_ ко, ой_ да_
 _ ла, ой_ да_ ла, так, як_ то_ ту_ ко_ но_
 _ пель_ ку ой_ в_ бо_ ло_ то во_ пха_ ла.

Дала-с мя, мамичко,
 Ой дала, ой дала,
 Так, як тоту конопельку
 Ой в болото вопхала.

Як тій конопельці
 В тім болоті бити,
 Так, мамичко, и мі бідній
 Ой на тім світі жити.

Ой мамусь, мамочко,
 Трясе ся мі очко,
 Вера, трясуться мі обі,
 Ой пришла би-м ку тобі.

Не зато би-м пришла
 Жеби-с мя гостила,
 Але зато я би пришла,
 Ой жеби-м тя виділа.

Купала-с мя, мамусь,
В коломутній воді,
Сама дала-с мя до біди,
Ой тепер плачме обі.

НА ДІЛЬЦИ, НА ВЕРШКУ

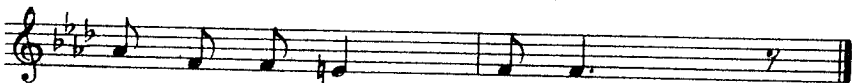
Не швидко

На діль_ци, на вер_шку, дав мі ми_лий

груш_ку, ой я йо_му гу_зі_чок

на йо_го лай_би_чок.

На дільци, на вершку, дав мі милий грушку,
Ой я йому гузічок на його лайбичок.

Повідав мі милий, же ма штирі воли,
Жеби-м за не пішла, то мі буде добрі.

А я за не пішла, нема лем телята,
Тепер ся мя тикат біда вшелияка.

Повідав мі милий, же ма штирі воли,
Же мя буде возив з хижі до комори.

А він мя не возит, лем все на мя грозит,
Же ніж буде жити, та мя буде бити.

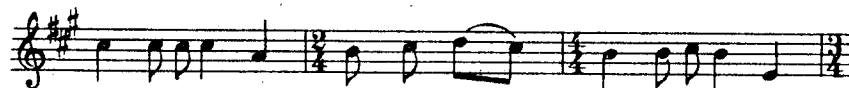
Мамко моя, мамко, серце мі ся замкло,
Де то тоти ключи, што до серця суци?

ВЛЕТІЛА МУШКА

Не швидко

Вле_ті_ла муш_ка в яд_ло_веч,

вле_ті_ла муш_ка в яд_ло_веч, ліп_ший паро_бок,

як вдо_веч, ліп_ший па_ро_бок, як вдо_веч.

Влетіла мушка в ядловець, (2)
Ліпший паробок, як вдовець. (2)

Бо вдовець биє, катує, (2)
А паробок кохат, цілує. (2)

Бо вдовець би мі вимовляв, (2)
Же першу жену ліпшу мав. (2)

За тамтой першой небіжки (2)
Били на маслі періжки. (2)

А за той другой паплюги (2)
Нема на воді памули. (2)

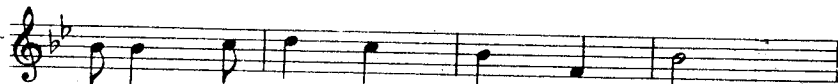
А за той третьой циганки (2)
Нема на варі стеранки.

ЧЕРВЕНА РУЖА

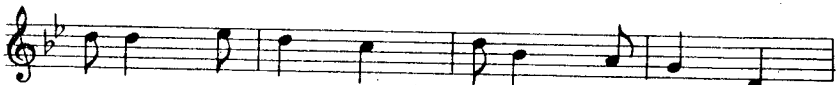
Помірно

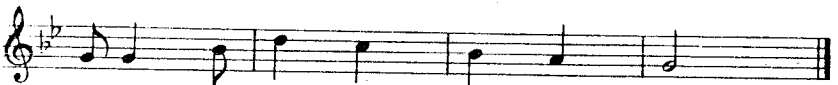
Чер-ве_ на ру_ жа, яд_ ло_ вец,

чер-ве_ на ру_ жа, яд_ ло_ вец,

ліп_ ший па_ ро_ бок, па_ ро_ бок ліп_ ший,

ліп_ ший па_ ро_ бок, як вдо_ вец.

Червена ружа, ядловец. (2)
Ліпший паробок, паробок ліпший,
Ліпший паробок, як вдовец.

Бо вдовец биє, катує, (2)
Паробок стискат, стискат паробок,
Паробок стискат, цілує.

Червена ружа трояка, (2)
Мала я мужа, мужа я мала,
Мала я мужа пияка.

Муж нич не робит, лем все п'є, (2)
Приде додому, додому приде,
Приде додому, мене б'є.

Не бий мя, мужу, не карай, (2)
Лишу ти діти, діти ти лишу,
А сама піду за Дунай.

Як до Дунаю сідала, (2)
Білом хусточком, хусточком білом,
Білом хусточком махала.

А за той першой небіжки (2)
Плавали в масти, в масти плавали,
Плавали в масти періжки.

А за той другой небоги (2)
Плавали г'воді, г'воді плавали,
Плавали г'воді стоноги.

БОЖЕ, БОЖЕ, ШТО ТИ МІ ДАВ

Помірно

Бо_ же, бо_ же, што ти мі дав,
до серденька ве_ ли_ кий жаль, до серденька,
до мо_ його, ой не вийде мі ни_ гда з ньо_ го.

Боже, боже, што ти мі дав,
До серденька великий жаль,
До серденька, до мого
Ой не вийде мі нігда з нього.

Боже, боже, што мі з того,
Же я пішла за старого:
Старий лежить, в грудях храпит,
Ей, мене млоду не облапит.

САМА Я РУЖУ САДИЛА

Помірно

1. (4.) Са_ ма я ру_ жу са_ ди_ ла,
2. (3.) Час, дів_ ча_ та, за_ муж и_ ти,

са_ ма я ру_ жу сі_ я_ ла,
час, дів_ ча_ та, і по_ ра,
са_ ма я хлоп_ ця ой по_ лю_ би_ ла,
са_ ма-м ся за не од_ да_ ла.

Сама я ружу садила,
Сама я ружу сіяла,
Сама я хлопця ой полюбила,
Сама-м ся за не оддала.

Час, дівчата, замуж ити,
Час, дівчата, і пора,
Я віддалася молоденькая,
Тепер мя болит голова.

Діти плачут,— хотят їсти,
Діти плачут,— хотят спати,
А на постели чоловік лежить,
Каже си люльку подати.

Сама я діти кормила,
Сама я діти вклала,
Щаслива би я у бога біла,
Кеби я мужа не мала!

А ЦИ ТИ МЯ НА ПУТИСКУ ЗНАЛЯС

Жваво

А ци ти мя
На путиску зналяс, (2)
Же мя биеш
Каждий ден по два раз? | Двічі

Взяв ти зо мною
Воли і корови, (2)
Взяв ти зо мною
Всіляки прибори. | Двічі

Взяв ти зо мною
Коника у сідлі, (2)
Што він стояв
По коліна в сріблі. | Двічі

Взяв ти зо мною
Перину писану, (2)
Взяв ти зо мною
Ладу малювану. | Двічі

Взяв ти зо мною
Качки, кури, гуси, (2)
Кед лес мя взяв,
Любити мя мушиш. | Двічі

ЯК Я ИШОВ ПРЕЗ ГОРЕЧКУ

Помірно

Як я ишов през горечку,
Ищи не бив ден, (3)
Спіткав я там шварне дівча,
Што пололо лен. (3)

Сказав я ї — добре щастя,
Ти, што полеш лен! (3)
Тільки мене моя мамця
Научила лем. (3)

Воліла-с мя, моя мамцю,
До кляштору дац, (3)
То би я ся научила
На срганах грац. (3)

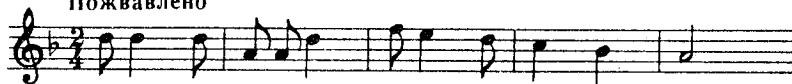
Ой, а што ж то за органи
В новим кляшторе, (3)
Сідит дівча за столичком
Засмученоє. (3)

Сідит дівча за столичком,
Як ружовий квіт, (3)
Заплакало чорни очи,
Змінився ї світ. (3)

Чого плачеш, чом нарічеш,
Чого тобі жаль? (3)
Того вінка зеленого,
Што-с мі вчера взяв. (3)

БИЛА Я ВЕСЕЛА

Пожвавлено

Би_ла я ве_се_ла, а_ле не в тім роч_ ку,

пі_шла мі ве_селіст за го_ ру ви_ соч_ ку.

Била я весела, але не в тім рочку,
Пішла мі веселіст за гору височку.

За гору височку, за море червене,
Юж моє серденько не буде веселе.

Вийду на долину і там собі стану,
Кому ж я ся, боже, до ручок достану.

Стяли бучка, стяли, стяли зеленого,
Взяли за воячка фраіра мойого.

Єдного мі взяли, другого ся строят,
Ци тоти панове бога ся не боят?

ОПИЛА-М СЯ, ОПИЛА

Не поспішаючи

О_пи_ла-м ся, о_пи_ла, што я бу_ду

ро_би_ла! О_пи_ла-м ся на ме_де,

хто мя до_мів од_ве_де!

Опила-м ся, опила,
Што я буду робила?
Опила-м ся на меде,
Хто мя домів одведе?

Такий ся мі залицяв,
Што ноговиц пожичав,
Не піду я за нього.
Ноговиці не його.

ГОРОМ ИДУ, КОНІ ВЕДУ

Помірно

Гором иду, коні веду,
Попід гори воли жену,
Хто би не мав, дав би-м му два,
Бо мі з ними велька біда.

Боже, боже, скарав єс мя,
З ледачином зв'язав єс мя,
Ледачина в корчмі піє,
Приде додом, мене бие.

ЗОЗУЛЕНЬКА КУКАТ

Не швидко

Зозуленька кукат, моє серце лукат,
Зозуленька в гаю, моє серце в жалю.

Зозуля кукала, правду повідала,
Же я там не буду, де-м ся виховала.

Де-м ся не родила, де-м ся не ховала,
Мушу привикати, де мя мати дала.

Ой боже мій, боже, яка я нещасна,
Юж моя зіронька на небі загасла.

Дольо моя, дольо, дольо нещаслива,
Де ти товди біла, як мя мац родила?

А біла я, біла, у сіньох, за дверми,
Пустила-м ся до хиж,— двері мі заперли.

Бодай тота душа нігда не сконала,
Што мі перед дольом двері замикала!

СПІВАНОЧКИ МОЇ

Рухливо

Спі_ ва_ ноч_ ки мо_ ї, ой де я вас по_ ді_ ю,
пі_ ду до лі_ си_ ка, ой, там я вас по_ сі_ ю.

Співаночки мої,
Ой де я вас подію,
Піду до лісика,
Ой, там я вас посію.

Будут там дівчата
По траву ходити,
Співаночки мої,
Ой будут находити.

Зроблю я з вас, зроблю,
Ой што найкращу грядку,
Жеби-сте остали,
Ей, людям на пам'ятку.

ОЙ А ВЕРШЕ МІЙ

Швиденько

Ой а вер_ ше мій, вер_ ше, ей, мій зе_

_ ле_ ний вер_ ше, юж мі так не бу_ де,
ей, як мі би_ ло пер_ ше.

Ой а верше мій, верше,
Ей, мій зелений верше,
Юж мі так не буде,
Ей, як мі било перше. | Двічі

Ой бо перше мі било,
Ей, до полудня спати,
А тепер я мушу,
Ей, вчас рано вставати. | Двічі

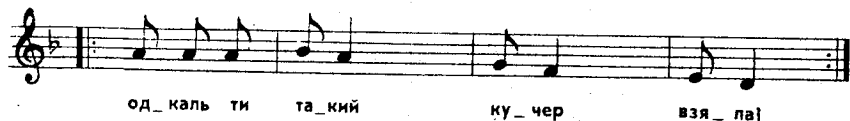
Ой юж мі так не буде,
Ей, як мі било влони,
Юж мі не завітне,
Ей, квіток на яблони. | Двічі

Ой добрі било влони,
Ой не знам того рочку,
Хто ж мі буде лігав,
Ей, коло мого бочку. | Двічі

Ой співаночки мої,
Ой де я вас подію,
В святу неділеньку,
Ей, по горах розсію. | Двічі

ВЕРБА, ВЕРБА КУЧЕРЯВА

Помірно. тужливо

Верба, верба кучерява, (2)
Одкаль ти такий кучер взяла? (2)

Бистра вода корін мила, (2)
Не піду замуж рочок, зо два, (2)

Але піду на п'ятого (2)
За пиячиска проклятого. (2)

Гварят люде, же він не п'є, (2)
Щовечеронька з корчми иде. (2)

Вечероньком, то раноньком, (2)
Пропив коника за гороньком. (2)

Пропив коня вороного, (2)
Иде до стайні по другого. (2)

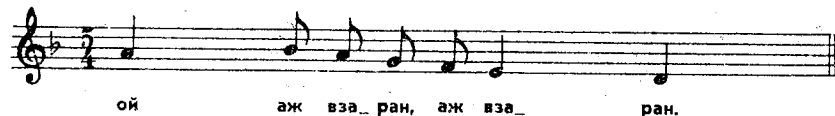
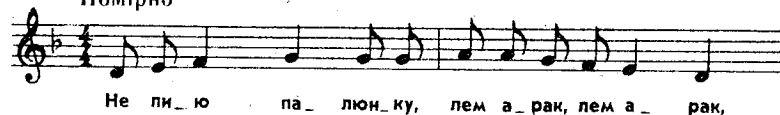
Мила його наперед нього, (2)
Дає дуката золотого. (2)

А в обличку дверка мала, (2)
В вишневім садку ночувала. (2)

А зозуля: ку-ку, ку-ку, (2)
За што я бідна терплю муку? (2)

НЕ ПІЮ ПАЛЮНКУ

Помірно

Не пію палюнку, лем арак, лем арак, (2)
Не піду я домім, аж взаран, аж взаран,
Ой аж взаран, аж взаран.

Не пію палюнку, лем палену воду, (2)
Не люблю дівчатко, лем його подобу,
Ой лем його подобу.

Пияв би я, пияв, кеби-м жени не мав, (2)
Жену мам ледашто, пити не мам за што,
Ой пити не мам за што

В НЕДІЛЮ РАД ПАЛЮНКУ ПИЮ

Повільно

1. (2) В не_ ді_ лю рад па_люн_ку пи_ю,

3 Пришла, бо_же, прий_ мий, свя_та не_ді_лень_ка,

в по_ не_ ді_ льок

пи_ ла би ся, пи_ ла,

я ей не ви_пі_ю, г'вів_то_рок рай_цю_ю,

и_щи со_бі при гу_дач_ку тан_цю_ю.

В неділю рад палюнку пию,
В понеділок я ей не вилію,
Г'вівторок райцюю,
Ищи собі при гудачку танцюю.

В середу час би домім піти.
А в четвер би дашто зробити,
В п'ятницю, в суботу,
Треба би нам порахувац роботу.

Пришла, боже, прийми, свята неділенька,
Пила би ся, пила, сладка палюнька,
І то так ден по ден,
Пила би ся палюнечка кождий ден.

КАДИ ІДУ, ТАДИ ІДУ

Швиденько

Ка_ди і_ду, та_ди і_ду, корчми не ми_на_ю,

дай, шин_ка_рю, го_рі_воч_ки, хоц гро_ший не ма_ю!

Кади їду, тади їду,
Корчми не минаю,
Дай, шинкарю, горівочки,
Хоц гроший не маю!

Дай, шинкарю, горівочки,
Дай, шинкарю, меду,
Бо я свою фраїрочку
Додомоньку веду.

ЗУМЕРЛА МІ ЖЕНА

Не швидко, тужливо

Зу_ мер_ ла мі же_ на,
юж я вдо_ вец, зу_ мер_ ла мі же_ на,
юж я вдо_ вец, дам їй по_ хо_ ва_ ти,
дам їй по_ хо_ ва_ ти під яд_ ло_ вец.

Зумерла мі жена, юж я вдовец, (2)
Дам їй поховати (2)
Під ядловец.

Бере ся ї яма на цментарі, (2)
Жено моя любя, жено моя добра,
Под додому!

Юж я ти не піду, лем ся ожень, (2)
Лем тоти діточки, дрібни сироточки
Не розожен.

Єдно в кабатику — на службину,
І друге в сурдутку — на службину,
А третє в кошельці, четверте в пеленці —
Під перину.

ОЙ КАЖДА ДІВЧИНА

Помірно

Ой каждая дів_ чи_ на в се_ лі хлоп_ ця ма_ є,
а о мі, си_ ро_ ті, ни_ хто нич не зна_ є.

Ой каждая дівчина в селі хлопця має,
А о мі, сироті, ніхто нич не знає.

Вийду на музику, там хлопці гуляють,
Берут дівки в танец, а мене не знають.

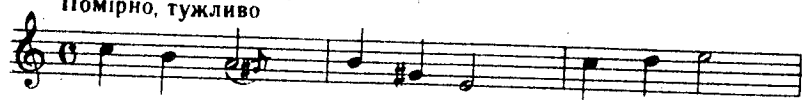
Я бідна сирота стою и думаю,
Ніхто мя не бере, бо поля не маю.

Мамо моя, мамо, што ти наробила,
Же-с мене на світі без поля лишила?

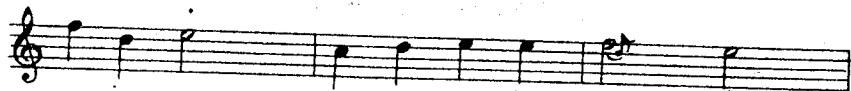
Тече вода, тече, на тихім Дунаю,
Піду я ся втоплю, бо щастя не маю.

ДОЛОВ ТЕМЕТОВОМ

Помірно, тужливо

До_ лов те_ ме_ то_ вом би_ стра во_

_ да бі_ жит, юж на_ ша ма_ мич_ ка,

юж на_ ша ма_ мич_ ка в чор_ ній зем_ ли ле_ жит.

Долов теметовом
Бистра вода біжить,
Юж наша мамичка (2)
В чорній землі лежить.

Лежить она, лежить,
Юж нігда не встане,
Моє смутне серце (2)
Плакати не стане.

Бо моє серденько
З каменя твердого,
Потріскався во мі (2)
З жалю великого.

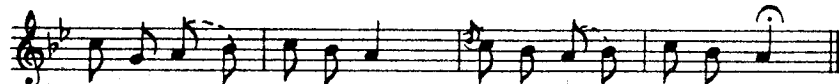
Встанте, мамо, встанте,
Юж-сте ся виспали,—
Посмотрте сироти, (2)
Што по вас остали.

А БИЛО ТО ПРЯД ЛЯТИ

Помірно

А би_ ло то пряд ля_ ти, а би_ ло то пряд ля_ ти,

як бив бо_ гач бо_ га_ тий, як бив бо_ гач бо_ га_ тий.

А било то пряд ляти, (2)
Як бив богач багатий. (2)

А Лазар бив убогий, (2)
То він лежав на гної. (2)

Пси округи зберали (2)
Та й Лазаря ховали. (2)

А як богач то дознав, (2)
То свої пси запряц дав. (2)

Ой богачу, брате мій, (2)
Та т' ся надо мною змилуй! (2)

Дай мі соли і хліба, (2)
Заплатит ти бог з неба. (2)

Не минула година, (2)
По Лазаря новина. (2)

Пришли по не ангели, (2)
Та го до неба взяли. (2)

Не минула година, (2)
По богача новина. (2)

Пришли по не два чорти (2)
Та го хтіли зожерти. (2)

Як го взяли, так несли (2)
Понад гори, над ліси. (2)

Пришли они пред пекло: (2)
Отвор, старший, оженко! (2)

Зложили го на стільці, (2)
Давали му пиц смольцу.

Пий, богачу, то вино, (2)
Бо-с го не пив, як живот. (2)

Богач пиє і думат, (2)
Же му в горлі гірко барз. (2)

Розозрився широко, (2)
Взрів Лазаря високо. (2)

Ой Лазарю, брате мій, (2)
Та т' ся надо мною змилуй! (2)

Умоч г'мори палец свій, (2)
Охлад ти язик мій.

Чого ж ти мя братом звеш, (2)
Кед я смердів яко пес? (2)

Мав-єс срібло і золото, (2)
Вшитко зишло на блото. (2)

Мордували зли дуси (2)
На срібернім ланцусі. (2)

КОЛИСКОВІ

А ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ

Повільно

А лю_ляй мі, лю_ляй, ді_ти_но од бо_га,
а ке_би я те_бе при_ко_ли_сац мог_ла.

The image shows two staves of musical notation in a 2/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The first staff is labeled 'Повільно' (Ad libitum). The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The second staff continues the melody.

А люляй мі, люляй, дітино од бога,
А кеби я тебе приколисац могла.

Кеби ти мі уснув хочкі на годину,
Мала би я тебе за добру дітину.

А люлю мі, люлю, під зелену дулю,
Дуля ся розвіє, дітину прикриє.

Колисала би-м тя і гводне і вночи,
Кеби-м ся діждала од тебе помочи.

А люляй мі, люляй, моє мале дітя,
Підеме до гаю назбераме квітя.

Люляй же мі, люляй, мій квітку молодий,
Як ти мі вироснеш, подаш ти мі води.

ОЙ ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

Повільно

Ой лю_ляй же мі, лю_ляй, кед мі маш лю_ля_ти,
бо я те_бе не мам ко_ли ко_ли_са_ти.

Ой люляй же мі, люляй,
Кед мі маш люляти,
Бо я тебе не мам
Коли колисати.

Ни я тебе не мам
Коли колисати.
Ни я тобі не знам
Красьні заспівати.

А люляй мі, люляй,
Пренайдражший пташку,
Нашто я тя ховам
На ту біду тяжку.

Люляй же мі, люляй,
Дітятко маленьке,
Дітятко маленьке,
Красне, білюсьеньке.

А люляй мі, люляй,
Сиви очка стуляй,

Сама би-м стуляла,
Кеби-м сиви мала.

А люляй мі, люляй,
Мій сивий голубе,
Хто тя заколише,
Як мене не буде?

А люляй мі, люляй,
Як мі маш люляти,
Як мі будеш спати,
Вшию ти кабатик.

А усний мі, усний,
Великий виросний,
Ангел тя zobудит,
Він тебе рад видит.

ЯК КРАЛЬОВА СОВА

Весело

Як кра_льо_ва со_ва, як кра_льо_ва со_ва
ве_сі_ля справля_ла, ве_сі_ля справля_ла,

Як кральова сова (2)
Весіля справляла, (2)

Сестриця лисиця (2)
Сина оженила. (2)

Два брата каплуни (2)
Житце молотили, (2)

Курочка з когутом (2)
До млина носили. (2)

Баран житце меле, (2)
Вівця мірки бере, (2)

А гуска сірая (2)
Хліб до пеца валят. (2)

Гусак на ню сичит, (2)
Хліб до пеца тичит. (2)

Медвід ім газдує, (2)
Вовк з козом танцює. (2)

Хватив вовк козиско, (2)
Втяв з ньом о пнячиско. (2)

Гоя, коза, гоя, (2)
Юж лес тепер моя! (2)

СОШТААЬНО ПОБУТОБИ

ЖОВНИРСЬКИ

ЕМІГРАНТСЬКИ

СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІ

ГОРИ НАШИ

Помірно, тужливо

Го_ри на_ши, го_ри на_ши, го_ри на_ши Кар_па_ти,
ни_хто не зна, не бу_де знав,
кіль_ка ви в нас вар_та_те.

Гори наши, гори наши,
Гори наши Карпати,
Нихто не зна, не буде знав,
Кілько ви в нас вартате. | Двічі

Гори наши, гори наши,
Гори наши Бескиди,
Що вас дати не казали
Наши діди-прадіди. | Двічі

Гори наши, гори наши,
Гори наши Карпати,
Не змінив би-м вас, (2)
Гей, за жадни дукати. | Двічі.

ГОРИ МОЇ

Помірно

Го_ри мо_ї, го_ри зе_ле_ни,
в пре_крас_нім ві_ноч_ку sple_те_ни,
шов_ко_вом тра_вич_ком на_кри_ти,
ро_ка_ми-ві_ка_ми за_би_ти.

Гори мої, гори зелени,
В прекраснім віночку сплетени,
Шовковом травичком накрити,
Роками-віками забити.

Гори мої, гори прекрасни,
Як на небі зіроньки ясни,
Як в гаю ружи червоненьки,
Таки мому серцю миленьки.

Гори мої, гори Карпати,
Дорогши, як злоти дукати,
Дорогши од вшитких гор світа.
Цне ся мі за вами од літа.

Гори мої, гори скалисті,
Аж попід небеса фалисті,
Своїми білими верхами
Помішани часто з хмарами,

Чучарик з Чучаром в дубочку,
Гомоля з Кичером при бочку,
Лемко став та й думку думає,
Жаліє же долі не має.

БИВ Я ПАРОБЕЧЕК

Не швидко

Бив я паробечек, не било мі пари,
Закля я любував (2)
Дівча білої твари.

Жеби такий другий, як я, паробечек.
Розвалили би сме (2)
Зборівський замечек.

Як мя мате забиц, забийте мя в ярку,
Най ко мі приходят (2)
Дівки на фіалку.

Фраїречко моя, маш мя випровадиц
На тоту гіроньку, (2)
Де мя мают забиц.

Научили сме ся оба к єдній ходиц,
А чи нам не буде (2)
Дакотрому шкодиц?

А ПРИШОВ Я ДО КОРЧМИЧКИ

Жваво

ся па_ лит, кач_ мар_ ка ся па_ лит.

А пришов я до корчмички,
А в корчмичці грають; (2)
А я собі з качмаречком,
Качмарка ся палит.

Двічі

А я собі з качмаречком
Гуляц і танцювац, (2)
Гей, а мої братішкове
Стодолки рабувац.

Двічі

Ей, кукурику, грайце,
Коники сідлайце, (2)
Ой а тилько за вратами
Едного зоставце.

Двічі

Ой не їдте горами,
Але долинами, (2)
А як я си погуляю,
Поїду за вами.

Двічі

Ой гуляй собі, гуляй,
Качмаречко тлуста, (2)
Бо юж твоя стодолка
І комірка пуста.

Двічі

Ой ключики за пасом,
Коники за лясом, (2)
Ей, а як ся заран дознаш,
Заплачеш ти гласом.

Двічі

НАД ГАЛИЧОМ ЯСНА ЗОРЯ

Досить швидко
Над Га_ ли_ чом яс_ на зо_ ря, над Га_ ли_ чом

яс_ на зо_ ря, ти_ хий ві_ тер ві_ є

з мо_ ря, ти_ хий ві_ тер ві_ є з мо_ ря.

Над Галичом ясна зоря, (2)
Тихий вітер віє з моря. (2)

Уже, уже стан, русинє, (2)
Твоє ім'я не загине! (2)

Векша сторона за нами, (2)
Юж вороги під ногами. (2)

Юж вороги утікають, (2)
Бо їм права пропадають. (2)

Грими, Дністре, шуми, Сяне, (2)
Радість, радість, галичане! (2)

ЖОВНІРСЬКІ

В НЕДІЛЕНЬКУ ЯСНЕ СОНЦЕ СХОДИТ

Маршово

В неділеньку ясне сонце сходить,
Ластівочка виходить;
Посмот, дівча, по місті Лемберку
Юж ся Янчик проходить.

Проходить ся по місті Лемберку,
Аж му шабля сталює,
Посмот, дівча, по місті Лемберку
Юж ся Янчик шнурує.

Шнурує ся едвабном хустечком,
Аж му силзи падають;
Посмот, дівча, по місті Лемберку,
Юж му мундур давають.

Давають му цілий мундур його
І коника враного,
Посмот, дівча, по місті Лемберку,
Юж він сідат на нього.

А як він сів на враного коня,
Три раз він ся обручив,
Посмот, дівча, по місті Лемберку,
Юж ся з тобом розлучив.

Розлучив ся на дві, на три слова,
І на єдно знаменя,
Посмот, дівча, по місті Лемберку,
Будеш моя, або не.

А В НЕДІЛЮ РАНО

Маршово

А в неділю рано, ще сонце не сходить,
Молоденький жовнір по касарні ходит. (2)

По касарні ходит, шаблю в руках носить,
Пана капітана о урльоп ся просит. (2)

Пане капітане, пусте мя додому.
Лишив я дівчину, сам не знаю кому. (2)

Пущу я тя, пущу, але не самого,
Кажу осідлати коника сивого. (2)

Коника сивого і нове сіделце,
Підеш до дівчини, розвеселиш серце. (2)

Їде жовнір, їде, ворота минає,
Вийшла стара мати жовніра витати. (2)

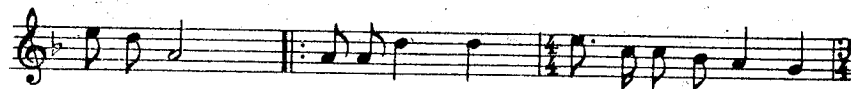
Пане жовніроньку, ходіт же до хати,
Бо ваша дівчина хоче умирати. (2)

НА ОНГАРСЬКІЙ, НА ОФІ

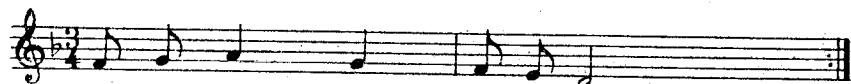
Помірно

На он_гар_ ский, на о_фі бі_ла ру_жа

про_кви_тат, там он_гар_ ска та_я ка_сар_неч_ка

бі_лом ша_ том на_кри_та.

На онгарській, на офі
Біла ружа проквітат,
Там онгарска тая касарнечка
Білом шатом накрита.

Двічі

Бивають в ній панове
Войскови офіцире.
Єдна мати свого сина мала
І того ї забрали.

Двічі

Як они го забрали,
Дали йому коничка,
Кілько разів він на нього сідат.
Заболит го главичка.

Двічі

Главичка го заболит,
Шабелька му задзвонит,
Ани єдно з той мойой родини
Не приде мі на погріб.

Двічі

Ани отец, ани мац,
Ани сестра, ани брат,
Ани моя, моя наймиленьша
Не приде ся пожегнац.

Двічі

Не придеся пожегнац,
Ани мені ручку дац,
Ани моя, моя наймиленьша
Не приде мі ручку дац.

Двічі

НЕДАЛЕКО В ТІЙ ДЗЕДЗИНЕ

Помірно

Не_да_ле_ко в тій дзе_дзи_не, не_да_ле_ко

в тій дзе_ дзи_ не, ой ве_ льо мло_ дих
хлоп_ців ги_ не, ой ве_ льо мло_ дих хлоп_ців ги_ не.

Недалеко в тій дзедзинє, (2)
Ой вельо младих хлопців гине. (2)

Вивели їх під мураву, (2)
Гей, попід ножки їм стріляли. (2)

Летят кулі за кулями, (2)
Ой, тече кровця ярочками. (2)

Єден кричит: ратуйте мя! (2)
А другий кричит: добийте мя! (2)

Третій кричит: копте яму! (2)
Гей чвартий кричит: кинте мя в ню! (2)

Кеби моя мати знала, (2)
Гей, в порох би ся розсіпала. (2)

А воячок, неборачок, (2)
Ой стоїт в поли, яко крячок. (2)

А ХТО ХОЧЕ ВОЙНУ ЗНАТИ

Маршово

А хто хо_ че вой_ ну зна_ ти,

а хто хо_ че вой_ ну зна_ ти, не_ хай і_ де
жи_ то жа_ ти, не_ хай і_ де жи_ то жа_ ти.

А хто хоче войну знати, (2)
Нехай іде жито жати. (2)

Там дівчина жито жала, (2)
Сіла на сніп та й думала. (2)

Іде жовнір з України (2)
Та й керує до дівчини. (2)

Дівча, дівча, як ся маєш, (2)
Чого сідиш та й думаєш? (2)

А я сіджу та й думаю, (2)
На країну споглядаю. (2)

Як улани ся цвітлюют, (2)
Шабельками вививають. (2)

Шабельками вививають, (2)
Біле тіло розтинають. (2)

Біле тіло розтинають (2)
І могили розкладають. (2)

Від Австрії до Москаля (2)
Плине річка кирвавая. (2)

А коло той кирвавиці (2)
Сідит жовнір на травиці. (2)

З правої ручки кров ся ліє, (2)
А на лівій гвер тримає. (2)

Возмий, возмий піску жменю, (2)
Посій, посій на каменю. (2)

Як ти пісок житком зийде, (2)
Хтовди твій син з війни прийде. (2)

Не є піску, жеби зишов, (2)
Не є сина, жеби пришов. (2)

ШТИРНАЙЦЯТИЙ РІК СМУТНИЙ НАСТАВ

Помірно

Штир_най_ця_тий рік смут_ний на_став,

штир_най_ця_тий рік смут_ний на_став,

пер_шо_го серп_ня плач на край вправ.

Штирнайцятий рік смутний настав, (2)
Першого серпня плач на край вправ.

Першого серпня плач на край вправ, (2)
Бо ся на войну каждый зберав, (2)

Бо ся на войну каждый зберав, (2)
В суботу гвечер вже каждый знав.

В суботу гвечер вже каждый знав, (2)
В неділю рано вже ся пращав.

Пращай мі, мамусь, пращай мі раз, (2)
Добре я знаю — по смерт іду.

Ой а пішов я до Львова, (2)
Заболіла ня голова.

А дали мене в ліс, на варту, (2)
Вистрілив кулю з граната.

Летіла куля через гору, (2)
Та й ударила у грудь мою.

Та й ударила у грудь мою, (2)
Потекла кровця яречкою.

Потекла кровця яречкою (2)
Аж до тихого Дунаю.

А в тім Дунаю бистра вода, (2)
Там розмовяла жінка моя.

Там розмовяла жінка моя, (2)
А діти плачут — тата нема.

А діти плачут — тата нема, (2)
Хто ж нам пооре, прийде весна?

Хто ж нам пооре, прийде весна, (2)
Хто ж нам покосит, придуть жнива?

Хто ж нам покосит, придуть жнива, (2)
Хто ж нам змолотит, прийде зима?

Хто ж нам змолотит, прийде зима? (2)
Ой боже, боже — тата нема.

КАЛИНКА, КАЛИНКА

Помірно швидко

Музична партитура для пісні «Калинка, калинка». Вона складається з трьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою кожного рядка наведено відповідні ліричні рядки українською мовою.

Ка_лин_ка, ка_лин_ка, верхом чер_во_нень_ка,
за добрим шу_га_йом же_на мо_ло_день_ка.

Калинка, калинка, верхом червоненька,
За добрим шугайом жєна молоденька.

Сієся, сієся татарка по лісі,
Сієся лєлія для мого фраїра.

Там на горі студня і відро, і відро,
А мого милого нізвідки не видно.

Ішов мій миленький, ани ся не видно,
Лєм му за дроженьку білих ніжок слідно.

Вєрбуют, вєрбуют гузаре на коня,
І я ся звєрбую, фраїрєчко моя.

Хлопец я си, хлопец, годував мя отец,
Годувала матка, цісар до остатка.

ЮЖ ЛЕМ ПООРАВ

Не швидко

Музична партитура для пісні «Юж лем поорав». Вона складається з чотирьох рядків нот на п'ятилінійній шкалі. Під нотою кожного рядка наведено відповідні ліричні рядки українською мовою. Другий і третій рядки мають позначення 1 та 2, що вказує на повторення певних частин мелодії.

Юж лем по_о_рав пів пе_ре_ло_га, раз,
ви_шла ми_лень_ка, і_сти ви_нес_ла
і рек_ла ще_стя пер_ший раз,
і рек_ла ще_стя пер_ший раз.

Юж лем поорав пів перелога, раз,
Вишла миленька, їсти винєсла
І рекла щєстя перший раз.

Двічі

Витай, миленька, витай, серденько, раз,
Тяжко-м поорав, лекше посію,
Зберати буду лекше зас.

Двічі

Пришла мі карта до войска ити, раз,
Плаче миленька, плаче серденько,
Наріче тяжко, плаче барз.

Двічі

Не плач, миленька, не плач, серденько, раз,
Войско вислужу, додому приду,
Газдувац буду, вера, зас.

Двічі

Войско вислужив, додому пришов, раз,
Миленька-мила іншого має,
Мене не хоче, гірше зас.

Двічі

Дівчатко шварне, не буд парадне, раз,
Подай мі ручку, подай правую,
Подай мі ручку, подай зас!

Двічі

Подай мі ручку, подай правую, раз,
Побесідуйме і ся поженьме,
То буде гарді, вера, крас.

Двічі

ТАМ В ГОРЛИЦЯХ

Стримано

Там в Горлицях, на вишнім облячку
Заберают хлопців за воячків.
Ой ти, віте, пошто-с нас забрац дав,
Кед я ищи своїх рочків не мам.

Таке серце моє розжалене,
Як желізо в огни розпечене,
Кед'я ищи в осемнастім рочку.
Мушу носиц карабін на бочку.

Як я буду на войну їхати,
Дам я собі коничка ковати,
Дам я йому злотих клинців набиц,
Мила моя, мушу тя зохабиц.

А будеш ти, мой мила, плакати,
Буду до тя дробний лист писати,
Дробний листок на білім папері,
Де я буду стояв на кватері.

СЯНІЧКА КАСАРНЯ

Досить жваво

.. ме_ ня, ся_ ніц_ ка ка_ сар_ ня
з дріб_ но_ го ка_ ме_ ня,
є в ній пов_ но війська, фра_ ю_ річ_ ко мо_ я.

Сянічка касарня з дрібного каменя, (2)
Є в ній повно війська, фраюрічко моя.

А я свого коня шумно вифутрую, (2)
Штоби мі ся світив, як помашерую.

Як помашерую седем миль за Дунай, (2)
Нич там не увидиш, лем тот німецький край.

В тім німецькім краю крови по коліна, (2)
Не одна заплаче мамця наша рідна.

ЯК Я НА ВОЙНУ РУКУВАВ

Швиденько

Як я на вой_ ну ру_ ку_ вав,

як я на вой_ ну ру_ ку_ вав, шаб_ лю, ка_ ра_ бін
ши_ ку_ вав, шаб_ лю, ка_ ра_ бін ши_ ку_ вав.

Як я на війну рукував, (2)
Шаблю, карабін шикував. (2)

Шабля, карабін світиться, (2)
Моя наймиленьша смутиться. (2)

Ой боже, боже, боже мій, (2)
Який то тяжкий рочек мій. (2)

Кошеля на мі сторгана, (2)
Штири неділі не прана. (2)

ЯК Я МАШІРУВАВ

Швиденько

Як я ма_ ші_ ру_ вав, ми_ ла ша_ ти
пра_ ла, як я ма_ ше_ ру_ вав,

ми_ ла ша_ ти пра_ ла,
в сту_ де_ ній во_ дич_ ці, тра- та- та,
в ко_ лі_ на сто_ я_ ла, ю- ха- ха!

Як я машірував, мила шати прала, (2)

В студеній водичці, тра-та-та,

В коліна стояла, ю-ха-ха!

А просив я од неї білого ручничка, (2)

Жеби поутирац, тра-та-та,

Враного коничка, ю-ха-ха!

А она мі дала ту ружу-лелию, (2)

Жеби-м ся повернув, тра-та-та,

На тоту неділю, ю-ха-ха!

Капитан ся питат, што так красьні пахне? (2)

То біла лелия, тра-та-та,

Щто мі дала мила, ю-ха-ха!

ЮЖ НА ТРЕТІЙ РОЧОК

Досить жваво

Юж на тре_ тій ро_ чок, як при вой_ ску слу_ жу,

мам я до_ ма крас_ не дів_ ча, все я за ним ту_ жу.

Юж на третій рочок, як при войску служу,
Мам я дома красне дівча, все я за ним тужу.

Все я за ним плачу, все я о нім мишлю,
Ой, як піду до войска, то му дашто пришлю.

Ти, моя дівчино, біла і кохана,
Пишу я до тебе листок з вечера до рана.

З вечера до рана лист до тя посилам,
Бо я про тя, моє дівча, нігда не забивам.

Возми собі листок з білою розмарії,
Ой, а пак жеби-с пішла до потеграфії.

Жеби-с мі післала, то мі легше буде,
Ой бо юж моє серце про тя не забуде.

А я тобі пришлю золоту обручку,
Ой, а ти мені подаш свою праву ручку.

Золоту обручку і срібний перстеник.
Ой, ажеби люде знали, же зме заручени.

А ТАМ ДОЛОВ, ПІД ЛИПИНОЮ

Швиденько

1. А там до_ лов, під ли_ пи_ но_ ю, а там до_ лов,

2. (3-11) роз_ мов_ ля_ є,

під ли_ пи_ но_ ю

роз_ мов_ ля_ є,

сто_їт жов_ нір з дів_ чи_ но_ ю, сто_їт жовнір з дів_ чи_ но_ ю.

А там долов, під липиною (2)
Стоїт жовнір з дівчиною. (2)

Стоїт, стоїт, розмовляє. (2)
За рученьку потискає. (2)

Ти, дівчино, ти молода, (2)
Відгадай мі шість загадок! (2)

Як відгадаш,— моя будеш, (2)
Не відгадаш,— дурна будеш. (2)

А що сходить без насіння, (2)
А що росте без коріння, (2)

А що грає, голос має. (2)
А що плаче слез не має, (2)

А що біжить без прогону, (2)
А хто любить чужу жону? (2)

Я молода, я всьо знаю, (2)
Я всьо тобі відгадаю: (2)

Камін росте без коріння, (2)
Сонце сходить без насіння, (2)

Скрипка грає, голос має, (2)
Сокіл плаче, слез не має, (2)

Вода біжить без прогону, (2)
Жовнір любить чужу жону. (2)

В БАРДИЙОВІ НА МЕСЦЕ

Не швидко

В Бар_ ди_ йо_ ві на мес_ це

бі_ ла ру_ жа роз_ цви_ тат, бар_ ди_ йов_ ска

вель_ на поч_ та бі_ лом бля_ хом по_ кри_ та.

В Бардийові на месце
Біла ружа розцвітає,
Бардийовська велька почта
Білом бляхом покрита.

Мешкают в ній панове,
Німецьки офіцире,
Єдна мати сина мала,
І так його забрали.

Не плачте ви, мамичко,
Бо я юж мам конічка,
Кельо разів на не сідам,
Заболит мя главичка.

Главичка мя заболит,
Шабелька мі задзвонит,
Не прийде мі на мій погріб
Жадно з мойой родини.

Ани отец, ани мать,
Ани сестра, ани брат,
Ани моя наймиленьша
Не приде мі ручку дать.

ПОЛЕ, ПОЛЕ, ПОЛЕ ШИРОКЕ

Швиденько

По_ ле, по_ ле, по_ ле ши_ ро_ ке,
хто же бу_ де по_ ле о_ рав, як я бу_ ду ма_ сі_ ру_ вав!
По_ ле, по_ ле, по_ ле ши_ ро_ ке!

Поле, поле, поле широке!
Хто же буде поле орав,
Як я буду масірував?
Поле, поле, поле широке!

Овес, овес, овес зелений!
Хто же буде овес сіяв,
Як я буду шаблем звивав?
Овес, овес, овес зелений!

Трава, трава, трава зелена,
Хто же буде траву косив,
Як я буду шаблю носив?
Трава, трава, трава зелена!

КОМУ, МАМУСЬ, КОМУ

Помірно тужливо

Ко_ му, ма_ мусь, ко_ му ко_ шулень_ ку ши_ єш!
То_ бі, си_ ну, то_ бі, бо на вой_ ну и_ деш.

Кому, мамусь, кому кошуленьку шиєш?
Тобі, сину, тобі, бо на войну идеш. (2)

Ой сину мій, сину, вернися додому,
Най я ти зачешу головоньку твою. (2)

Не будеш ти, матусь, не будеш ти знала,
Де ся моя кровця буде розливала. (2)

Як я машірував, отец на мя волав:
Вернися, мій сину, бо я тя виховав! (2)

Воячку, воячку, в сивім калапочку,
На кого зохабляш свою фраїрочку? (2)

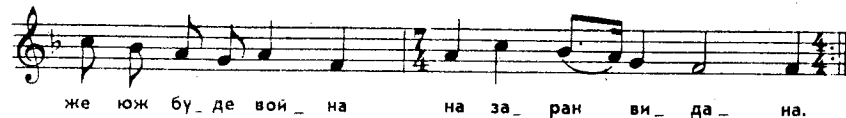
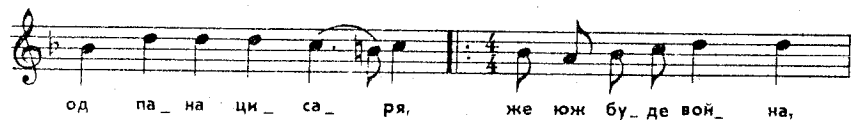
Иде доджик, иде, иде додж дрібненький,
Плачут мої очка за тобом, миленький. (2)

Не плач, мила, не плач, плач ти не поможе,
Хоц би-с душу дала, з войска не виможеш. (2)

Любилися двоє, як голубів пара,
Мусяться розийти, як та чорна хмара. (2)

Хмара ся розийде і дойджу не буде,
З нашого любліня нигда нич не буде. (2)

ИДУТ ЛИСТИ, ИДУТ

Идут листи, идут
Од пана цисаря,
Же юж буде война (2) | Двічі
На заран видана.

Цисар би воював,
Цисарівна не хце,
Не женьтеся, хлопці, (2) | Двічі
Буде война єще.

Буде война, буде
Зо світа зогнана,
Не пуцу милого, (2) | Двічі
Піду на ню сама.

Як ся мя спитают
Угорски панове:
За кого, дівчино, (2) | Двічі
Воюеш на войні?

Воюю, воюю
За свого милого,
Жеби не трафила (2) | Двічі
Кулечка до нього.

ЧЕРВЕНА КАЛИНА

ой та за_пла_ка_ ла сол_дац_ка_ я жон_ ка,

ой та за_пла_ка_ ла сол_дац_ка_ я жон_ ка.

Червена калина ні слodka, ні горка,
Ой та заплакала солдацкая жонка. (2)

Она заплакала, гірко заридала,
Же свого милого в солдати оддала. (2)

В солдати оддала до міста Варшави,
А в місті Варшаві буют барабани. (2)

Буют барабани, громко вибивають,
Молоди рекрути при войску бивають. (2)

Буют барабани, громко вибивають,
Не єдній матері жалю додавають. (2)

А боже мій, боже, нащо я родився,
Нихто не заплаче хоц би я втопився. (2)

За богацким сином отец, мати плаче,
А за сиротином чорний ворон краче. (2)

За богацким сином плаче вся родина,
А за сиротином — молода дівчина. (2)

За богацким сином йдуть попи з дяками,
А за сиротином — ворони з кавками. (2)

ДУМАШ ТИ, ДІВЧАТКО

Помірно

Ду_ маш ти, дів_ чат_ ко,

же то вой_ на шпас, же по_ бу_ ду тиж_ ден,

а_ бо дві не_ ді_ лі, при_ ду до_ мім зас.

Думаш ти, дівчатко, же то война шпас, (2)
Же побуду тижден, або дві неділі,
Приду домів зас.

Же побуду тижден, або годину, (2)
Зна то пан-біг з неба і панна Марія,
Де я загину.

Заб'ють мене в турка, або в ті Руси, (2)
Неєдна стара мац за своїм синачком
Плакати мусит.

Хцеш, дівчино, знати, який обід мам? (2)
Та печеня кінська і вода Дунайська —
Такий обід мам.

Хцеш, дівчино, знати, який напій мам? (2)
Та вода студена, з кровію змішена —
Такий напій мам.

Хцеш, дівчино, знати, яку постіль мам? (2)
Одробина місця, під главом таністра —
Таку постіль мам.

Хцеш, дівчино, знати, як мі дзвоняють? (2)
Камаратя мої на тім чистім полі
З гверів стріляють.

Хцеш, дівчино, знати, як мя ховають? (2)
Камаратя мої на тім пустім полі
Ями копають.

Хцеш, дівчино, знати, хто за мною плаче? (2)
На тім чистім полі, на могилі мої
Ворона краче.

ЧОМ ДУБ НЕ ЗЕЛЕНИЙ

Рухливо

Чом дуб не зе-ле-ний,— бо го ту-ча зби-ла,

жов-нір не-ве-се-лий,— до-ля не-ща-сли-ва.

Чом дуб не зелений,— бо го туча збила,
Жовнір невеселий,— доля нещаслива. (2)

А як же я маю веселенький бути,
Любив я дівчину, тяженько забути. (2)

Любив я дівчину за півдруга рочка,
Ніж ся не дізнали вороженьки з бочка. (2)

А як ся дізнали, дівча відобрали,
Мене молодого до войска забрали. (2)

Взяли мя до войска, як пташка з дубини,
Жаль було лишити молодой дівчини. (2)

Чекай ти, дівчино, горе тобі буде,
Як підеш від мами медже чужи люде. (2)

БИВ Я ТАМ НА РИНКУ

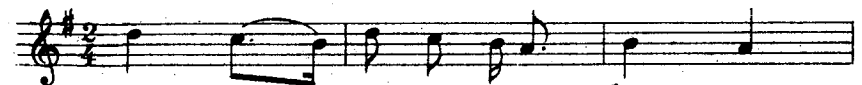
Весело

Бив я там на рин-ку, сли-шав я но-вин-ку,

же бу-дут дів-ча-та до вой-ска брац;

як я то у-сли-шав, барз лем

ся у-ті шив, же бу-ду я з ни-ма.
же бу-ду я з ни-ма ма-ши-ру-вац.

Бив я там на ринку,
Слишав я новинку,
Же будут дівчата
До войска брац;
Як я то услишав,
Барз лем ся утішив,
Же буду я з нима (2)
Маширувац.

Дівчата молоді,
Красні, як ягоди,
Не бійтеся войска,
Кед з вами я.
Дівчатко, кохам тя,
Никому не дам тя:
Не дам тя никому,
Возму тя додому,
Ганцьо моя!

А ДО НАШОЙ ЗАГРАДЕЧКИ

Досить жваво

А до на-шой за-гра-деч-ки яс-не сон-це

сві-тит, по-сі-я-ла мо-я ми-ла
вше-ли-я-ки кві-ти.

А до нашой заградечки ясне сонце світит,
Посіяла моя мила (2)
Вшелияки квіти.

Посіяла, заgrabала, біла ружа зишла,
Чого же ти, моя мила, (2)
До касарні пришла?

Кед лес пришла, сідай собі, можеш ночувати,
На тій моїй постеличці (2)
Едну нічку спати.

Сіла мила та й заснула, спала аж до рана,
Рано встала, заплакала, (2)
Же ей болит глава.

Як тя мала глава болиц, било мі повісти.
Дав би я ти дошикувац (2)
Доктора довести.

А як доктор ку ній пришов, зараз ї одгадав:
Чекай, дівча, до вечора, буде хлопец або цера
Заразіцка — зараз.

ЧОРНА ХМАРА НАСТУПАЄ

Не швидко

Чор_на хма_ра на_сту_па_є, дріб_ний дощ и_

_де, а мо_ло_ди жов_ні_ронь_ки

п'ют го_рів_ку, п'ют. п'ют.

Чорна хмара наступає, дрібний дощ иде,
А молоди жовніроньки п'ют горівку, п'ют. (2)

Ой п'ют они горівоньку, їдять ягідки,
Та ще собі споглядають на чужі жінки. (2)

Чужі жінки, як ягідки, як ружовий квіт,
А ти мені, шабелино, зав'язала світ. (2)

Возму я тя, шабелино, за остри боки,
Кину я тя, шабелино, в Дунай глибокий. (2)

Плавай, плавай, шабелино, вчися плавати,
А я піду, молод жовнір, жінку шукати.

ТАМ НА ГОРІ ДВА ЯВОРИ

Не швидко

Там на го_рі два я_во_ри,

тре_тій зе_ле_ нень_кий, ле_жит, ле_жит

у шпи_та_ли жов_нір мо_ло_ день_ кий.

Там на горі два явори,
Третій зелененький,
Лежить, лежить у шпитали
Жовнір молоденький.

Лежить, лежить, тяжко дише,
Буде умерати,
А ви, мої товарише,
Дайте мамі знати.

Мама пришла, мама пришла,
Барз ся розплакала,
Ой сину мій дорогенький,
Я тя не познала.

Як же ти мя, моя мамусь,
Масш познавати,
Кед я лежу такий бідний,
Бо мушу вмерати.

А при войску не ховают
Ни попи, ни дяки,
Лем при войску поховают
Цісарски вояки.

ЖЕБИ-М НЕ БИВ ХЛОПЦЕМ

Швиденько

Жеби-м не бив хлопцем, не бив би-м жовніром.

ей, не мав би-м кабата з червоним ковніром.

Жеби-м не бив хлопцем,
Не бив би-м жовніром,
Ей, не мав би-м кабата
З червоним ковніром.

Двічі

Хлопец я си, хлопец,
Годував мя отець,
Ей, годувала матка,
Цісар до остатка.

Двічі

Шабелька не моя,—
Пана цісарйова,
Ей, він ю мі дарував,
Жеби-м з ньом воював.

Двічі

Шабелька не моя,—
Пана цісарйова,
Ей, як ся в ньой вирубам,
То сереньча моя!

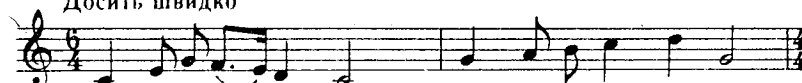
Двічі

На небі зізвдочки,
То мої дружочки,
Ей, а куля із канона,
То єст моя жена.

Двічі

ПЕРШОГО ВЕРЕСНЯ

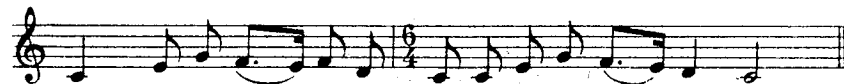
Досить швидко

Першого вересня войну видавали,

вшитких жовніроньків, вшитких жовніроньків

до войска забрали, та до войска забрали.

Першого вересня
Войну видавали,
Вшитких жовніроньків (2)
До войска забрали,
Та до войска забрали.

Як ти, мій миленький,
На війну поспішиш,
Кому ти мя, милий, (2)
На кого мя лишиш,
Та на кого мя лишиш?

Лишу я тя тому,
Што світит на небі,
А о рочок, о два (2)
Вернуся ку тобі,
Та вернуся ку тобі.

Юж на третій рочок,
Як ся война точит,
Як я виплакую (2)
Свої чорни очи,
Та свої чорни очи.

Вишла на подвір'я,
Ручки заламала,
Як на землю впала, (2)
Гірко заплакала,
Та гірко заплакала.

Идут з війни, идут,
Южек повертают,
А мого милого (2)
Лем коника ведут,
Та лем коника ведут.

Ведут його, ведут,
В жалобнім закритий,
А юж мій миленький (2)
На війні забитий,
Та на війні забитий.

Не плач, дівча, не плач,
Не жалуй ти його,
Иде нас ту тисяч, (2)
Вибер си єдного,
Та вибер си єдного.

Хоц би вас ту ишло,
Як піни на морі,
Не зийде мі з мисли (2)
Мій милий николи,
Та мій милий николи!

КОЛО ОСЬВЕНЧИМА

Досить жваво

Коло Осьвенчима
містечка, коло Осьвенчима
містечка зазеленілася мі.
зазеленілася мі травичка.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: 'Ко_ ло Ось_ вен_ чи_ ма'. The second staff continues: 'мі_ стеч_ ка, ко_ ло Ось_ вен_ чи_ ма'. The third staff: 'мі_ стеч_ ка за_ зе_ ле_ ні_ ла ся мі.'. The fourth staff: 'за_ зе_ ле_ ні_ ла ся мі тра_ вич_ ка.'

Коло Осьвенчима містечка (2)
Зазеленілася мі (2)
Травичка.

Коло той травички густий ліс, (2)
Стрїтив я свою милу, (2)
Як ишла.

Она розмов'яла, плакала, (2)
Чого-м ся, милий боже, (2)
Дїждала!

Не плач ти дівчино, не смутся, (2)
Я з воєнки поверну, (2)
Возму тя.

А як ти з воєнки повернеш, (2)
То ти о мні, сироті, (2)
Забудеш.

А як би ти була сирота, (2)
Не носила би-с перстїн (2)
Зо злата.

НА БЕРЕЗІ БЕРЕЗА СТОЯЛА

Помірно

Варіант

Помірно

На березі береза стояла, (2)
Береза стояла,
Під березом зозуля кукала, (2)
Зозуля кукала.

Питаєся зозуля берези, (2)
Зозуля берези:
Чом береза біла, не зелена, (2)
Біла, не зелена?

Як я маю зелена буті, (2)
Зелена буті?
Кед підо мною стояли рекрути, (2)
Стояли рекрути.

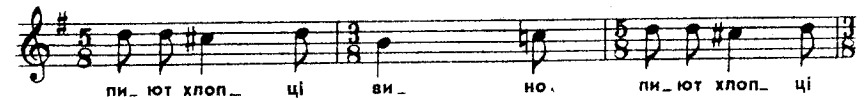
З-під корія воду на берали, (2)
Воду на берали,
Майорови коні на павали, (2)
Коні на павали.

Ти, майоре, ти великий пане, (2)
Ти великий пане!
Пуст же ти нас за большевиками, (2)
За большевиками!

Большевики — справедливи люде, (2)
Справедливи люде,
Вражій шляхті шибениця буде, (2)
Шибениця буде.

ЕМІГРАНТСЬКІ

А ТАМ ДОЛОВ ПРИ ДУНАЮ

А там долов, а там долов при Дунаю (2)
Пиют хлопці вино (2)
В велькім жалю. (2)

Єдни пиют, єдни пиют, наливають, (2)
Други собі дівча (2)
Намовляють. (2)

Ніж си дівча, ніж си дівча намовили, (2)
Других триста злотих (2)
Промарніли. (2)

А там долов, а там долов при Дунаю (2)
Пиє хлопец вино (2)
В велькім жалю. (2)

Пиє, пиє, пиє, пиє в велькім жалю, (2)
Же ма фраїречку (2)
В чужім краю. (2)

Хто єй видів, хто єй видів, най мі повіст, (2)
Най мене серденько (2)
Най не болит. (2)

Я єй видів, я єй видів правим очком, (2)
Як жала травичку (2)
За поточком. (2)

Жала, жала, жала, жала, зав'язала (2)
Та й на миленького (2)
Заволала: (2)

Милий, милий, милий, милий з тамтой страни, (2)
Под же на м'я двигай (2)
Зайду трави! (2)

ПОНАД МОРЕ

Помірно

По_ над мо_ ре, по_ над мо_ ре

брид_ ка хви_ ля три_ мат, бо ся ші фа

бо ся ші фа з бо_ ку на бік ки_ ват.

Понад море (2)
Бридка хвиля тримат,
Бо ся шіфа (2)
З боку на бік киват.

Двічі

А на морю (2)
Біда превелика,
Бо там не дбат (2)
Нихто о человека.

Двічі

А як помре, (2)
Страшні го ховают,
Два матроси (2)
Єден міх тримают.

Двічі

А до нього (2)
Желізо привадыт,
Як привадыт, мамо рідна,
До моря з ним шмарят.

Двічі

А як шіфа (2)
Затрубит жалосні,
Риби тіло (2)
Торгают розкошні.

Двічі

Риби з нього (2)
Кусні одривають,
А кісточки (2)
По морю плавають.

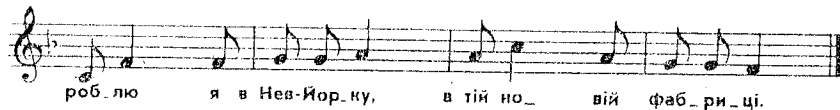
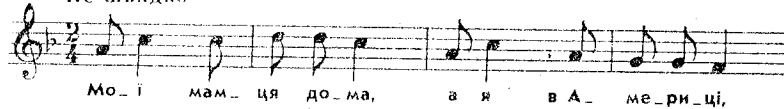
Двічі

Братя в краю (2)
Вельку радіст мають,
Бо з маєтку (2)
Сему част достають.

Двічі

МОЇ МАМЦЯ ДОМА

Не швидко

Мої мамця дома, а я в Америці,
Роблю я в Нев-Йорку, в тій новій фабриці,

Як машину пуцаю, нитки ся торгають,
А мої мамуся о ничім не знають.

А та Америка єст то превелика,
Наїєтся го біда, хто не зна язика.

Мене ся наїла за дванацет тижнів,
Нїж ся мі не здерли ті краївски цижми.

Цижми ся мі здерли, лашки з мя спадали
Хтовди мя англики до роботи взяли.

Обіцяли мені півталяра на ден,
Ищи ся сміяли: роби, грінер блазен!

Як я то почула, што они ся сміють,—
Не буду робила, бо мі ручки мліють!

А ручки мі мліють, слези мі спадають,
А мої матуся о ничім не знають.

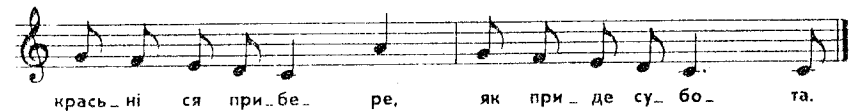
Виховали-сте мя на своїх колінах,
Не буду робила на ваших полянах.

Виховали-сте мя, як єдну ягоду,
Виправили-сте мя за широку воду.

За воду широку, за море глибоке,
Тераз бануєте: дитя моє любе!

ДОБРИ В ГАМЕРИЦІ

Рухливо

Добрі в Гамериці, як иде робота,
Красьні ся прибере, як приде субота.

Красьні ся прибере, красьні ся уміє,
Бо він ся не старат, же му в поли гніє.

Же му в поли гніє, вода му забере,
Бо йому привезут до гавзу фармере.

До гавзу привезут, плацу не питают,
Аж на п'ятнастого, як пейду достают.

Юж на п'ятий рочок, як я в Гамериці,
Так тяжко працюю в тій новій фабриці.

Жено моя люба, жено моя добра,
Як ти там газдуєш з тими дітми дома?

Газдую, газдую, юж ліпше не можу,
Тебе з Гамерики дочкаця не можу.

Дочкашся ти, дочкаш, моя жено, дочкаш,
Як я приду домів, личко мі побоськаш.

Личко мі побоськаш, праву ручку подаш,
Будеш ся мя питац: дуже пінязий маш?

Не мам я пінязий, бо я лем слугував,
А што я заслужив, і тото-м прогуляв.

ОЙ НЕМА ТО НА СВЕЦЕ

Помірно

Ой не_ ма то на све_ це, як мо_ ло_ дія

не_ вес_ це, муж і в Га_ ме_ ри_ ці, муж і
в Га_ ме_ ри_ ці, о_ на ро_ бит, што хце.

Ой нема то на свеце, | Двічі
Як молодій невесце,
Муж і в Гамериці, (2)
Она робит, што хце.

Ой муж і в Гамериці, | Двічі
Ей, робит на талярі,
А она купує (2)
Парібкім цигарі.

Ой купуй, жено, купуй, | Двічі
Лем кед маш зач купувац,
Иде там ти стівка, (2)
Можеш ей скельтувац.

Ой виход же, мій мужу, | Двічі
До свого краю,
Най тя твої діти (2)
Тільки не чекают.

В ГАМЕРИЦІ БРАМА МАЛЮВАНА

Помірно

В Га_ ме_ ри_ ці бра_ ма ма_ лю_

ва на, о тве рат ей га ме риц ка
пан на, о тве рат ей,
о тве рат ей га ме риц ка пан на.

В Гамериці брама малювана,
Отверат ей гамерицка панна,
Отверат ей, отверат ей гамерицка панна.

Як я ишов, отворена била,
Сама она мі ей отворила,
Сама она, сама она мі ей отворила.

Ищи ся мя, вера, запитала:
Де ти идеш, моя душо драга,
Де ти идеш, де ти идеш, моя душо драга?

Ци ти идеш пінязьки шпарувац,
Ци ти идеш дівчата люблювац,
Ци ти идеш, ци ти идеш дівчата люблювац.

Не иду я пінязьки шпарувац,
Лем я иду дівчата люблювац,
Лем я иду, лем я иду дівчата люблювац.

При пінязьках може бог здрав'я збиц,
При дівчатку може бог заплатиц,
При дівчатку, при дівчатку може бог заплатиц.

А як буде дівча хлопця мати,
Буде до тя листочки писати,
Буде до тя, буде до тя листочки писати,

Як ти будеш тот листок читати,
Будеся тя отец мац питати,
Будеся тя, будеся тя отец, мац питати:

Што ти, сину, што нового читаш,
Сиви очка слезами проливаш,
Сиви очка, сиви очка слезами проливаш?

Стала мі ся превелика шкода,
Сяв я житко, взяла мі го вода,
Сяв я житко, сяв я житко, взяла мі го вода.

Взяла мі го до Чорного моря,
Зато плачу, стара мамо моя
Зато плачу, зато плачу, стара мамо моя!

ЯК ЄМ ИШОВ З ГАМЕРИКИ

Не швидко

Як єм и шов з Га ме ри ки, як єм и шов
з Га ме ри ки, з той же піз ной, з той фаб ри ки.

Як єм ишов з Гамерики, (2)
З той желізної, з той фабрики, (2)

Ручки ся мі зрадували, (2)
Же роботу поняхали. (2)

Як єм пришов до Нев-Йорку, (2)
До агента по шіфкарту, (2)

Агенти ся мя питают, (2)
Чи я мам тисяч талаярів? (2)

Не питайтеся мя о то, (2)
Мам я срібло, мам я злото, (2)

Як єм сідав на то море, (2)
Струхніло мі серце моє. (2)

Боже, боже, як ся бою, (2)
Як преплину тоту воду? (2)

Юж єм пришов серед моря, (2)
Нич не видно, — небо, вода. (2)

Як єм пришов до Гамбурку, (2)
То-м запомнув о фрасунку. (2)

Як єм пришов до Берліна, (2)
Випив єм си погар вина. (2)

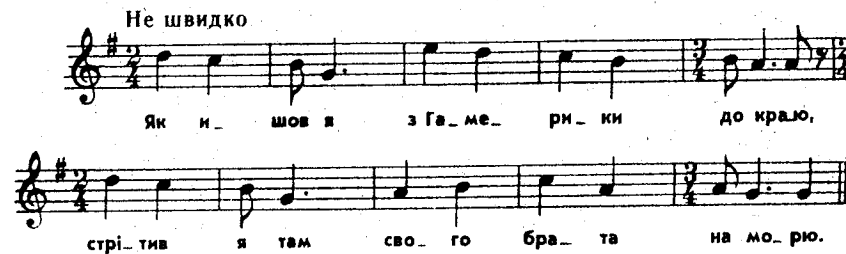
Погар вина крайового, (2)
Аж мі серце охолодло. (2)

Як єм пришов до Кракова, (2)
Чекала мя жена моя. (2)

Діти мене не познали, (2)
Бо од мене повтікали. (2)

Діти, діти, я ваш тато, (2)
Не било мя штирі лята... (2)

ЯК ИШОВ Я З ГАМЕРИКИ

Як ишов я з Гамерики до краю,
Стрітив я там свого брата на морю.

А брате мій, брате любий, як ся маш,
Ци там жиє, ци не жиє моя мац?

Ой не жиє твоя мати, не жиє,
Юж три рочки в чорній землі як гніє,

Кеби я знав, же моя мац не жиє,
Сідив би я в гамерицкой країє.

ЖАРТИВАВИ

ЖАРТІВЛИВІ

ЯНЧИК, ЯНЧИК, ЯКИЙ ТИ

Весело

Янчик, Янчик, який ти, (2)
Гей, носиш пірко з рокити,
Носиш пірко з рокити.

Кеби я тя любила, (2)
Гей, гарще би-м ти вивила,
Гарще би-м ти вивила.

Любив мене попів син, (2)
Гей, давав він мі волів сім.
Давав він мі волів сім.

Глупа біла не взяти, (2)
Гей, шестма вілми орати,
Шестма вілми орати.

А семого продати, (2)
Ой погонича з'їднати,
Погонича з'їднати.

Погоничу молодий, (2)
Ой вижен воли до води!
Вижен воли до води.

Єст там трава і вода, (2)
Ой і дівчина молода,
І дівчина молода.

ТОТ МІЙ

Пожвавлено

Тот мій, тот мій, што возив гній
Сивима конями, сподабався мамі і мі самій.

Тот мій, тот мій, што возив гній
Чорними волами, сподабався мамі і мі самій.

Тот мій, тот мій, што возив гній
В жовтіцкім ремени, сподабався мамі і мі самій.

ХМАРА, ХМАРА

Рухливо

Хма_ра, хма_ра, чор_на хма_ра,
 што нам яр_мак, што нам яр_мак ро_зо_гна_ла,
 што нам яр_мак, што нам яр_мак ро_зо_гна_ла.

Хмара, хмара, чорна хмара, (2)
 Што нам ярмак, што нам ярмак розогнала. (2)

Мала-м коня на проданю, (2)
 Сама-м била, сама-м била на одданю. (2)

Ани-м коня не продала, (2)
 Ни-м ся сама, ни-м ся сама не оддала. (2)

Майте, хлопці, добре серце, (2)
 Возте же мя, возте же мя та й зачепте! (2)

Хоц мя буде біда била, (2)
 Аби-м я ся, аби-м я ся зачепила. (2)

ОЙ МАМУСЬ МОЯ

Швиденько

Ой ма_мусь мо_я, там на го_рі ма_ля_ре;
 ма_лю_ва_ли че_ре_вич_ки
 для мо_ло_дой мо_ло_дич_ки
 по чо_ти_рі та_ля_ри, та_ля_ри.

Ой мамусь моя,
 Там на горі маляре;
 Малювали черевички
 Для молодой молодички | Двічі
 По чотирі таляри.

МАМУСЬ, МАМУСЬО МОЯ

Варіант 1

Швиденько

Ма_мусь, ма_мусьо мо_я,

там на го_рі ма_ля_ре; ма_лю_ют там че_ре_вич_ки
для мо_ло_дой мо_ло_дич_ки по чо_ти_рі та_ля_ри.

(Варіант 1)

Мамусь, мамусьо моя,
Там на горі маляре;
Малюют там черевички
Для молодой молодички
По чотири таляри.

Мамусь, мамусьо моя,
Пожичте мі таляра;
Піду собі викупити
Черевички невелички
Од младого маляра.

Дівусь, дівусьо моя,
Било літо, не зима;
Било собі заробити
Черевички викупити
Од младого маляра.

ОЙ ТАМ ЗА ГОРОМ

(Варіант 2)

Швиденько

1. (3.4) Ой там за го_ром, са_ма не знам за ктором,

ма_лю_ют там ма_ля_ре, ма_лю_ют там
че_ре_вич_ки для мо_ло_дой дів_чи_ни.
2. (3.6) Ой ма_мусь мо_я, дай мі та_ля_ра,
че_ре_вич_ки од_ку_пи_ти од мла_до_го ма_ля_ра.

Ой там за гором, сама не знам за ктором,
Малюют там маляре,
Малюют там черевички
Для молодой дівчини.

Ой мамусь моя,
Дай мі таляра,
Черевички одкупити
Од младого маляра.

Ой доню моя, било літо, не зима,
Било собі заробити,
Черевички одкупити
Од младого маляра.

Ой мамусь моя, боліла ня голова,
Не могла я заробити,
Черевички одкупити
Од младого маляра.

Ой мамусь моя,
Любят мене хлопці,
Дають мені по талярі,
Жита по коритці.

А я жито не хчу,
Бо я жито маю,
Мене хлопці заривають,
А я жарти знаю.

КУКАЛА ЗОЗУЛЯ

Жваво

Ку_ка_ла зо_зу_ля, сі_ла си на

груш_ку, не лі_гай_те, хлоп_ці,

на мо_ю по_душ_ку.

Кукала зозуля, сіла си на грушку,
Не лігайте, хлопці, на мою подушку.

Бо моя подушка гадвабом покрита,
Як ся мама дізнає, то я буду бита.

Зозуля кукала, правду повідала,
Же я там не буду, де-м ся виховала.

А кеби я знала, же я ту не буду,
Не носила би я до горбочка воду.

Але би-м носила там дале за горбок,
Там дале за горбок, де шумний паробок.

Зозуля кукала в лісі на орісі,
Такого я люблю в чорнім капелюсі.

Кукала зозуля в лісі на камени,
Такого я люблю в червенім ремени.

Любила-м єдного, правда же шумного,
Але ся гнівали дівчата о нього.

ОЙ В ЗЕЛЕНІМ САДОЧКУ

Жваво

Ой в зе_ле_нім са_доч_ку зо_зу_ленька ку_кат,

а па_рад_ний па_ро_бок за ма_єт_ком шу_кат,

гей, гей, гей, гей, за ма_єт_ком шу_кат.

Ой в зеленім садочку зозуленька кукає,
А парадний паробок за маєтком шукат,
Гей, гей, гей, гей, за маєтком шукат.

Ой а шукат він го шукат, а сам го не має,
А як иде до дівчини, споден поживає,
Гей, гей, гей, гей, споден поживає.

А споден він поживає та і камізельки,
А як приде до дівчини, удає — пан велький,
Гей, гей, гей, гей, удає — пан велький.

А хусточку ма в кишени, три рочки не прана,
Але і тот не його, лем єст поживана,
Гей, гей, гей, гей, лем єст поживана.

А краватку ма під шийом, злотом шпильком спята,
А на ногах лякери, виходит з них п'ята,
Гей, гей, гей, гей, виходит з них п'ята.

А сигарок ма на руці з карпеля зроблений,
Але і тот не є його, лем єст украдений,
Гей, гей, гей, гей, лем єст украдений.

Спитається го дівчина: котра там година?
Перепрашам я дівчину — урвана спружина,
Гей, гей, гей, гей, — урвана спружина.

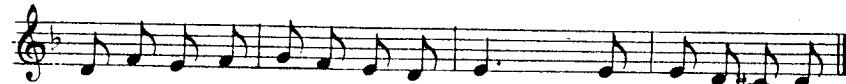
Ой а што ж то за сигарок, што він єст попсутий,
Продай, пане, свій сигарок, а куп собі бути!
Гей, гей, гей, гей, а куп собі бути!

ЯК Я ИШОВ ГОРІ СЕЛОМ

Швидко

Як я и_шов го_рі се_лом, за мном ко_зи: цуп,цуп...

Пер_ше дів_ки мя не хті_ли, те_пер за мном шлют, шлют.

Як я ишов горі селом,
За мном кози: цуп, цуп...
Перше дівки мя не хтіли,
Тепер за мном шлют, шлют.

Як я ишов горі селом,
Нашов я там пильник;
Сходжайтеся, дівчатонька,
Бо я ворожильник.

ЯК Я ИШОВ ДО КИЄВА

Помірно

Як я и_шов до Ки_є_ва вно_чи,

як я и_шов до Ки_є_ва вно_чи,

за_ля_ли мі, за_ля_ли мі па_лю_нечком о_чи.

Як я ишов до Києва вночі, (2)
Заяляли мі, заяляли мі палюнечком очі.

Як зачали оченька стрікати, (2)
Та й зачали за мною зараз дівчата плакати.

Ой дівчата, дайте ви мі ради, (2)
Що я буду тепер робив на світі, молодий?

ПРЕНОЧУЙ МЯ, ПРЕНОЧУЙ

Пожвавлено

Преночуй мя, пре-но-чуй, бомя дожджи за-мо-чив,

за-мочив мя в лі-щи-ні, при моло-дій дів-чи-ні.

Преночуй мя, преночуй,
Бо мя дожджик замочив,
Замочив мя в ліщині,
При молодій дівчині.

Я би тебе ночував,
Ти би дашто зопсував,
Як зопсую,— направлю,
Недовго ся забавлю.

ЯК ЛЕМ СЯ СПОВІДАВ

Весело

Як лем ся спо-ві-дав, так мі ксьондз по-ві-дав:

як не мам дів-чат-ка, же-би-м си по-гля-дав.

Як лем ся сповідав, так мі ксьондз повідав:
Як не мам дівчатка, жеби-м си поглядав.

Бодай тя, мій милий, сонечко спалило,
Як лес мя не любив, не зводитьи било.

Бодай тя, миленька, сивий коник носив,
Дала-с мі гамбочки, ани-м тя не просив.

ПІДУ Я, СКОЧУ Я

Рухливо

Пі-ду я, ско-чу я в по-ле, в по-ле,

там дів-ча пше-нич-ку по-ле, по-ле.

Піду я, скочу я в поле, в поле,
Там дівча пшеничку поле, поле. (2)

Спололо пшеничку та й бір, та й бір,
За нею хлопчина, як звір, як звір. (2)

Стулився склубчився, як лис, як лис,
Дівчатко до меджи притис, притис. (2)

ОЖЕНИВ БИ-М СЯ

Досить жваво

О- женив би-м ся, барз би-м рад, о- женив би-м ся,
 барз би-м рад, а- ле мі не да- є стар- ший брат,
 а- ле мі не да є стар- ший брат.

Оженив би-м ся, барз би-м рад, (2)
 Але мі не дає старший брат. (2)

Оженься, брате,— воз си дві, (2)
 Котра буде крашша, буде мі. (2)

Хибаль би я, брате, блазен бив, (2)
 Котра буде крашша,— тобі дав. (2)

Моя буде велька, висока, (2)
 Твоя буде шлепа, без ока. (2)

ТАНЦЮЙ ЖЕ МІ

Швиденько

Тан- цюй же мі, танцюй, мо- я

фре і- речко, так ся мі ви- ви- вай,
 так ся мі ви- ви- вай, як ве- ре- ті- нечко.

Танцюй же мі, танцюй моя фреїречко,
 Так ся мі вививай, (2) | Двічі
 Як веретінечко.

Ой волів я піти у ліс по ялицю,
 Мав я собі взяти (2) | Двічі
 Таку танечницю.

Виберай, виберай, велький вибірнику,
 Жеби-с собі вибрав (2) | Двічі
 На ганьбу велику.

Не виберай собі в корчмици на танци,
 Але собі вибер (2) | Двічі
 В роботі, на сонци.

В корчмици на танци хоц котра підсочит,
 В роботі, на сонци (2) | Двічі
 Лем ноги волочит.

Дякую ти, пане, за то добре гранє,
 І тобі, дівчатко, (2) | Двічі
 За витанцюване.

Моя фраїречка кабат кийом пере,
 Кажди єй любує, (2) | Двічі
 Нихто єй не бере.

Порахуй, дівчатко, кілька зізд на небі,
Як їх порахуєш, (2)
Вернуся ку тобі.

Двічі

Порахуй, дівчатко, кілька днів до рочка,
Кілько я вилежав (2)
Коло твого бочка.

Двічі

Хоц би рахували писаре од Відня,
Та не порахуют (2)
Наши ночки нигда.

Двічі

Беру лен, беру лен, зимна роса на нім.
Пішов мій миленький (2)
І я піду за ним.

Двічі

ПІДУ Я ТАМ, ПІДУ

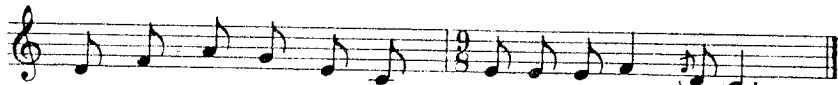
Весело

Пі_ ду я там, пі_ ду.

де ся во_ да кре_ ше, да_ дут мі дів_ чат_ ко,

да_ дут мі дів_ чат_ ко, што ра_ до че ше

Піду я там, піду,
Де ся вода креше,
Дадут мі дівчатко, (2)
Што ся радо чеше.

Піду я там, піду,
Де ся вода сіє,
Дадут мі дівчатко, (2)
Што ся радо сміє.

Фраїрку шумну мам,
Кошелю брудну мам,
Хто ж мі ей випере, (2)
Як не мам матери?

Сам си ей виперу
В зимі на морозі,
Сам си ей викачам, (2)
В стайні на порозі.

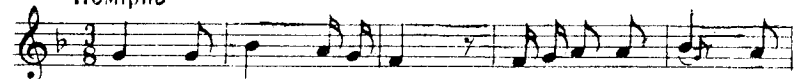
Зелене, зелене,
Коло зеленого,
Який отец пияк, (2)
Такий і син його.

Боженьку, боженьку.
Дай мі добру женку,
Жеби мя водила, (2)
Од шинку до шинку.

Жеби мя водила,
А сама не пила,
Така би то така (2)
Добра жінка била!

МАВ Я ПИСКАВОЧКУ

Помірно

Мав я пи_ скаво_ чку на дванай_ цят дзю_ рок.

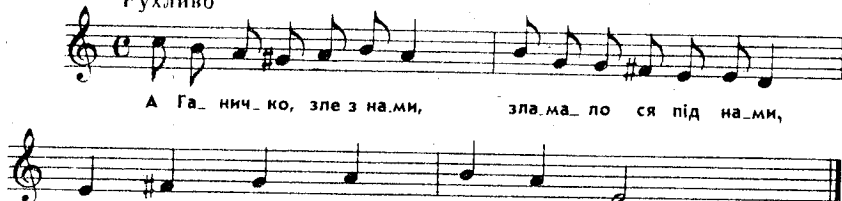
не хті_ ла мі пис_ кац до богац_ ких ді_ вок.

Мав я пискавочку
На дванайцят дзюрок,
Не хтіла мі пискац
До богацких дівок.

Як ем си помисьлів
О єдній художній,
То мі запискала
На дзюрці доєдній.

А ГАНИЧКО, ЗЛЕ З НАМИ

Рухливо

А Га_ нич_ ко, зле з на_ ми, зла_ ма_ ло ся під на_ ми,

зла_ ма_ ло ся під на_ ми.

А Ганичко, зле з нами,
Зламалося під нами. (2)

Зламалася постілка,
Де лігала фраїрка. (2)

А Ганичко, зле з нами,
Зламалися і краї. (2)

Зламалися і краї,
Де лігали шугаї. (2)

А У НАШИХ ДІВОЧОК

Помірно

А у на_ ших ді_ во_ чок по сім_ де_ сят

со_ ро_ чок, штра_ ля_ ля, а у ме_ не єд_ на єст,

на каж_ дий ден бі_ ла єст, штра_ ля_ ля!

А у наших дівочок
По сімдесят сорочок, штра-ля-ля,
А у мене єдна єст.
На кожний ден біла єст, штра-ля-ля.

На вечір ей намочу,
О півночі сполочу, штра-ля-ля,
Над раном ей виперу,
Так ся до ней приберу, штра-ля-ля!

ИШЛО ДІВЧА ЛУЧКАМИ

Швидко

И_ шло дів_ ча луч_ ка_ ми, луч_ ка_ ми,
роз_ ма_ ху_ є руч_ ка_ ми, руч_ ка_ ми,

Ишло дівча лучками, лучками,
Лучками, (3)
Розмахує ручками, ручками,
Ручками. (3)

Пришов к' ньому паробок, паробок,
Паробок: (3)
Покаж, дівча, заробок, заробок,
Заробок! (3)

Дівча ручки піднесло, піднесло,
Піднесло, (3)
Показало, што несло, што несло.
Што несло. (3)

Оно несло заяця, заяця,
Заяця, (3)
Што коштував тісяча, тісяча,
Тісяча. (3)

ЖЕН ВОЛИ, ЖЕН

Жен воли, жен, бо білий ден,
Жен воли до лясу, там ся ти напасут,
Жен воли, жен!

А ци я пес, же мя не хцеш,
За тоти дукати, куплю си не таку,
Яка ти днес.

Яничко-пес, до кута влез,
Ганичка плакала, ручками ламала:
Чого-с там влез?

На горі пняк, під гором так,
А г' воді рибочка, верх води — Ганичка,
Ку ній би-м рад.

ДІВЧА, ДІВЧА, РУШАЙ СОБОМ

Дівча, дівча, рушай собом,
 Бо гуляти тяжко з тобом,
 Волів би я трам тягати,
 Як з тобою танцювати.

Трам потягну та й си стану,
 А з тобом ся не розстану;
 Дівча собом порушало,
 Зараз в танці полекшало.

ДЕРЕВО, ДЕРЕВО

Помірно

Музична партитура для пісні «Дерево, дерево». Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Під першим рядком знаходяться слова: «Де-ре-во, де-ре-во, на де-ре-ві ру-жа,». Під другим рядком: «не спо-дій ся, дів-ча, з фре-ї-ра на му-жа.»

Дерево, дерево, на дереві ружа,
 Не сподійся, дівча, з фреїра на мужа.

Не пукай, не дуркай, бо ти не отворю,
 Бо я о такого фреїра не стою.

А добрі мі добрі з трьома фреїрами,
 З єдним ся погнівам, а двох за дверями.

З єдним ся погнівам, другому ручку дам,
 А третьому повім: иди собі домів!

ОРЕ ЯСЬО, ОРЕ

Весело

Музична партитура для пісні «Оре Ясьо, оре». Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Під першим рядком знаходяться слова: «Гей- я, гей- я! О-ре Я- сьо, о- ре». Під другим рядком: «на ви-со- кій го- ре, и- щи гнес- ка не сні- дав.»

Гей-я, гей-я! Оре Ясьо, оре на високій горе,
 Ищи гнеска не снідав.

Гей-я, гей-я! Марисю кохана, винес му сніданя,
 А до него не гадай!

Гей-я, гей-я! А Марися вкрадки з Ясьом до розправки,
 Кільо, Ясю, кошуль маш?

Гей-я, гей-я! Мам сом три ільняни, три рочки не прани,
 Такий Ясьо господар!

МАМ Я ГАРДУ ЗАГРАДЕЧКУ

Рухливо

Музична партитура для пісні «Мам я гарду за градечку». Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Під першим рядком знаходяться слова: «Мам я гар-ду за гра-деч-ку, па- ра-да, па- ра-да,». Під другим рядком: «по- сі-ю в ній фі- а- леч- ку, цір- цір- ці- ра-да.»

Мам я гарду заградечку,
Парада, парада,
Посію в ній фіалечку,
Цір-цір-цірада.

Фіалечка дрібно сходить,
Парада, парада,
Моя мила гарді ходит,
Цір-цір-цірада.

Моя мила лежит хвора,
Парада, парада,
Треба піти по дохтора,
Цір-цір-цірада.

По дохтора і по бабу,
Парада, парада,
Жеби дала даку раду,
Цір-цір-цірада.

Баба пришла, раду дала,
Парада, парада,
Будеш, мила, колисала,
Цір-цір-цірада.

ОЙ ТАКУ Я ЖЕНУ МАЮ

Досить жваво

Ой та_ку я же_ну ма_ю, што все хо_дит п'я_на,
од_не_ді_лі до не_ді_лі хи_жа не ме_те_на,
што все хо_дит п'я_на, што все хо_дит п'я_на,
хи_жа не ме_те_на хи_жа не ме_те_на.

Ой, таку я жену маю,
Што все ходит п'яна, (3)
Од неділі до неділі
Хижа не метена. (3)

Пришли купці (2)
Смітя купувати, (3)
Давали ї штирі рублі,
Не хтіла продати. (3)

Давали ї штирі рублі,
Давали ї п'ятку, (3)
Зачекала до неділі,
Достала десятку. (3)

ЦІЛУ-М ГОРУ ПОКОСИВ

Досить швидко

Цілу-м го-ру по-ко-сив, сі на ма-ла куп-ка,
та-ку-м со-бі же-ну взяв, што не ма-ла зуб-ка.
2. Ци ви, лю-де, о-ду-рі-ли, о-на зу-би ма-ла,
ці-лу зи-му січ-ку і-ла, со-ли не ли-за-ла.

Цілу-м гору покосив,
Сіна мала купка,
Таку-м собі жену взяв,
Што не мала зубка.

Ци ви, люде, одуріли,
Она зуби мала,
Цілу зиму січку їла,
Соли не лизала.

ДЕ ІДЕТЕ, МАТЕРМАНЕ

Швиденько

Музична партитура для голосу в нотному форматі. Титул: Швиденько. Ключ: F# (діз), ритм: 2/4. Текст пісні: Де ї-де-те, Ма-тер-ма-не! Де ї-де-те, Ма-тер-ма-не! Де ї-де-те, Ма-тер-ма-не! На яр-ма-рок, доб-рий па-не.

Де їдете, Матермане? (3)
На ярмарок, добрий пане.

Що будете торгувати? (3)
Веду жінку продавати.

Видят люде і бог з неба, (3)
На податок гроший треба.

Шо зістане від податку, (3)
Куплю собі стару бабку.

Я на бабці нич не страчу, (3)
Бабцю продам, куплю клячу.

Кляча здохне,— шкіра буде, (3)
А за шкіру жінка буде.

РОЗСТЕЛИВСЯ ГОРОШОК

Швиденько

Музична партитура для голосу в нотному форматі. Титул: Швиденько. Ключ: F# (діз), ритм: 2/4. Текст пісні: Роз-стелив-ся, роз-стелив-ся го-ро-шок по по-лю, о-же-нив-ся, о-же-нив-ся старий з молодо-ю.

Розстелився, розстелився горошок по полю, (2)
Оженився, оженився старий з молодію.

Пішов старий, пішов старий до поля орати, (2)
А я собі, молоденька, з хлопцями гуляти.

Пришов старий, пришов старий з поля из ораня, (2)
А я собі молоденька з хлопцями з гуляня.

Пришла-м домів, пришла-м домів, на порозі стала, (2)
Не бий же мя, мій мужичку, што я трошки п'яна.

Сіла за стіл, сіла за стіл, почала стукати, (2)
Же може ей буде даку старий жалувати.

Пішов старий, пішов старий од хати до хати, (2)
А пішов він молоденькій лікарства глядати.

Пораїли, пораїли дубового сала, (2)
А як він ей висмарував, аж шкіра одстала.

МОЯ МИЛА ЗАДРИМАЛА

Помірно

Мо_ я ми_ ла за_ dri_ ма_ ла, я за_ спав,
а хто же мі з-за ка_ ла_ па пір_ ко взяв!
Пір_ ко би_ ло з роз_ ма_ ри_ ї, фі_ ал_ ки,
бо то би_ ло ста_ ро_ дав_ ной ко_ хан_ ки.

Моя мила задримала, я заспав,
А хто же мі з-за калапа пірко взяв?
Пірко било з розмариї, фіалки,
Бо то било стародавньої коханки.

Двічі

Моя мила задримала, я заспав,
А хто же мі з-за калапа пірко взяв?
Пірко било з розмариї, ружички,
Бо то било стародавньої Ганички.

Двічі

МОЯ МИЛА ЗАДРИМАЛА

Жваво

Мо_ я ми_ ла за_ dri_ ма_ ла, я за_ спав,
а хто ж ме_ ні з-за хо_ ля_ ви п'ю_ рко взяв!
Го_ я, го_ я, трам-та, ля-ля-ля-ля-ля!
А хто ж ме_ ні з-за хо_ ля_ ви п'ю_ рко взяв!

Моя мила задримала, я заспав,
А хто ж мені з-за холяви п'юрко взяв?
Гоя, гоя, трам-та, ля-ля-ля-ля-ля!
А хто ж мені з-за холяви п'юрко взяв?

Не вір же мі, моя мила, не вір мі,
Бо я хлопец, бо я хлопец вандрівний;
Гоя, гоя, трам-та, ля-ля-ля-ля-ля!
Бо я хлопец, бо я хлопец вандрівний.

Я вандрую, я вандрую сюди, там,
 Котре мі ся дівча любить, того мам;
 Гоя, гоя, трам-та, ля-ля-ля-ля!
 Котре мі ся дівча любить, того мам.

ОЙ ЯНІЧКУ, ОЖЕНЬСЯ

Повільно

Ой Я нічку, ой Я нічку, оженся,
 за чужими фраїрками не шалься!
 Ищи овес при долині зеленій,
 не буду я того рочку женений.

Швидко

Як я піду на Мадяр, на Мадяр,
 ко-му я то пірко дам, пірко дам!
 Ко-му, то-му, за дукат, за дукат,

а ми-ло-му лем все так, лем все так.

Ой Янічку, ой Янічку оженься,
 За чужими фраїрками не шалься!
 Ищи овес при долині зеленій,
 Не буду я того рочку женений.

Як я піду на Мадяр, на Мадяр,
 Кому я то пірко дам, пірко дам?
 Кому, тому, за дукат, за дукат,
 А милому лем все так, лем все так.

Як я ишла вчера г'вечір з панського,
 Надибала на дорозі милого;
 Так мя стискав і притискав до себе,
 Чи ти підеш, шварне дівча, за мене?

Ой не вір мі, не вір мі, не вір мі,
 Бо я хлопец вандрівний, вандрівний,
 Я вандрую ту і там, ту і там
 Де обернусь, дівча мам, дівча мам.

Як я спала, як я спала на сене,
 Пришло до мя, пришло до мя шалене;
 Мало зуби, мало зуби, мало ніс,
 Повідало, повідало, же мя з'їст.

А оно мя не з'їло, не з'їло,
 Лем мя в личко вкусило, вкусило,
 Я зачала стерати, стерати,
 Та й на личку не знати, не знати.

Ой ти, коню, ой ти, коню, добре йдеш,
Понеси мя, понеси мя еще днес,
Дам ти овса, дам ти овса, і сена,
Понеси мя, де є шварна дівчина.

Ішов циган до леса, до леса,
Лем чуганьком потряса, потряса;
Вшитки дівки на нього, на нього,
Же чуганька не його, не його.

МАМ Я ЖЕНУ МОЛОДУ

Помірно

Musical score for 'Мам я жену молоду' in G major, 3/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: 'Мам я же-ну, мам я же-ну мо-по-ду, не пу-щу ей, не пу-щу ей по во-ду, мо-гла би ся, мо-гла би ся вто-пи-ти, му-сів би-м ся, му-сів би-м ся, му-сів би-м ся же-ни-ти.'

Мам я жену, мам я жену молоду,
Не пущу ей, не пущу ей по воду,
Могла би ся, могла би ся втопити,
Мусів би-м ся (3) женити.

Ой ти, старий, ой ти, старий сиваку,
Вивед коня, вивед коня на млаку,
Є там трава, є там трава і вода,
І дівчина (3) молода.

А мій милий, а мій милий такий бив:
Глядав коня, глядав коня,— на нім бив,
Глядав коня, глядав коня сивого,
Аж до рана (3) білого.

А ТИ, СТАРИЙ БОРОДАЧУ

Жваво

Musical score for 'А ти, старий бородачу' in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: 'А ти, ста-рий бо-ро-да-чу, а я со-бі фриш-на, де я сво-ї оч-ка ді-ла, же я за-тя пі-'

А ти, старий бородачу,
А я собі фришна,
Де я свої очка діла,
Же я за тя пішла.

Посіяла, посіяла
На долині льону,
Дала би-м ся полюбити,
Кеби-м мала кому.

А боже мій, боже милий,
 За мою уроду,
 Чом же я си не взяв дівча
 Ищи замолоду.

ПІШОВ СТАРИЙ

Жваво

Пі_ шов ста_ рий рі_ пу ко_ пац,
 а дів_ чат_ ко в кор_ чму льо_ кац.
 А_ га! И_ ги! В кор_ чму льо_ кац.

Пішов старий ріпу копац,
 А дівчатко в корчму льокац.
 Ага! Иги! в корчму льокац.

А юж старий ріпу несе,
 А дівчатко в корчмі креше.
 Ага! Иги! в корчмі креше.

Хватило го за бороду,
 Скосило ним загороду.
 Ага! Иги! загороду.

Хватило го за чубрину,
 Шмарило з ним під перину.
 Ага! Иги! під перину.

А леж же там, старий сивче,
 Не брац било младе дівча!
 Ага! Иги! младе дівча.

ВЧЕРА БИЛА ЗИМНА РОСА

Швидко

Вче_ ра би_ ла зим_ на ро_ са, а гнес_ ка
 роз, ю ха_ ха! Вче_ ра би_ ла зим_ на ро_ са,
 а гнес_ ка мо_ роз, вста_ вай, вста_ вай,
 ми_ ла мо_ я, ві_ кон_ це о_ твор!

Вчєра била зимна роса,
 А гнеска мороз, ю-ха-ха!
 Вчєра била зимна роса,
 А гнеска мороз,
 Вставай, вставай, мила моя, віконце отвор! (2)

Я ти вікно не отворю,
 Бо ся тя бою, ю-ха-ха!
 Я ти вікно не отворю,
 Бо ся тя бою,
 Бо би ти мі цілу нічку не дав спокою. (2)

Дам ти спокій, мила моя,
Дам ти спокій, дам, ю-ха-ха!
Дам ти спокій, мила моя,
Дам ти спокій, дам,
Якби я ти спокій не дав, вижен мя додом. (2)

Хибаль би я, коханечку,
Серця не мала, ю-ха-ха,
Хибаль би я, коханечку,
Серця не мала,
Щоби я тя в темну нічку додом вигнала. (2)

ЦИ Я СИ НЕ ЖЕНА

Рухливо

Ци я си не же_на, ци-м не госпо_ди_ня,

гоп- гоп, дзен- дзен, ци-м не гос_по_ ди_ ня!

Ци я си не жена, ци-м не господиня,
Гоп-гоп, дзен-дзен, ци-м не господиня?

Два тижні минуло, хижка не метена,
Гоп-гоп, дзен-дзен, хижка не метена.

В середу рано встала, та й позамітала,
Гоп-гоп, дзен-дзен, та й позамітала.

А в четвер пришли купці смітя купувати,
Гоп-гоп, дзен-дзен, смітя купувати.

Давали мі штирі риньски, я не хтіла взяти,
Гоп-гоп, дзен-дзен, я не хтіла взяти.

Давали мі штирі риньски, на остатку п'ятку,
Гоп-гоп, дзен-дзен, на остатку п'ятку.

Затримала-м до неділі, дістала-м десятку,
Гей-гей, дзен-дзен, дістала-м десятку.

Словник
діалектних слів

Аль — але
анталок — барило

Банувати — тужити
барз — дуже
барже — більше
бача — вівчар, чабан
без — через
бердовичка — великодні гаївки
битка — бійка
биц — бити, бути
блото — болото, ніщо
бляда — бліда
боский — божий
боськати — цілувати
бріх — живіт
брішок — животик
бродза — борозна
бузя — уста, губи

Вадитися — сваритися
валав — село
вандрувати — мандрувати
варош — місто
варуваця — берегтися
вельо — багато
вера — правда, справді,
напевно
в такій вері — в такому
виді (стані)

весь — село
ведно — разом
взаран — завтра
вигляд — вікно
видатися — вийти заміж
видлубати — видовбати
викачати — вигладити (білизну)
вимте — вийміть
виразити — викинути
витринкувати — шукатурити
відгварити — відмовити

віно — придане
віт — вїт, сільський староста
власи — волосся
власливий — правдивий, рідний
влони — торік
воз — візьми
воле — зоб
волки, волчата — воли,
волоньки
волюватий — хворий на зоб
(із різко вираженою
деформацією шиї)
вояж — військова служба
враз — разом
враний — вороний
вращатися — вернутися
втовди — тоді
втяти — вдарити
вшелиякий — всілякий
вшитки, вшиток — всі, увесь
виз — віз, возик

Г — в

гавз — дім
гавран — ворон
гадати — говорити
гадwab, гадwabний — шовк,
шовковий
газда, газдиня — господар,
господиня
гайтів — лісний сторож,
об'їжчик
галган — ледар, голодренець
гамба — уста, губи
Гамерика — Америка
гарас — рід грубої стьожки
до обшивання
гарді — гарно
гардий — гарний
гарще — краще

гарнец — посуда для вина
(міра)
гварити — казати
гвер — гвинтівка
гвечер — увечері
гводне — вдень
гвойти — увійти
гв'язати — прив'язати
глог — глід
глони — торік
глядати — шукати
гнеска, гнески — сьогодні
година — годинник
горе стати — устати, піднятися
горсет — корсет
горці — горшки
гостинец — дорога
гранє, гратє — гра, музика
грохов'янка — стебла з гороху
гудак, гудачок — музикант
гуляти — танцювати
гуня — чоловічий верхній одяг
з овечої шерсті
гуслі — скрипка

Дац — дати
дашто — дещо
дзедзина — село
дзяд, дзядиско — дід, дідуган
днеска — сьогодні
добрі не згине — трохи не
згине

додня — досвіт
до дяки — до вподоби
доєден — кожен
дозерати — доглядати
дойдж — дощ
докладні — докладно, точно
долов — долі
домів, домів, домню — додому
дочкаця — діждатися
дражка — доріжка

дуже — багато
дуркати — стукати
дуси — духи
дяка — охота, вподоба

Елень — олень
єдwabний — шовковий

Же — що
жеби — щоби
жентиця — сироватка з молока
живот — життя
жовтіцкий — жовтенький
заварувати — зберегти
завсе — завжди
заглавок — подушка
загнести — замісити
загортка — теплий верхній одяг
заграда — город
заградечка — городок
зазирати — заглядати
зайда — рядно, в якому в'яжуть
траву
зайти — захопити, спіймати
закля — поки
замаленку — змалку
заняти — вигнати в поле
запискати — засвистіти
запріц — заперати, замкнути
заран — завтра
заривати — зачіпати
зас — знову
зато — тому
зач — за що
зачепити — надягати очіпок
збиц — позбивати
збойник, збуйничок — розбій-
ник, опришок
звідатися — спитати
здуміти — здивуватися
зигарок — годинник
з'їднати — найняти

зохабляти — покидати
зрихтувати — приготувати
зуяли — охопили, облягли
звандати — базікати, говорити
нісенітниця

І — їй
їмати — ловити

Кабат — спідниця
кабат (з червоним ковніром) —
шинель

кавка — галка
кади — куди
калап — капелюх
камарат, камрат — товариш
камениця — мурований дім
канона — гармата
капустиско — поле, де росла
капуста

карпіль — бруква
карк — шия, потилиця
касарня — казарма
качмар — шинкар
кеби — коли б, якби
кед — коли, як
кельо — скільки
кирвавий — кривавий
клиночок — цвях у стіні
клинці — цвяхи для підкування
коня
кляштор — монастир
колічко — коліщатко
команичка, коминічка — трава,
конюшина

конари — кропива
кошеля, кошуленька — сорочка
кральова — королева
красні — гарно
крачати — йти, крокувати
криж — хрест
крячок — кущик
кукулечка — зозуля
кус — трохи

Лавка — кладка
лада — скриня на одяг
ладна — красива
лайбик — корсет
лелія, лелія — лілея
лем — тільки, лише
лігац — лягати
літойка — літечка
лужко — ліжко
любліня — кохання
люфа — дуло
лякери — лаковане взуття
ляс — ліс

Магеран — майоран
малженьский — подружній
мам — маю
маст — мазь, жир
мац — мати
мац — мати, володіти
маєтніст — майно
масірувати, машірувати — мар-
ширувати

меджа — межа
медже — між, поміж
мено — ім'я
мериндя — харчі для пастуха
миготати — блестіти
мисель — думка, гадка
мишлю — думаю
млака — мочар, болото
мруз — мороз

на воду (іти) — заключний ве-
сільний обряд на
річці

на мой веру — їй право
нарік — через рік
навзірці — слідкуючи
наврацити — навернути
нагварити — намовити
нагодиц — знайти

найздальша — найбільш придат-
на
наманути — зустрітиса
натрапляти
наладуваний — заряджений
напавац — напувати
наперед — попереду
нараїти — нараяти
нарікати — жалібно голосити
нарукувац — іти до війська
нашов — знайшов
невеличко — небагато
не є — немає
нигда — ніколи
ніж — поки
ніт — нема
ногавиці — штани
ноле — ану
нюс — ніс
няньо, нянюсьо — батько,
батенько
ньом — нею

Облапити — обняти
облачок — віконце
обияти — обняти
обора — обістя
обрік, оброчок — фураж
обруцитися — повернутися
огваряти — обмовити, неславити
огляди — сватання
одданя — одруження
одкаль — звідкіль
одохтіти — втратити охоту
одприкрило — надокучило, на-
бридло
одробина — дрібка
одталь — звідсіль
окутя — окови
онгарский — угорський
остан — залишайся
отверяти — відчиняти
офіра — жертва
охлад — охололи

Пак — потім
палюнка — горілка
пантличка — стожка
парадний — гордовитий, пиш-
ний
парібчиня — парубкування
пахолок — юнак
пахоля — дитина
пейда — зарплата
пекний — гарний
пероги — вареники
пец — піч
пильний — скорий, швидкий
пильник — напилек
пиячиско — п'яниця
пияти — пити
півдруга — півтора
пінязі, пінязки — гроші,
грошенята
піпка — люлька
пістувац — няньчити
пістуочка — нянька
пняк — пень
побоськати — поцілувати
побрацся — одружитися
повияти — сповити
повияч — пояс для обмотуван-
ня
погар — чарка
погріб — похорон
под — ходи
подоба — вид
пожегнацся — попрощатися
позапрігани — запряжені
позір — погляд, увага
покачати — покотити
покля — поки
полапати — спіймати
помалючки — помаленьку
помедже — поміж
поняхати — покинути
попатрити — подивитися
попраскати — обтовкти, обдер-
ти

пораїти — порадити
поробити — чарувати
потеграфія — фотографія
поцвенкав — побрязкав, под-
звенів
поцтива — чесна
почудуватися — дивитися з за-
хопленням

праві — майже
превелико — дуже
превращив — перекинув
през — через
премилений — гарний
преокруті — дуже, жакливо
препрашац — перепрошувати
преч — геть
призератися — приглядатися
приказувати — дорікати
приодівати — одягати, вбирати
припатряться — приглядатися
присталий — достиглий
прити — прийти
промарніти — потратити,
змарнувати
путиско, пут — дорога, шлях

райцювати — вести розмову
рают — радять
рекла — сказала
ретяз — ланцюг
ринський — гроші австро-угор-
ські
рихтар — сільський староста
рихтуватися — готуватися,
збиратися
роззлостити — розізлили
розмарія — розмарин
розозритися — розглянутися
роличка — рілля
румена — рум'яна
рукувати — йти до війська
руска — русинка

Седлачок, седлак — селянин
серенча — щастя
си — собі
силзи — сльози
сідити — сидіти
скельтувац — розтратити
скірни — чоботи
слишати — чути
смольца — смола
собітка — обряд на Івана Купа-
ла

справедлива — справжня, чес-
на, цнотлива
старатися — журитися
стерен — стерня
столец — стілець
сторганій — порваний
стояти о кого — дбати про ко-
гось

страна — сторона
стровиц, струц — отруїти
строїтися — готуватися
студня, студенечка — криниця
стуженька — стьожка
сусік — скриня для збіжжя
сут — є
суций — здатний
свав — сіяв

Тади — туди
талярі — гроші, долари
танечниця — танцівниця
танір — тарілка
таністра — військовий рюкзак
татарка — гречанка
тераз — тепер
терки — ягоди терну
тета — тітка
ти — тобі
тіж — також
тлустий — товстий
товди — тоді

трепіток вінок — нарядний ві-
нок

турма — вежа
тя — тебе

Убіч — схил гори
улан — кавалерист
урльо — відпустка
уці — вівці

Фалечний — фальшивий, впер-
тий, вередливий
фришний — жвавий, швидкий
фрасунок — журба, клопіт
фурман — візник

Хиба ль — хіба
хижа — хата
ховати — виховувати, годувати
холосьні, холошні — домоткані
штани
хотар — поля, лани і луки, що
належать до села
хоцкі — хоч
хресьня — дитина, хрестини
якої святкують

худобний — убогий
хцу — хочу
Ценкий — тонкий
цера, цура — дочка
ци — чи
цижми — туфлі
цментар — цвинтар, кладовище

черевця — рід бур'яну
чубрина — чуб
чуга, чуганя — чоловіча верхня
накидка з домот-
каної шерсті
чудуватися — дивуватися

Шатан — сатана, чорт
шати — одяг, сукня
шварне — гарне, вродливе
шестма — шістьма
шикувати — готувати
шівета — рід трави
шіфкарта — корабельний кви-
ток

Шкляниця — склянка
шлепа — сліпа
шмарити — кинути
шпарувац — заощаджувати
шпас — жарти
штирі — чотири
што — що
штоси — щось
шугай — юнак, парубок
шумничка — красуня, краля
шувна — гарна

Юж, южек — вже

Ягоди — суніці
ядловец — ялівець
яр, ярний — весна, весняний
яречок — яр

ПІСНІ ЗАПИСАНО:

Повіт Горлиці

Село Висова

Батюк Степан, 49 років, запис 1940 р.
стор. 54, 378

Гатала Олена, 35 років, запис 1944 р.
стор. 18, 23, 30, 40, 61, 67, 93, 94, 101, 103, 112, 136, 146,
154, 167, 175, 179, 186, 188, 225, 230, 233, 248, 252, 261, 264,
279, 280, 282, 287, 288, 308, 321, 323, 331, 341, 354, 356, 357

Гижа Ганна, 31 рік, запис 1955, 1960 рр.
стор. 80, 97, 104, 123, 135, 137, 153, 172, 218, 365

Гойсак Степан, 24 роки, запис 1933 р.
стор. 138, 206, 214, 235, 319, 327

Дем'янчук Іван, 23 роки, запис 1942 р.
стор. 39, 130, 141, 369

Дошна Марія, 18 років, запис 1942 р.
стор. 113, 371

Дулина Теодор, 32 роки, запис 1933 р.
стор. 240, 284, 332

Кабльш Анастасія, 59 років, запис 1938 р.
стор. 110, 220, 324

Каблош Теодосія, 20 років, запис 1942, 1943 рр.
стор. 36, 80, 105, 119, 121, 157, 164, 219, 238, 249, 289, 307,
310, 318, 329, 358

Макара Іванна, 20 років, запис 1940—1943 рр.
стор. 36, 46, 55, 66, 74, 75, 82, 83, 88, 115, 131, 145, 147, 181,
183, 201, 204, 209, 212, 213, 215, 217, 232, 236, 351, 355, 360,
364, 368, 379, 380

Макара Марія, 41 рік, запис 1940—1943 рр.
стор. 27, 28, 38, 44, 49, 71, 84, 114, 122, 126, 149, 200, 275,
295, 311, 326, 339, 340

Марочко Григорій, 32 роки, запис 1938 р.
стор. 317

Окарма Софія, 20 років, запис 1933, 1944 рр.
стор. 20, 22, 23, 45, 50, 69, 73, 77, 92, 96, 118, 123, 128, 144,
159, 161, 185, 221, 244, 246, 266, 268, 278, 293, 300, 312, 313,
322, 335, 345, 349, 358

Ференц Ольга, 19 років, запис 1941 р.
стор. 221

Ференц Осип, 37 років, запис 1938 р.
стор. 25, 43, 53, 57, 59, 68, 72, 99, 108, 127, 142, 150, 151,
207, 211, 229, 234, 239, 240, 254, 276, 294, 359, 366

Село Рихвалд

Литвин Роман, 24 роки, запис 1943 р.
стор. 223

Село Розділля

Драган Дмитро, 56 років, запис 1957 р.
стор. 58, 117, 272, 273, 274, 363

Село Устя Руське

Коцко Ірина, 31 рік, запис 1943 р.
стор. 109, 115, 376

Повіт Новий Санч

Село Богуша

Олесевич Анна, 57 років, запис 1957 р.
стор. 265

Село Криниця

Біскуп Іван, 66 років, запис 1957 р.
стор. 125, 255, 292

Село Мохначка Нижня

Марчик Андрій, 61 рік, запис 1957 р.
стор. 369

Марчик Теодора, 54 роки, запис 1957, 1962 рр.
стор. 48, 95, 148, 156, 158, 163, 167, 172, 179, 191, 195, 197,
199, 208, 228, 245, 259, 276, 285, 297, 301, 302, 315, 332, 338,
352, 360, 365, 382

Село Солотвини

- Громос'як Марія, 31 рік, запис 1955 р.
стор. 106, 124, 209, 250
- Копча Христина, 47 років, запис 1957 р.
стор. 86, 118, 205, 226, 242, 247, 252
- Криницька Євгенія, 50 років, запис 1957 р.
стор. 63, 140
- Криницький Петро, 54 роки, запис 1957 р.
стор. 227, 350
- Попад'юк Теодора, 20 років, запис 1946, 1958 рр.
стор. 152, 158, 171, 253, 263, 283
- Ющик Єлизавета, 70 років, запис 1955 р.
стор. 169, 260, 336, 343, 370, 373

Село Тилич

- Косар Іванна, 61 рік, запис 1964 р.
стор. 98, 183, 362, 381

Повіт Сянік

Село Волиця

- Плеш Антоніна, 38 років, запис 1955 р.
стор. 29, 42, 49, 60, 62, 85, 87, 100, 102, 105, 107, 170, 193,
216, 243, 257, 281, 299, 328, 367, 372, 375

Село Дошно

- Красовський Іван, 41 рік, запис 1968 р.
стор. 31, 32

Село Репедь

- Сухоставська Магдалина, 48 років, запис 1955 р.
стор. 132, 306, 309

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК

- А** било то пред ляти **285**
А боже, мій, боже **260**
А в зеленім гаю **200**
А в неділю рано **299**
А до нашої заградечки **324**
А Ганичко, зле з нами **364**
А за нашом хижом лучка **75**
А за нашом хижом сиви вол-
чата **74**
А люляй мі, люляй **287**
Ани тото хресня **83**
А пониже озера **66**
А пониже села **208**
А пришов я до корчмички **295**
А пришло нам, пришло **84**
А ти, старий бородачу **379**
А там долов, при доли-
ні **148, 179**
А там долов, при Дунаю **335**
А там долов, під липиною **313**
А там долов, під явором **175,**
176
А у наших дівочок **365**
А хто хоче войну знати **302**
А ци ти мя на путиску зна-
ляс **270**
А чия то хата **156**
А я собі паробечек **136**
Бердо, бердо, бердовичка 18
Беру лен, беру лен **108**
Бив я паробечек **294**
Бив я там на ринку **323**
Била я весела **272**
Боже, боже, што лес мі дав **74**
Боже, боже, што ти мі дав **268**
Боже, боже, як ся старам **238**
Будеш ти, мамичко **57**
В Бардийови на месце **315**
В Гамериці брама малю-
вана **341**
В гаю зеленім **96**
В зеленім гаю дrevко руба-
ют **221, 223**
В зеленім гаю, коло Ду-
наю **220**
Верба, верба кучерява **278**
Виберайся, Ганцьо **59**
Виберайся, сину **42**
Високий брежок **114**
Влетіла мушка **265**
В нашой Марисі **31**
В неділеньку ясне сонце схо-
дить **298**
В неділю рад палюнку пию **280**
Возми мя, Янчик **207**
Вчера била зимна роса **381**
Вшиткім добрі **235**
Ганцьо, не дримай **36**
Гей, боже мой **132**
Гей, повідала рибка **215**
Гей, юж я ся видала **55**
Гей, як идеш попред нас **71**
Гори єм обишов **98**
Гори мої **293**

Гори наші Карпати 292
Горі гай, долов гай 223
Горіла липка 22
Гором воли, гором 99
Гором іду, коні веду 274
Дала би-м ти пірко 212
Дала-с мя, мамичко 263
Два дуби, два дуби 107
Де їдете, Матермане 372
Де лес бив 23
Дерево, дерево 368
Де ти їдеш, Яничку 20
Дивися, дівчино 144
Дівча, дівча, рушай особом 367
Добрий вечір, моя жено 261
Добрі в Гамериці 339
Добрі тому коса косит 252
Долов теметовом 284
До нас, хлопці 246
Думала-с си, мамцю 60
Думаш ти, дівчатко 321
Ей, мамо моя, мамо 206
Ей, свашка то я 68
Ей, ци то я, мамичко 58
Жаль мі 236
Жеби-м не бив хлопцем 328
Жеби не та кума 85
Жен воли, жен 366
За горами, за лісами 201
Заграй мі, гудачку 239
Заграйте же мі весело 46
Закувала зозуленька 183
Закукала зозуленька 47

Закуй же мі, закуй 240
Засіяло срібло, золото 48
Здалека-сме приїхали 38
Зелено, зелено 102
З-поза гори місяць зишов 154
Зозуленька кукат 275
З понеділка на втореk 163
Зродилися терки 106
Зумерла мі жена 282
Идут листи, идут 318
Ишли дівки на собітку 30
Ишли рибаре на риби 172, 174
Ишло дівча лучками 365
Ишов фурман з Подоля 164
Ишов Яничко в огляди 169
Иши я ся не видала 23
Иди, дружбо, до комори 62
Їдеме, їдеме 42, 43
Кади їду, тади їду 284
Калинка, калинка 306
Коло нашої бистрой води 149
Коло Освенчима містечка 331
Кому, мамусь, кому 317
Коничку сивавий 234
Косит косец 157
Кошеля тоненька 214
Кукала зозуля 354
Куме, куме, дайте вина 82
Їуми мам 87
Летіли лебеді 100
Мав я пискавочку 363
Мала мати сына 191

Мала я Фраїра годинаря 213
Мали діти матір 195
Мамусь, мамусь 204
Мамусь, мамусьо моя 351
Мамусь моя, ховай же мя 205
Мам я гарду заградечку 369
Мам я жену молоду 378
Мам я косу 253
Мам я косу, косічку 252
Мила моя, чом ти така бля-
да 147
Мислиш ти, шугаю 211
Мої мамця дома 338
Мороз, мороз 145
Моя мила задримала 374, 375
На березі береза стояла 332,
333
На високій горі 101
На високій горі 185
На високій турмі 188
Над Галичом ясна зоря 297
На дільци, на вершку 264
На зеленій пасіці 110
На зеленій та і луці 179
На лелію воду лію 216
На онгарській, на офі 300
На пецу молотив 25
На подвір'ю став 44
На поли, на поли 103
На святого Яна 28
Нашто-с, дівча, зьвандало 151
Недалеко в тій дзедзині 301
Не кашляй, Ганичко 113
Не лій, дойджик 248
Не пию палюнку 279

Не піду до леса 115, 116
Не світи, місячку 109
Одкаль павичка летіла 45.
Одкаль павичка летіла 45
Одкаль сонечко сходило 167,
Од Кракова сипана дра-
жечка 226
Оженив би-м ся 360
Ой а верше мій 276
Ой а свашка я 67, 68
Ой верше мій, верше 209
Ой в зеленім садочку 355
Ой високо мій отец 117
Ой Ганичко, шварне дівча 218
Ой до Львова дороженька 69
Ой гули, гули 227
Ой жени, жени 229
Ой жено моя 255
Ой злі, недобрі 40
Ой каждая дівчина 283
Ой лучка, лучка 141
Ой люляй же мі, люляй 288
Ой мамусь моя 351
Ой наверхні мі воли 127
Ой напиймеся, кумо 86
Ой на Яна 27
Ой на Яна, на Янонька 29
Ой нема то на свеце 340
Ой орле, орле 140
Ой про мою фраїречку 72
Ой сідай, сідай 56
Ой тади, милий 112
Ой таку я жену маю 370
Ой там за гором 352
Ой ти, козаче 92

Ой у полі озеречко 138
Ой у полі три тополи 137
Ой ходила по гаїку 233
Ой ци ти, дівча 243
Ой юж на горі 232
Ой який то наш кумонько 88
Ой який тяжкий 77
Ой Янічку, оженься 376
Опила-м ся, опила 273
Оре Ясьо, оре 369

Пасла коні на вигоні 122
Першого вересня 329
Піду я до гаю 259
Піду я, скочу я 359
Піду я там, піду 362
Пішла Марися 32
Пішов милий 228
Пішов старий 380
Повідав лес, же мя возмеш 130
Повідала мила моя 244
Повідж, дівча 225
Повідж же мі 118
Поле, поле, поле широке 316
Поляна, поляна 209
Понад море 336
Пониже млина 131
По саду дівчата 19
По широкій річці 37
Преночуй мя, преночуй 358
Приїхав до ней 230
Пришла карта з Сянока 170
Пришов би я до вас 118
При яречку мила стояла 219
Пуст мя, мила 150

Розвивайся, гласе 119
Розстелився грошок 373

Сама я ружу садила 268
Світ, місячку 77
Серед ночі опівночі 199
Сів си сокіл на грушку 165
Співала би-м рада 152
Співаночки мої 276
Стала дівчина 161
Сяд си, дівча 123
Сянічка касарня 309

Там в Горлицях 308
Там на горі два явори 327
Там на горі зимний вітер
віє 186
Там на горі тернина 197
Там на горі шівета 95
Там на луці зеленій 94
Танцюй же мі 360
Там під лісом, там під лу-
гом 158
Терпиш ти дома 257
Тече вода з-під явора 217, 242
Ти мя, Ганцьо, рада мащ 63
Треба би нам, треба 49
Тот мій 349

Фраїру мій любий 121
Фраїру, фраїру 123

Хмара, хмара 350
Ходит дівча по садочку 128
Ходит мила, ручки заламує 159

Цигане, цигане 247
Ци тебе, дівчино 158
Ци я си не жена 382
Цілу-м гору покосив 371

Час додому, час 80
Червена калина 124, 319
Червена ружа 266
Червене яблочко 104
Чи, дівчата, чуєте 254
Чия ж то роличка 245
Чия то хатина 193
Чого ви мя видавали 61
Чом дуб не зелений 322
Чом же-с ти не пришов 125
Чом ти на мене 93
Чом тот дружба 39
Чорна хмара наступає 326

Широка вода на Вислі 126
Широке коріня 153
Штирнайцятий рік смутний на-
став 304
Шуміла ліщина 49
Юж лем поорав 307
Юж лем ся оженив 54

Юж минули мясниченьки 79
Юж на третій рочок 312
Юж сонечко зашло 97

Якби не я 135
Як єм ишов з Гамерики 343
Як ишов я з Гамерики 345
Янчик, Янчик, який ти 348
Як кральова сова 289
Як лем ся сповідав 358
Як ся свашка напила 64
Як я волки напасала 249
Як я ишов вчера г'вечір 146
Як я ишов без тот хотар 50
Як я ишов горі селом 356
Як я ишов до Києва 357
Як я ишов од свой милой 142
Як я ишов поза гумен 53
Як я ишов през горечку 271
Як я ишов през тот ліс 240
Як я машірував 311
Як я на войну рукував 310
Як я си заспівам 105, 106, 213
Як я служив во дворі 181
Янчик, Янчик, який ти 348
Я сой бача 250

З М І С Т

На схилах Карпатських бескидів	Варіант	43
ОБРЯДОВІ		
Календарно-обрядові		
Веснянки		
Бердо, бердо, бердовичка	18	
По саду, дівчата	19	
Де ти їдеш, Яничку	20	
Горіла липка	22	
Ищи я ся не видала	23	
Де лес бив	23	
На пецу молотив	25	
Собіткові		
Ой на Яна	27	
На святого Яна	28	
Ой на Яна, на Янонька	29	
Ишли дівки на собітку	30	
Колядки		
В нашой Марисі	31	
Пішла Марися	32	
Родинно-обрядові		
Весільні		
Ганцьо, не дримай	36	
По широкій річці	37	
Здалека-сме приїхали	38	
Чом тот дружба	39	
Ой злі, недобрі	40	
Виберайся, сину	42	
Їдеме, їдеме	42	
На подвір'ю став	44	
Одкаль павичка летіла	45	
Заграйте же мі весело	46	
Закукала зозуленька	47	
Засіяло срібло, злото	48	
Треба би нам, треба	49	
Шуміла ліщина	49	
Як я ишов без тот хотар	50	
Як я ишов поза гумен	53	
Юж лем ся оженив	54	
Гей, юж я ся видала	55	
Ой сідай, сідай	56	
Будеш ти, мамичко	57	
Ей, ци то я, мамичко	58	
Виберайся, Ганцьо	59	
Думала-с си, мамцю	60	
Чого ви мя видавали	61	
Іди, дружбо, до комори	62	
Ти мя, Ганцьо, рада маш	63	
Як ся свашка напила	64	
А пониже озера	66	
Ой а свашка я	67	
Варіант	68	
Ой до Львова дороженька	69	
Гей, як идеш попред нас	71	
Ой про мою фраїречку	72	
Боже, боже, што лес мі дав	73	
А за нашом хижом сиви волчата	74	
А за нашом хижом лучка	75	
Ой який тяжкий	77	
Світ, місячку	77	

Юж минули м'ясниченьки	79	Не світи, місячку	109
Час додому, час	80	На зеленій пасіці	110
		Ой тади, милий	112
Співані на хрестинах		Не кашляй, Ганичко	113
Куме, куме, дайте вина	82	Високий брежок	114
Ани тото хресьня	83	Не піду до леса	115
А пришло нам, пришло	84	Варіант	116
Жеби не та кума	85	Ой високо мій отец	117
Ой напиймесья, кумо	86	Повідж же мі	118
Куми мам	87	Пришов би я до вас	118
Ой який то наш кумонько	88	Розвивайся, гласе	119
		Фраїру мій любий	121
		Пасла коні на вигоні	122
ПІСНІ ПРО КОХАННЯ		Сяд си, дівча	123
БАЛАДИ		Фраїру, фраїру	123
Ой ти, козаче	92	Червена калина	124
Чом ти на мене	93	Чом же-с ти не пришов	125
Там на луці зеленій	94	Широка вода на Вислі	126
Варіант	94	Ой наверни мі воли	127
Там на горі шівета	95	⋆	
В гаю зеленім	96		
Юж сонечко зашло	97	Ходит дівча по садочку	128
Гори єм обишов	98	Повідав лес, же мя воз-	
Гором воли, гором	99	меш	130
Летіли лебеді	100	Пониже млина	131
На високій горі	101	Гей, боже мой	132
Зелено, зелено	102	Якби не я	135
На поли, на поли	103	А я собі паробечек	136
Червене яблочко	104	Ой у полі три тополі	137
Як я си заспівам	105	Ой у полі озеречко	138
Варіант	106	Ой орле, орле	140
Зродилися терки	106	Ой лучка, лучка	141
Два дуби, два дуби	107	Як я ишов од свой милой	142
Беру лен, беру лен	108	Дивися, дівчино	144

Мороз, мороз	145	Як я служив во дворі	181
Як я ишов вчера г'вечір	146	Закувала зозуленька	183
Мила моя, чом ти така бляда	147	На високій горі	185
А там долов, при долині	148	Там на горі зимний вітер	
Коло нашой бистрой води	149	віє	186
Пуст мя, мила	150	На високій турмі	188
Нашто-с, дівча, зьвандало	151	Мала мати сина	191
Співала би-м рада	152	Чия то хатина	193
Широке коріня	153	Мали діти матір	195
З-поза гори місяць зишов	154	Там на горі тернина	197
А чия то хата	156	Серед ночі опівночі	199
Косит косец	157	А в зеленім гаю	200
Ци тебе, дівчино	158	За горами, за лісами	201
Там під лісом, там під лугом	158		
Ходит мила, ручки заламує	159		
Стала дівчина	161		

ПОБУТОВІ

Родинно-побутові

Дівочі, парубочі

Балади			
З понеділка на втерек	163	Мамусь, мамусь	204
Ишов фурман з Подоля	164	Мамусь моя, ховай же мя	205
Сів си сокіл на грушку	165	Ей, мамо моя, мамо	206
Одкаль сонечко сходило	167	Возми мя, Янчик	207
Варіант	168	А пониже села	208
Ишов Яничко в огляди	169	Поляна, поляна	209
Пришла карта з Сянока	170	Ой верше мій, верше	209
Ишли рибаре на риби	172	Мислиш ти, шугаю	211
Варіант	174	Дала би-м ти пірко	212
А там долов під явором	175	Як я си заспівам	213
Варіант	176	Мала я фраїра годинаря	213
А там долов при долині	179	Кошеля тоненька	214
На зеленій та і луці	179	Гей, повідала рибка	215
		На лелію воду лію	216
		Тече вода з-під явора	217
		Ой Ганичко, шварне дівча	218

При яречку мила стояла	219
В зеленім гаю, коло Дунаю	220
В зеленім гаю дrevко ру-бают	221
Варіант	223
Горі гай, долов гай	223
Повідж, дівча	225
Од Кракова сипана дра-жечка	226
Ой гули, гули	227
Пішов милий	228
Ой жени, жени	229
Приїхав до ней	230
Ой юж на горі	232
Ой ходила по гаїку	233
Конику сивавий	234
Вшиткім добрі	235
Жаль мі	236
Боже, боже, як ся старам	238
Заграй мі, гудачку	239
Закуй же мі, закуй	240
Як я ишов през тот ліс	240
Тече вода з-під явора	242
Ой ци ти, дівча	243
Повідала мила моя	244
Чия ж то роличка	245
До нас, хлопці	246
Цигане, цигане	247

Пастуші, косарські

Не лій, дойджик	248
Як я волки напасала	249
Я сой бача	250

*

Мам я косу, косічку	252
Добрі тому коса косит	252
Мам я косу.	253
Чи, дівчата, чуєте	254
Ой жено моя	255

Про родинне життя та жіночу долю

Терпиш ти дома	257
Піду я до гаю	259
А боже мій, боже	260
Добрий вечір, моя жено	261
Дала-с мя, мамичко	263
На дільци, на вершку	264
Влетіла мушка	265
Червена ружа	266
Боже, боже, што ти мі дав	268
Сама я ружу садила	268
А ци ти мя на путиску зналяс	270
Як я ишов през горечку	271
Била я весела	272
Опила-м ся, опила	273
Гором іду, коні веду	274
Зозуленька кукат	275
Співаночки мої	276
Ой а верше мій	276
Верба, верба кучерява	278
Не пию палюнку	279
В неділю рад палюнку пию	280
Кади їду, тади їду	281

Зумерла мі жена	282	А там долов, під липиною	313
Ой каждая дівчина	283	В Бардийови на месце	315
Долов теметовом	284	Поле, поле, поле широке	316
А било то пред ляти	285	Кому, мамусь, кому	317
Колискові		Идут листи, идут	318
А люляй мі, люляй	287	Червена калина	319
Ой люляй же мі, люляй	288	Думаш ти, дівчатко	321
*		Чом дуб не зелений	322
Як кральова сова	289	Бив я там на ринку	323
Соціально-побутові		А до нашой заградечки	324
Гори наши Карпати	292	Чорна хмара наступає	326
Гори мої	293	Там на горі два явори	327
Бив я паробечек	294	Жеби-м не бив хлопцем	328
А пришов я до корчмички	295	Першого вересня	329
Над Галичом ясна зоря	297	Коло Освенчима містечка	331
		На березі береза стояла	332
		Варіант	333

Жовнірські

В неділеньку ясне сонце сходить	298
А в неділю рано	299
На онгарській, на офі	300
Недалеко в тій дзедзине	301
А хто хоче войну знати	302
Штирнайцятий рік смутний настав	304
Калинка, калинка	306
Юж лем поорав	307
Там в Горлицях	308
Сяніцка касарня	309
Як я на войну рукував	310
Як я машірував	311
Юж на третій рочок	312

Емігрантські

А там долов при Дунаю	335
Понад море	336
Мої мамця дома	338
Добрі в Гамериці	339
Ой нема то на свеце	340
В Гамериці брама малю- вана	341
Як єм ишов з Гамерики	343
Як ишов я з Гамерики	345

ЖАРТІВЛИВІ

Янчик, Янчик, який ти	348
Тот мій	349
Хмара, хмара	350
Ой мамусь моя	351

Мамусь, мамусь моя (Варіант 1)	351	Жен воли, жен	366
Ой там за гором (Варіант 2)	352	Дівча, дівча, рушай собом	367
Кукала зозуля	354	Дерево, дерево	368
Ой в зеленім садочку	355	Оре Ясьо, оре	369
Як я ишов горі селом	356	Мам я гарду заградечку	369
Як я ишов до Києва	357	Ой таку я жену маю	370
Преночуй мя, преночуй	358	Цілу-м гору покосив	371
Як лем ся сповідав	358	Де їдете, Матермане	372
Піду я, скочу я	359	Розстелився грошок	373
Оженив би-м ся	360	Моя мила задримала	374
Танцюй же мі	360	Моя мила задримала	375
Піду я там, піду	362	Ой Янічку, оженься	376
Мав я пискавочку	363	Мам я жену молоду	378
А Ганичко, эле з нами	364	А ти, старий бородачу	379
А у наших дівочок	365	Пішов старий	380
Ишло дівча лучками	365	Вчера била зимна роса	381
		Ци я си не жена	382

Гижа Орест Маркович

(Составитель)

**УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ
ИЗ ЛЕМКОВЩИНЫ**

Фольклорные записи

(На украинском языке)

Редактор В. Ф. Таловиря
Художник М. М. Шелест
Літературний редактор М. Й. Бахтинський
Художній редактор М. Д. Шаншейн
Технічний редактор Т. О. Гращенко
Коректори О. Ф. Воробей,
О. М. Майборода

БФ 30730. Темплан 1971 р. № 42.
Здано на виробництво 25.III. 1971 р.
Підписано до друку 5.V. 1972 р.
Формат 70×108¹/₃₂.
Умовно-друк. арк. 17,68
Обліково-вид. арк. 14,37.
Зам. 1916. Тираж 4000.

Видавництво «Музична Україна»,
Київ, Пушкінська, 32.

Фабрика офсетного друку № 1
Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР,
Київ, Фрунзе, 51-а.
Ціна 1 крб. 50 коп.

9—3—2

42—72М